

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 52

fyrtiosjunde årgången

21 februari 2004

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	Kommissionens förordning (EG) nr 304/2004 av den 20 februari 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 305/2004 av den 20 februari 2004 om inledande av en anbudsfordran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner, äpplen)	3
★	Kommissionens förordning (EG) nr 306/2004 av den 19 februari 2004 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av polyetentereftalat med ursprung i Australien, Folkrepubliken Kina och Islamiska republiken Pakistan	5
★	Kommissionens förordning (EG) nr 307/2004 av den 20 februari 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1520/2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbeloppen och särskilda bestämmelser när det gäller vissa bidragslicenser	35
★	Kommissionens förordning (EG) nr 308/2004 av den 20 februari 2004 om omfördelning av de under 2003 icke utnyttjade delarna av de kvantitativa kvoterna för vissa produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina	37
	Kommissionens förordning (EG) nr 309/2004 av den 20 februari 2004 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1877/2003	45
	Kommissionens förordning (EG) nr 310/2004 av den 20 februari 2004 om anbud som lämnats för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris B inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1878/2003	46

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 311/2004 av den 20 februari 2004 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003	47
Kommissionens förordning (EG) nr 312/2004 av den 20 februari 2004 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003	48
Kommissionens förordning (EG) nr 313/2004 av den 20 februari 2004 om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull	49
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi och om ändring av direktiv 92/42/EEG	50
★ Rådets direktiv 2004/15/EG av den 10 februari 2004 om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förlänga möjligheten att tillåta medlemsstaterna att tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på vissa arbetsintensiva tjänster	61

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2004/161/EG:

- ★ Rådets beslut av den 10 februari 2004 om förlängning av giltighetstiden för beslut 2000/185/EG om att tillåta medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på vissa arbetsintensiva tjänster i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 28.6 i direktiv 77/388/EEG .....

2004/162/EG:

- ★ Rådets beslut av den 10 februari 2004 om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen och om förlängning av giltighetstiden för beslut 89/688/EEG .....

Kommissionen

2004/163/EG:

- ★ Kommissionens rekommendation av den 17 februari 2004 om det samordnade kontrollprogram som skall genomföras på foderområdet under 2004 i enlighet med rådets direktiv 95/53/EG ⁽¹⁾ .....

2004/164/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 19 februari 2004 om ändring av beslut 2004/130/EG om att tillfälligt tillåta saluföring av visst utsäde av arten *Vicia faba* L. som inte uppfyller kraven i rådets direktiv 66/401/EEG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2004) 492] .....

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 304/2004
av den 20 februari 2004
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 17).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 20 februari 2004 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	88,9
	204	33,8
	212	114,0
	624	109,5
	999	86,6
0707 00 05	052	154,7
	068	88,3
	204	32,1
	999	91,7
0709 90 70	052	110,5
	204	72,0
	999	91,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	69,4
	204	46,3
	212	50,0
	220	44,2
	600	41,6
	624	56,4
	999	51,3
0805 20 10	204	101,1
	999	101,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	91,4
	204	104,3
	220	74,5
	400	58,9
	464	75,0
	600	70,6
	624	77,2
0805 50 10	600	65,3
	999	65,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	65,0
	060	35,8
	400	103,3
	404	96,2
	512	93,4
	524	85,9
	528	82,4
	720	74,5
	999	79,6
0808 20 50	060	50,5
	388	85,4
	400	88,5
	512	66,2
	528	79,0
	720	48,3
999	69,7	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EGT L 313, 28.11.2003, s. 11). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 305/2004

av den 20 februari 2004

om inledande av en anbudsinfördan för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner, äpplen)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003⁽²⁾, särskilt artikel 35.3 tredje stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1176/2002⁽⁴⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för frukt och grönsaker.
- (2) Enligt artikel 35.1 i förordning (EG) nr 2200/96 får gemenskapens exportprodukter, i den utsträckning det är nödvändigt för att möjliggöra ekonomiskt betydande export, omfattas av ett exportbidrag som skall fastställas med hänsyn till de begränsningar som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget.
- (3) Enligt artikel 35.2 i förordning (EG) nr 2200/96 är det lämpligt att se till att de handelsflöden som härrör från det redan existerande bidragssystemet inte störs. Därför, och eftersom exporten av frukt och grönsaker är säsongsbunden, finns det anledning att fastställa de föreskrivna kvantiteterna per produkt på grundval av den exportbidragsnomenklatur som fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2180/2003⁽⁶⁾. Dessa kvantiteter bör fördelas med hänsyn till de aktuella produkternas begränsade hållbarhet.
- (4) Enligt artikel 35.4 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bidragen fastställas med hänsyn till den aktuella situationen eller den förväntade utvecklingen dels för priserna och tillgången på frukt och grönsaker på gemenskapsmarknaden, dels för de priser som tillämpas inom internationell handel. Hänsyn bör också tas till kostnaderna för marknadsföring och transport, liksom till den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.

- (5) Enligt artikel 35.5 i förordning (EG) nr 2200/96 skall priserna på gemenskapsmarknaden fastställas med hänsyn till de priser som är mest förmånliga ur exporthänseende.
- (6) Situationen inom den internationella handeln eller särskilda krav från vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidraget för en viss produkt beroende på dess destination.
- (7) Tomater, apelsiner, citroner, och äpplen av klasserna Extra, I och II i gemenskapens handelsnormer får för närvarande exporteras i en ekonomiskt sett betydande omfattning.
- (8) För att möjliggöra ett maximalt utnyttjande av de tillgängliga resurserna, och med beaktande av gemenskapens exportstruktur, är det lämpligt att använda anbudsinfördningar och att fastställa vägledande bidragsbelopp och kvantiteter för den berörda perioden.
- (9) Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En anbudsinfördan inleds för tilldelningen av exportlicenser inom system A3. De berörda produkterna, perioden för anbudsinlämning, vägledande bidragssatser och vilka kvantiteter som omfattas fastställs i bilagan.
2. De licenser som utfärdats för livsmedelsbistånd och som avses i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000⁽⁷⁾, får inte hänföras till de bidragsberättigande kvantiteter som avses i bilagan till den här förordningen.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1961/2001 skall giltighetstiden för A3-licenser vara två månader.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 mars 2004.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 335, 22.12.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Anbudsinfordran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt grönsaker (tomater, apelsiner, citroner, äpplen)

Period för anbudsinlämning: 3–4 mars 2004.

Produktkod ⁽¹⁾	Destination ⁽²⁾	Vägledande bidragsbelopp (euro/ton netto)	Kvantiteter (ton)
0702 00 00 9100	F08	25	4 632
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	20	25 172
0805 50 10 9100	F00	31	13 338
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F09	23	5 604

⁽¹⁾ Produktkoderna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ Destinationskoderna i "A" fastställs i bilaga II till förordning (EEG) nr 3846/87. De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001 s. 6). De övriga destinationerna innebär följande:

F00 Alla destinationer utom Estland.

F03 Alla destinationer utom Schweiz och Estland.

F04 Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Nya Guinea, Laos, Kambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexiko och Costa Rica.

F08 Alla destinationer utom Slovakien, Lettland, Litauen, Bulgarien och Estland.

F09 Följande destinationer:

- Norge, Island, Grönland, Färöarna, Polen, Ungern, Rumänien, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Slovenien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Serbien och Montenegro, Malta, Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Kazakstan, Kirgizistan, Moldavien, Ryssland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Saudiarabien, Bahrain, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al-Qaywayn, Ras al-Khayma, Fujayra), Kuwait, Yemen, Syrien, Iran, Jordanien, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador och Colombia,

— länder och territorier i Afrika med undantag för Sydafrika,

— de destinationer som fastställs i artikel 36 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.2001 s. 11).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 306/2004

av den 19 februari 2004

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av polyetentereftalat med ursprung i Australien, Folkrepubliken Kina och Islamiska republiken Pakistan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 ⁽²⁾, (nedan kallad "grundförordningen"), särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande

- (1) Den 22 maj 2003 meddelade kommissionen genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾ att det skulle inledas ett antidumpningsförfarande beträffande import till gemenskapen av polyetentereftalat med ursprung i Australien, Kina och Pakistan (nedan kallade "de berörda länderna").
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som i april 2003 ingivits av Europeiska plasttillverkarförbundet (Association of Plastic Manufacturers in Europe — APME) (nedan kallat "den klagande") såsom företrädare för tillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 80 %, av gemenskapens produktion av polyetentereftalat. Klagomålet innehöll bevisning för att den berörda produkten dumpades och att detta medförde väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.
- (3) Samma dag offentliggjordes genom ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁴⁾ inledandet av en partiell interimsoversyn beträffande import av samma produkt med ursprung i Sydkorea och Taiwan.

2. Parter som berörs av förfarandet

- (4) Kommissionen underrättade officiellt den klagande, exporterande tillverkare, importörer, leverantörer, användare och intresseorganisationer för användare som den visste var berörda samt företrädare för Australien, Kina och Pakistan om att förfarandet hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (5) De klagande tillverkarna, andra samarbetsvilliga tillverkare i gemenskapen, exporterande tillverkare, importörer, leverantörer, användare och intresseorganisationer för användare lämnade synpunkter. Alla berörda

parter som begärde att bli hörda, och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem, gavs tillfälle att bli hörda.

- (6) För att exporterande tillverkare i Kina, om de så önskade, skulle kunna ansöka om att bli behandlade som företag som är verksamma under marknadsmässiga förhållanden (nedan kallat "marknadsekonomisk status") eller om individuell behandling, sände kommissionen blanketter för ansökan om marknadsekonomisk status respektive individuell behandling till de kinesiska företag som såvitt känt var berörda. Atta företag ansökte om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 i grundförordningen eller, för det fall att det i undersökningen skulle fastställas att de inte uppfyllde villkoren för att få marknadsekonomisk status, individuell behandling, medan ett företag endast ansökte om individuell behandling.
- (7) I tillkännagivandet om inledande angav kommissionen att den skulle kunna komma att tillämpa ett stickprovsförfarande i denna undersökning. Med hänsyn till det lägre än förväntade antalet exporterande tillverkare i Kina som uttryckte vilja att samarbeta med kommissionen, beslutades det emellertid att ett stickprovsförfarande inte var nödvändigt.
- (8) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som såvitt känt var berörda och till alla andra företag som gav sig till känna inom tidsfristerna i tillkännagivandet om inledande. Svar mottogs från de sju tillverkare i gemenskapen som var med i klagomålet, fyra andra tillverkare i gemenskapen, två exporterande tillverkare i Australien, nio exporterande tillverkare i Kina, två exporterande tillverkare i Pakistan, en importör belägen i EG som är en australisk exportör närstående, två leverantörer, fyra icke-närstående importörer och nio icke-närstående användare i gemenskapen.
- (9) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde nödvändiga för sitt preliminära fastställande av dumpning och därav vållad skada och gjorde kontrollbesök på plats hos följande företag:
  - a) Tillverkare i gemenskapen
    - Aussapol SpA, San Giorgio Di Nogaro (UD), Italien
    - Brilen SA, Zaragoza, Spanien
    - Catalana di Polimers, Barcelona, Spanien
    - Dupont Sabanci SA, Middlesbrough, Förenade kungariket
    - INCA International, Milano, Italien
    - KoSa, Frankfurt am Main, Tyskland
    - M & G Finanziaria Industriale, Milano, Italien
    - Tergal Fibres, Gauchy, Frankrike
    - VPI SA, Aten, Grekland
    - Voridian, Rotterdam, Nederländerna
    - Wellman PET Resins, Arnhem, Nederländerna

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 305, 7.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 120, 22.5.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT C 120, 22.5.2003, s. 13.

- b) Exporterande tillverkare/exportörer i Australien
- Leading Synthetics Pty Ltd, Melbourne
  - Novapex Australia Pty Ltd, Melbourne
- c) Exporterande tillverkare i Kina
- Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd, Yizheng city
  - Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd, Changzhou city
  - Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd, Jiangyin city
  - Far Eastern Industries Shanghai Ltd, Shanghai
  - Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai, Zhuhai
  - Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd, Jiangyin
  - Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd, Yichang
- d) Exporterande tillverkare i Pakistan
- Gatron (Industries) Ltd, Karachi
  - Novatex Ltd, Karachi
- e) Närstående importörer
- Mitsubishi Chemicals, Düsseldorf, Tyskland
- f) Icke-närstående importörer
- Helm AG, Hamburg, Tyskland
  - Global Services International, Milano, Italien
  - SABIC Italia, Milano, Italien
- g) Leverantörer i gemenskapen
- Interquisa SA, Madrid, Spanien
  - BP Chemicals, Sunbury-on-Thames, Förenade kungariket
- h) Användare i gemenskapen
- Danone Waters Group, Paris, Frankrike
  - Aqua Minerale San Benedetto, Scorze (VE), Italien
  - RBC Cobelplast Montonate, Varese, Italien
  - Nestlé Espana SA, Barcelona, Spanien
- (10) Med hänsyn till behovet av att fastställa ett normalvärde för de exporterande tillverkare i Kina som eventuellt inte skulle komma att beviljas marknadsekonomisk status utfördes ett kontrollbesök för att fastställa normalvärdet på grundval av uppgifter från ett jämförbart land på plats hos följande företag:
- Tillverkare i Förenta staterna
- Wellman Inc., Charlotte, Förenta staterna

3. Undersökningsperiod

- (11) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden 1 april 2002–31 mars 2003 (nedan kallad "undersökningsperioden" eller i tabeller "UP"). Undersökningen av hur de faktorer utvecklades som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1999 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad "skadeundersökningsperioden").

4. Berörd produkt och likadan produkt

4.1 Allmänna anmärkningar

- (12) Polyetentereftalat är en kemikalie som vanligtvis används i plastindustrin för tillverkning av flaskor och plattor. Det finns även en annan typ av polyetentereftalat som används i produktion av polyesterfibrer. Tillverkningsprocessen för de bägge slagen av polyetentereftalat är identisk upp till en viss punkt, eftersom båda tillverkas genom polykondensation av renad tereftalsyra eller dimetyltereftalat med monoetenglykol. Polyetentereftalat för användning i plastindustrin polymeriseras på ett sätt som liknar det som används vid tillverkning av polyesterfibrer, ibland även med samma utrustning. Skillnaden mellan de bägge slagen av polyetentereftalat utgörs huvudsakligen av det faktum att den berörda produkten genomgår ytterligare en behandling kallad "behandling i fast tillstånd" som ökar dess "gränsviskositetsvärde" (IV-värde eller ItV-värde). Det är således nivån på IV-värdet som skiljer den berörda produkten från det polyetentereftalat som används inom polyesterfiberindustrin. Polyetentereftalat med ett IV-värde som är lägre än 0,7 används för tillverkning av polyesterfibrer och omfattas således inte av denna antidumpningsundersökning.

- (13) Polyetentereftalatets viskositet kan även uttryckas på annat sätt, nämligen i form av "viskositetskvoten". Motsvarigheten till ett IV-värde på 0,7 enligt tester i enlighet med ISO-standard 1628-5 är en viskositetskvot på 78 ml/g som är viskositetskoefficienten för den typ av polyetentereftalat som används vid tillverkningen av flaskor och plattor av plast.

4.2 Berörd produkt

- (14) Den berörda produkten är polyetentereftalat med en viskositetskvot på minst 78 ml/g, enligt ISO-standard 1628-5, med ursprung i Australien, Kina eller Pakistan, och som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20.

- (15) Undersökningen visade att alla typer av den berörda produkten enligt definitionen i det föregående skälet, trots skillnader i fråga om flera faktorer som viskositet, tillsatsmedel och smältningsbeteende, har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och används för samma ändamål. Av dessa skäl betraktas i detta antidumpningsförfarande alla typer av den berörda produkten som en och samma produkt.

4.3 Likadan produkt

- (16) Inga skillnader påträffades mellan den berörda produkten och det polyetentereftalat som tillverkades och såldes på de inhemska marknaderna i Australien, Kina, Pakistan och Förenta staterna, vilket land fungerade som jämförbart land i syfte att fastställa normalvärdet för import från Kina. Polyetentereftalat har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och användningsområden som det som exporteras från dessa länder till gemenskapen.

- (17) Inga skillnader konstaterades heller föreligga mellan den berörda produkten och det polyetentereftalat som tillverkades av den klagande gemenskapsindustrin och såldes på gemenskapens marknad. De har båda samma fysiska och kemiska egenskaper och samma användningsområden.
- (18) Det polyetentereftalat som tillverkas och säljs på de inhemska marknaderna i Australien, Kina och Pakistan och det som exporteras till gemenskapen, det polyetentereftalat som tillverkas och säljs på det jämförbara landets inhemska marknad och det polyetentereftalat som gemenskapsindustrin tillverkar och säljer i gemenskapen har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper och samma användningsområden. Slutsatsen dras därför att alla typer av polyetentereftalat utgör en och samma produktfamilj och betraktas som likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

B. DUMPNING

1. Allmän metod

- (19) Den allmänna metod som beskrivs nedan tillämpades på samtliga exporterande tillverkare i Australien och Pakistan samt på de samarbetsvilliga kinesiska exporterande tillverkare som beviljats marknadsekonomisk status. Undersökningsresultaten rörande dumpning för varje enskilt berört land beskriver följaktligen endast vad som är specifikt för varje exportland.
- 1.1 Normalvärde
- (20) För att bestämma normalvärdet fastställde kommissionen först för varje exporterande tillverkare huruvida dess sammanlagda inhemska försäljning av den berörda produkten var representativ i förhållande till dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen ansågs försäljningen på den inhemska marknaden vara representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på den marknaden för varje exporterande tillverkare motsvarade minst 5 % av tillverkarens sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen.
- (21) Kommissionen identifierade därefter de typer av polyetentereftalat som såldes på den inhemska marknaden av företag vilkas försäljning på den marknaden var representativ totalt sett, och som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen.
- (22) För varje typ av polyetentereftalat som de exporterande tillverkarna sålde på sina inhemska marknader, och som konstaterades vara direkt jämförbar med den typ som såldes på export till gemenskapen, fastställdes huruvida försäljningen på den inhemska marknaden var tillräckligt representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Den inhemska försäljningen av en viss typ ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda inhemska försäljningsvolymen av denna typ under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda exportförsäljningsvolymen till gemenskapen av den jämförbara typen av polyetentereftalat.
- (23) Det undersöktes också huruvida den inhemska försäljningen av varje typ kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av typen i fråga fastställdes. I de fall där försäljningsvolymen för den typ av polyetentereftalat som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade tillverkningskostnaden utgjorde minst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen och där det vägda genomsnittliga priset för den typen minst motsvarade tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på den inhemska marknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning på den marknaden under undersökningsperioden, oavsett om denna försäljning varit lönsam eller inte. I fall där volymen av den lönsamma försäljningen av en viss typ motsvarade mindre än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen eller där det vägda genomsnittliga priset för den typen var lägre än tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av enbart den lönsamma försäljningen, förutsatt att denna försäljning utgjorde minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen.
- (24) I de fall andelen lönsam försäljning av en viss typ utgjorde mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen ansågs försäljningen av denna typ inte ha skett i tillräckliga mängder för att det skulle vara möjligt att fastställa normalvärdet på grundval av det inhemska priset.
- (25) I de fall man inte kunde använda de inhemska priserna för en särskild typ som sålts av en exporterande tillverkare måste ett konstruerat normalvärde användas hellre än andra exporterande tillverkarens inhemska priser. På grund av antalet olika typer och de många faktorer (som viskositet, tillsatsmedel, smältningens beteende m.m.) som påverkar de inhemska priserna skulle användandet av andra exporterande tillverkarens priser på den inhemska marknaden i detta fall ha förutsatt en mängd justeringar, varav de flesta skulle ha baserats på uppskattningar. Kommissionen ansåg följaktligen att det var mera lämpligt att konstruera ett normalvärde för varje exporterande tillverkare.
- (26) Normalvärdet konstruerades således enligt artikel 2.3 i grundförordningen genom att tillverkningskostnaden för de exporterade typerna, vid behov justerade, adderades med en skälig procentandel för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en skälig vinstmarginal. För att göra detta undersökte kommissionen om uppgifterna om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för var och en av de exporterande tillverkarna på den inhemska marknaden var tillförlitliga.

(27) De faktiska försäljnings- och administrationskostnaderna och de andra allmänna kostnaderna på den inhemska marknaden bedömdes som tillförlitliga när det berörda företagets sammanlagda försäljning på den marknaden kunde anses som representativ i förhållande till volymen av exportförsäljningen till gemenskapen. Den inhemska vinstmarginalen fastställdes på grundval av den inhemska försäljningen för de typer som såldes vid normal handel. Vid denna beräkning användes den metod som beskrivs i skäl 23. I de fall dessa kriterier inte var uppfyllda användes ett vägt genomsnitt av de administrations- och försäljningskostnader och andra allmänna kostnader samt de vinstmarginaler som noterats för de övriga företag som hade tillräcklig försäljning vid normal handel i det berörda landet.

1.2 Exportpris

(28) I samtliga fall där den berörda produkten exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

(29) I de fall där försäljningen skedde via en närstående importör konstruerades exportpriset på grundval av återförsäljningspriserna till oberoende kunder. I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen gjordes justeringar för samtliga kostnader som importören ådragit sig mellan importen och återförsäljningen, inbegripet försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, och för en skälig vinstmarginal.

1.3 Jämförelse

(30) Normalvärdet och exportpriserna jämfördes vanligtvis fritt fabrik. För att få en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen vederbörlig hänsyn i form av justeringar till olikheter som påverkade prisernas jämförbarhet. Lämpliga justeringar beviljades i samtliga fall där framställningarna härom konstaterades vara skäliga, korrekta och styrkta med kontrollerad bevisning.

1.4 Dumpningsmarginal

(31) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes för varje exporterande tillverkare det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset.

(32) För icke-samarbetsvilliga företag fastställdes en övrig dumpningsmarginal på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

(33) För att sörja för att eventuella åtgärder skulle bli effektiva, beslöts det för de länder som visade stor samarbetsvilja och där det inte fanns någon anledning att tro att

någon exporterande tillverkare inte varit samarbetsvillig, att dumpningsmarginalen för övriga företag skulle fastställas till den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för ett samarbetsvilligt företag.

(34) I de fall där samarbetsviljan hos ett land var låg fastställdes dumpningsmarginalen för övriga företag på grundval av den exportförsäljning till gemenskapen av representativa kvantiteter som hade den högsta dumpningsmarginalen. Detta tillvägagångssätt ansågs också nödvändigt med tanke på att det inte fanns något som tydde på att en icke-samarbetsvillig part hade dumpat i lägre utsträckning, och i syfte att inte belöna bristande samarbetsvilja.

2. Australien

(35) Svar på frågeformuläret mottogs från två exporterande tillverkare och en importör som var en av exportörerna närstående.

2.1 Normalvärde

(36) För samtliga typer av polyetentereftalat som exporterats av de australiska exporterande tillverkarna kunde kommissionen fastställa normalvärde på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas vid normal handel av oberoende kunder på den inhemska marknaden, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.

2.2 Exportpris

(37) För en av de australiska exporterande tillverkarna gick exportförsäljningen till gemenskapen både direkt till oberoende kunder och via en närstående importör i gemenskapen. För den senare fastställdes följaktligen ett konstruerat exportpris enligt artikel 2.9 i grundförordningen.

2.3 Jämförelse

(38) För att det skulle kunna göras en rättvis jämförelse togs det i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter i faktorer som påstods och konstaterades påverka priserna och prisernas jämförbarhet. På denna grund beviljades justeringar för olikheter i fråga om transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, provisioner, kredit- och förpackningskostnader samt bankavgifter.

2.4 Dumpningsmarginal

(39) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten.

(40) Det framgick av jämförelsen att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utövade dumpning. Följande preliminära dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, före tull, fastställdes:

- Leading Synthetics Pty Ltd: 8,6 %
- Novapex Australia Pty Ltd: 17,6 %

(41) Eftersom graden av samarbetsvilja var hög (det finns endast två exporterande tillverkare av den berörda produkten i Australien), fastställdes den övriga preliminära dumpningsmarginalen till nivån för den högsta dumpningsmarginal som fastställts för ett samarbetsvilligt företag, i syfte att sörja för att åtgärderna skulle vara effektiva.

- Övrig dumpningsmarginal: 17,6 %

3. Pakistan

(42) Två företag besvarade frågeformuläret för exporterande tillverkare. De två företagen befanns vara varandra närliggande.

3.1 Normalvärde

(43) För samtliga typer av polyetentereftalat, utom en, vilka exporterades av en av de pakistanska exporterande tillverkarna kunde kommissionen fastställa normalvärdet på grundval av de priser som oberoende kunder betalat eller skulle betala vid normal handel på den inhemska marknaden, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen. För den enda produkttyp där mindre än 10 % av den inhemska försäljningen ägde rum vid normal handel användes ett konstruerat normalvärde enligt artikel 2.3 i grundförordningen.

(44) Den andra exporterande tillverkaren hade ingen inhemska försäljning. Eftersom det endast fanns två exporterande tillverkare i Pakistan och dessa hade ekonomisk intresse-gemenskap, fastställdes normalvärdet på grundval av de priser för den berörda produkten som den förstnämnda exporterande tillverkaren tog ut på den inhemska marknaden, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen.

3.2 Exportpris

(45) All försäljning av den berörda produkten som gjordes av de två varandra närliggande pakistanska exporterande tillverkarna på gemenskapens marknad gick till oberoende kunder i gemenskapen. Följaktligen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

3.3 Jämförelse

(46) För att det skulle kunna göras en rättvis jämförelse togs det i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter i faktorer som

påstods och konstaterades påverka priserna och prisernas jämförbarhet. På denna grund beviljades justeringar för olikheter i fråga om transport-, försäkrings- och hanteringskostnader, provisioner, kreditkostnader och andra faktorer.

3.4 Dumpningsmarginal

(47) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten.

(48) Det framgick av jämförelsen att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna utövade dumpning. Eftersom dessa två företag var varandra närliggande, beräknades den preliminära dumpningsmarginalen uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns som ett vägt genomsnitt av de två samarbetsvilliga tillverkarnas dumpningsmarginaler, i enlighet med gemenskapens praxis för exporterande tillverkare som är varandra närliggande. Denna dumpningsmarginal uppgår till följande:

- Gatron (Industries) Ltd: 14,8 %
- Novatex Ltd: 14,8 %

(49) Eftersom graden av samarbetsvilja var hög (det finns endast två exporterande tillverkare av den berörda produkten i Pakistan), fastställdes den övriga preliminära dumpningsmarginalen till nivån för den högsta dumpningsmarginal som fastställts för ett samarbetsvilligt företag, i syfte att sörja för att åtgärderna skulle vara effektiva.

- Övrig dumpningsmarginal 14,8 %

4. Kina

4.1 Marknadsekonomisk status

(50) I enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen skall normalvärdet vid antidumpningsundersökningar beträffande import med ursprung i Kina fastställas i enlighet med punkterna 1–6 i samma artikel när det gäller tillverkare som konstaterats uppfylla de kriterier som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen.

(51) Dessa kriterier är i korthet följande:

1. Företagens beslut rörande verksamhet och kostnader fattas som svar på marknadssignaler utan ett större statligt inflytande.
2. Det sker en oberoende revision av räkenskaperna, och räkenskaperna tillämpas för alla ändamål.
3. Det förekommer inte någon betydande snedvridning till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet.

4. Rättssäkerhet och stabila villkor garanteras genom lagstiftning om konkurser och ägandeförhållanden.
5. Valutaomräkning sker till marknadskurser.
- (52) Åtta exporterande tillverkare i Kina ansökte om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 b i grundförordningen och lämnade in ansökningsblanketten för exporterande tillverkare som ansöker om sådan status.
- (53) Två företags ansökningar avslogs redan efter en inledande analys av uppgifterna i deras ansökningsblanketter rörande marknadsekonomisk status, av vilka det framgick att alla kriterier inte var uppfyllda. I fråga om de sex återstående företagen inhämtade kommissionen och kontrollerade på plats hos dessa företag samtliga uppgifter som lämnats i ansökningsblanketterna och som ansågs vara nödvändiga.
- (54) Undersökningen visade att två av de åtta kinesiska exporterande tillverkarna uppfyllde samtliga villkor för beviljande av marknadsekonomisk status. Begäran från de återstående sex företagen måste avslås. I tabellen i skäl 56 anges vilka kriterier som inte uppfylldes av de sex exporterande tillverkarna.
- (55) Följande två exporterande tillverkare i Kina beviljades marknadsekonomisk status:
- Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd
  - Far Eastern Industries Shanghai Ltd
- (56) Nedanstående tabell innehåller en sammanfattning av vad som fastställts för vart och ett av företagen när det gäller de fem kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen.

Sammanfattning av vad som fastställts när det gäller de fem kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen

Företag	Kriterier				
	Artikel 2.7 c första strecksatsen	Artikel 2.7 c andra strecksatsen	Artikel 2.7 c tredje strecksatsen	Artikel 2.7 c fjärde strecksatsen	Artikel 2.7 c femte strecksatsen
1	Ej uppfyllt	Ej uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt
2	Ej uppfyllt	Ej uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt
3	Ej uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt
4	Ej uppfyllt	Ej uppfyllt	Ej uppfyllt	Ej uppfyllt	Uppfyllt
5	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt
6	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt
7	Uppfyllt	Ej uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt
8	Uppfyllt	Ej uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt	Uppfyllt

Källa: Kontrollerade uppgifter i frågeformulärssvar från samarbetsvilliga kinesiska exportörer.

- (57) De berörda företagen och den klagande gavs tillfälle att lämna sina synpunkter på ovanstående resultat.
- (58) Sex exporterande tillverkare hävdade att fastställandet var felaktigt och att de borde beviljas marknadsekonomisk status.
- (59) Företag 1–4 hävdade att det enda eller ett av skälen för att avslå deras ansökningar om marknadsekonomisk status var att de var statsägda företag, samtidigt som det inte kunde påvisas något statligt inflytande över företagets beslut.

- (60) Dessa företag anförde att det faktum att ett företag är statsägt inte automatiskt innebär att staten blandar sig i beslutsfattandet och gjorde även gällande att kommissionen inte hade lyckats påvisa något statligt inflytande över företagets drift och verksamhet.
- (61) I enlighet med artikel 2.7 c i grundförordningen måste en ansökan om marknadsekonomisk status innehålla tillräcklig bevisning för att en exporterande tillverkare är verksam under marknadsmässiga förhållanden. I synnerhet måste den exporterande tillverkaren bevisa att företagets beslut om priser, kostnader och insatsvaror, kostnader för teknik och arbetskraft, produktion, försäljning samt investeringar fattas som svar på marknadssignaler som återspeglar utbud och efterfrågan och utan ett större statligt inflytande i detta hänseende.
- (62) Enligt denna bestämmelse i grundförordningen är det inte kommissionen som skall fastställa att statligt inflytande föreligger, utan det är de företag som ansöker om marknadsekonomisk status som skall visa att det inte föreligger något större statligt inflytande över deras affärsbeslut.
- (63) I sådana fall där företag helt eller till övervägande del är statsägda, med allt vad det innebär i fråga om beslutsprocessen och utnämningen av personer till viktiga poster som direktörer och chefer, är syftet med undersökningen därför också att bedöma i vilken utsträckning staten skulle kunna lägga sig i när antidumpningsåtgärder har införts och vilka åtgärder som företagen vidtagit för att förhindra en sådan inblandning.
- (64) I dessa särskilda fall ansågs det att inget av företagen, som alla var helt eller till övervägande del statsägda, kunde visa att lämpliga åtgärder hade vidtagits för att förhindra statlig inblandning och inte heller kunde visa att staten inte blandade sig i deras affärsbeslut. Under dessa omständigheter kan det antas att det finns ett större statligt inflytande över de affärsbeslut som fattas av dessa helt eller till övervägande del statsägda företag. Med hänsyn till beskaffenheten hos den berörda produkten, i fråga om vilken det inte går att identifiera vilket företag som tillverkat den, ansågs dessutom risken för kringgående av åtgärderna, med hjälp av export via ett företag med en lägre tullsats, som betydande.
- (65) Företag 1 och 2 invände också mot att ett kontrollbesök inte hade gjorts hos dem och hävdade att detta utgjorde diskriminering mot dem i förhållande till de företag som hade besökts. Det kan emellertid erinras om att kontrollbesök enligt artikel 16 i grundförordningen inte är obligatoriska men skall utföras om det anses lämpligt. Dessutom, vilket redan förklarats i skäl 53, har dessa två företags ansökningar redan avslagits på grundval av en inledande analys av uppgifterna i deras ansökningar om marknadsekonomisk status, eftersom de inte kunde visa att samtliga kriterier var uppfyllda. Påståendet avvisades således.
- (66) Dessa två företag hävdade också att deras räkenskaper, i motsats till kommissionens slutsatser, helt motsvarade internationella normer, även om revisorn hade gjort reservationer beträffande vissa frågor, och att följaktligen kriterium nr 2 är uppfyllt. Enligt dessa företag skulle revisorerna, om räkenskaperna inte hade motsvarat internationella normer, inte endast ha gjort en reservation utan hade helt enkelt vägrat att godkänna årsräkenskaperna.
- (67) Inte heller företag 7 och 4 uppfyllde kriterium nr 2. Dessa företag menade att det i grundförordningen föreskrivs att företagets årsräkenskaper skall vara föremål för en oberoende revision i överensstämmelse med internationellt accepterade redovisningsnormer (IAS). Enligt dessa företag visar det faktum att revisorerna nämnt ett fel i deras respektive årsräkenskaper tydligt att villkoren enligt grundförordningen är uppfyllda, dvs. att deras räkenskaper är föremål för oberoende revision och motsvarar internationellt accepterade redovisningsnormer.
- (68) Ur en allmän synvinkel är det dock värt att notera att syftet med att begära att räkenskaper revideras enligt internationellt accepterade redovisningsnormer är att kunna bedöma räkenskapernas tillförlitlighet, särskilt i fråga om de intäkter och kostnader och den vinst som redovisas av ett företag, eftersom huvuddelen av de uppgifter som kontrolleras vid ett kontrollbesök i ett antidumpningsärende just syftar till att kontrollera dessa tre redovisningsuppgifter. Vidare erinras det om att revisorernas yttrande (godkännande utan eller med reservation eller vägran att godkänna) är beroende av betydelsen av det fel som finns i räkenskaperna och att det faktum att en revisor inte utfärdar ett "negativt yttrande" inte i sig innebär att räkenskaperna är korrekta, vilket endast kan garanteras genom ett godkännande från revisorn utan villkor. När det gäller särskilt dessa företag bekräftas det slutligen att anmärkningarna i revisorns rapport bedömdes vara tillräckligt betydelsefulla för att anse att kriteriet inte är uppfyllt. Påståendet avvisades således.

- (69) Företag 8 gjorde gällande att problemen med räkenskaperna, vilka låg till grund för kommissionens beslut att avslå företagets ansökan om marknadsekonomisk status, avsåg en kort tidsperiod, dvs. det sista kvartalet av 2001 då företaget höll på att upprättas. Enligt detta företag skulle dessutom sådana transaktioner tillåtas enligt "allmänt accepterade redovisningsprinciper".
- (70) Precis som är fallet med de tidigare nämnda företagen ansågs emellertid de konstaterade felen vara betydelsefulla och strida mot internationellt accepterade redovisningsnormer. Påståendet avvisades således.
- (71) Ett flertal exportörer hävdade slutligen att kommissionen inte hade iakttagit den frist på tre månader för att bedöma ansökningar om marknadsekonomisk status som föreskrivs i artikel 2.7 c i grundförordningen. Till följd av sars-utbrottet tvingades dock kommissionen skjuta upp de kontrollbesök som hade planerats äga rum i juli och augusti. Även om vissa av de kinesiska provinser där några av företagen är belägna inte fanns med på Världshälsoorganisationens lista vid den tidpunkten, beslutade kommissionen av försiktighetsskäl att skjuta upp samtliga kontrollbesök med hänsyn till osäkerheten och sannolikheten för att förhållandena skulle kunna ändras under tidpunkten mellan beslutet att resa dit och tidpunkten för handläggarnas ankomst till Kina. Kontrollbesöken kunde först äga rum när samtliga restriktioner upphävts. Med hänsyn till detta var kommissionen tvingad att kontrollera ansökningarna om marknadsekonomisk status och antidumpningsfrågeformuläret samtidigt, dvs. under samma kontrollbesök.
- (72) Ett företag gjorde gällande att den tid det tog att besluta om marknadsekonomisk status var "otillbörlig och diskriminerande". Som det förklarats ovan medförde dock sars-utbrottet, liksom det antal kontrollbesök som måste genomföras till följd av det stora antal kinesiska exporterande tillverkare som var samarbetsvilliga, allvarliga fördröjningar av kontrollprocessen. Eftersom beslutet om marknadsekonomisk status offentliggjordes för samtliga samarbetsvilliga exporterande tillverkare vid samma tidpunkt, finns det ingen anledning att förmoda att förfarandet har varit diskriminerande.
- (73) De två företag vars ansökningar om marknadsekonomisk status avslogs på grundval av en inledande analys av uppgifterna i deras ansökningsblanketter, dvs. utan ett kontrollbesök, hävdade att det inte finns någon anledning till att fristen på tre månader inte kunde iakttas. För att undvika diskriminering mellan de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna offentliggjordes dock beslutet om marknadsekonomisk status till samtliga samarbetsvilliga exporterande tillverkare vid samma tidpunkt.

4.2 Individuell behandling

- (74) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen skall det vid behov fastställas en landsomfattande tull för länder som omfattas av artikel 2.7, utom i de fall där företagen i enlighet med artikel 9.5 i grundförordningen kan visa att deras exportpriser, exportkvantiteter och försäljningsvillkor bestäms fritt, att valutaomräkning sker till marknadskurser och att den statliga inblandningen inte är av sådant slag att det är möjligt att kringgå åtgärder om exportörerna tilldelas olika tullsats.
- (75) Förutom marknadsekonomisk status begärde de åtta exporterande tillverkarna också individuell behandling för det fall de inte skulle beviljas marknadsekonomisk status, och en annan exporterande tillverkare ansökte endast om individuell behandling. På grundval av tillgängliga uppgifter konstaterades att samtliga villkor för individuell behandling enligt artikel 9.5 i grundförordningen var uppfyllda i fråga om tre företag.
- (76) De fyra återstående företagen befanns vara antingen helt eller till övervägande del statsägda. I fråga om dessa företag ansågs risken för statlig inblandning vara betydande. Med tanke på beskaffenheten hos den berörda produkten, i fråga om vilken det inte går att fastställa vilken tillverkare som producerat den, ansågs också risken för kringgående av åtgärder med hjälp av export via ett företag med en lägre tullsats som betydande. Följaktligen var de villkor som anges i artikel 9.5 c och e i grundförordningen inte uppfyllda. Kommissionen beslutade således att inte bevilja dem individuell behandling.

- (77) Således drogs slutsatsen att följande tre exporterande tillverkare i Kina skulle beviljas individuell behandling:

— Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd
— Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd
— Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd

4.3 Normalvärde

4.3.1 Fastställande av normalvärde för exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status

a) Jämförbart land

- (78) För länder som inte har marknadsekonomi och, i fråga om länder i ett övergångsskede, företag som inte har kunnat beviljas marknadsekonomisk status skall enligt artikel 2.7 i grundförordningen normalvärdet fastställas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett jämförbart land.
- (79) I tillkännagivandet om inledande hade kommissionen angivit sin avsikt att använda Förenta staterna som ett jämförbart land för fastställande av normalvärde för Kina och uppmanat berörda parter att lämna synpunkter på detta.
- (80) Undersökningen visade att den amerikanska marknaden för den berörda produkten var i hög grad konkurrensutsatt, med tio tillverkare som bedrev verksamhet på Nafta-marknaden, åtta större köpare och betydande import från tredje land. Förbrukningen på den amerikanska marknaden var stor och importen svarade för cirka 15 % av förbrukningen av den berörda produkten. Den amerikanska marknaden ansågs därför vara betydande och tillräckligt representativ i förhållande till volymen av Kinas export av den berörda produkten till EU.
- (81) De exporterande tillverkarna i Kina motsatte sig detta förslag. Argumenten mot att välja Förenta staterna som jämförbart land skulle enligt dem vara att det är praxis att välja ett av de länder som berörs av samma undersökning, att den samarbetsvilliga amerikanska tillverkaren är en gemenskapstillverkare närstående och att kostnaderna i Förenta staterna är högre än i Kina. Tillverkarna i fråga föreslog Pakistan eller Sydkorea som lämpligt jämförbart land, men lade inte fram någon bevisning för att dessa länder skulle utgöra ett bättre alternativ än Förenta staterna. Kommissionen undersökte ändå dessa två förslag.
- (82) I fråga om Pakistan bör det noteras att det endast finns två företag som tillverkar den berörda produkten, jämfört med åtminstone åtta tillverkare i Förenta staterna. Importen av polyetentereftalat till Pakistan omfattas vidare av tullar på 20 % medan importen till Förenta staterna omfattas av en tull på 6,8 % (+0,3 c/kg). Av dessa orsaker framstod Pakistans marknad som mindre konkurrensutsatt än den amerikanska marknaden i fråga om den berörda produkten. Slutligen konstaterades att den pakistanska tillverkarens inhemska försäljning till oberoende kunder var liten i förhållande till exporten av den berörda produkten med ursprung i Kina och således var mycket mindre representativ i jämförelse med den mycket omfattande exporten från Kina.
- (83) I fråga om Sydkorea erinras det om att detta land inte omfattas av samma innevarande undersökning, vilket påstås av flera exportörer, utan av en partiell interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen. Vidare visade undersökningen att samtliga sydkoreanska tillverkare var av mindre storlek än det amerikanska samarbetsvilliga företaget, vars inhemska försäljning också var mycket större. Den största sydkoreanska tillverkaren visade sig dessutom vara ett delvis integrerat företag (dvs. det tillverkade själv åtminstone ett av de viktigaste råmaterialen), vilket inte var fallet med tillverkarna i Kina. Sydkorea ansågs följaktligen inte utgöra ett lämpligt jämförbart land.
- (84) Påståendet att förbindelserna mellan det amerikanska samarbetsvilliga företaget och en tillverkare i EU kunde ha snedvridande effekter på de inlämnade uppgifterna kunde inte bekräftas av undersökningsresultaten. Kommissionen kontrollerade huruvida förbindelserna hade snedvridande effekter på den amerikanska tillverkarens priser, tillverkningskostnader och lönsamhet, särskilt i samband med kontrollen på plats av företagens uppgifter. Det fanns inget som tydde på att sådana snedvridningar förekom och kommissionen kunde försäkra sig om att de uppgifter som lämnats i denna undersökning var riktiga och tillförlitliga.

- (85) Slutligen behandlades även argumentet rörande skillnader i kostnader. Priset för det viktigaste råmaterialet (renad tereftalsyra) i det amerikanska företagens tillverkning av den berörda produkten, vilket svarar för den mest betydande delen av kostnaderna för att tillverka polyetentereftalat, jämfördes med de priser som de kinesiska företagen betalade för renad tereftalsyra, varvid några betydande skillnader inte konstaterades föreligga. Således avvisades argumentet i fråga.
- (86) Mot bakgrund av ovanstående dras preliminärt slutsatsen att Förenta staterna är ett lämpligt jämförbart land enligt artikel 2.7 i grundförordningen.

b) Fastställande av normalvärde

- (87) Normalvärdet för de exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status fastställdes enligt artikel 2.7 a i grundförordningen på grundval av kontrollerade uppgifter från tillverkaren i det jämförbara landet, dvs. på grundval av samtliga priser som betalats eller skulle betalas på den inhemska marknaden i Förenta staterna för jämförbara produkttyper, eftersom denna försäljning konstaterades ha ägt rum vid normal handel.
- (88) Till följd av detta fastställdes normalvärdet som det vägda genomsnittliga inhemska försäljningspris som den samarbetsvilliga tillverkaren i Förenta staterna tagit ut av icke-närstående kunder.

4.3.2 Fastställande av normalvärde för exporterande tillverkare som beviljats marknadsekonomisk status

- (89) De företag som beviljats marknadsekonomisk status ombads lämna in ett fullständigt svar på frågeformuläret, inklusive uppgifter om inhemsk försäljning och kostnader för att tillverka den berörda produkten, varvid dessa svar kontrollerades på plats hos de berörda företagen.
- (90) När det gäller fastställandet av normalvärde använde kommissionen samma metod som beskrivs i skälen 20–27.
- (91) För samtliga typer av polyetentereftalat, utom en, vilka exporterades av de kinesiska exporterande tillverkarna kunde kommissionen fastställa normalvärdet på grundval av de priser som oberoende kunder betalat eller skulle betala vid normal handel på den inhemska marknaden, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen. För den enda typ av polyetentereftalat där mindre än 10 % av den inhemska försäljningen ägde rum vid normal handel användes ett konstruerat normalvärde, i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.

4.4 Exportpriser

- (92) All exportförsäljning till gemenskapen från exportörer som beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling ägde rum direkt till oberoende kunder i gemenskapen, och exportpriset fastställdes därför enligt artikel 2.8 i grundförordningen på grundval av de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

4.5 Jämförelse

- (93) Jämförelsen gjordes på grundval av priset fritt fabrik och i samma handelsled. För att det skulle kunna göras en rättvis jämförelse togs det i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter i faktorer som påstods och konstaterades påverka priserna och prisernas jämförbarhet. På denna grundval gjordes justeringar för skillnader i transport-, försäkrings-, hanterings- och lastningskostnader och därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader, provisioner, importavgifter samt kostnader efter försäljning (garantier osv.).

4.6 Dumpningsmarginal

4.6.1 För de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling

- (94) För de två företag som beviljats marknadsekonomisk status jämfördes i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ av den berörda produkten.

- (95) För de tre företag som beviljats individuell behandling jämfördes i enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen det vägda genomsnittliga normalvärde som fastställts för det jämförbara landet avseende varje typ som exporterades till gemenskapen med det vägda genomsnittliga exportpriset för motsvarande typ som exporterades till gemenskapen.
- (96) De preliminära vägda genomsnittliga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, före tull, uppgick till följande:

Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	17,4 %
Far Eastern Industries Shanghai Ltd	12,6 %
Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	21,0 %
Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	29,5 %
Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	18,1 %

4.6.2 För alla andra exporterande tillverkare

- (97) För beräkningen av den landsomfattande tull som avsågs gälla för alla andra exportörer i Kina fastställde kommissionen först hur omfattande samarbetet hade varit. Den totala importen av den berörda produkten med ursprung i Kina, beräknad på grundval av Eurostats uppgifter, jämfördes med uppgifterna i de frågeformulärs svar som hade inkommit från exportörer i Kina. På denna grundval fastställdes samarbetsnivån till nära 100 %.
- (98) Dumpningsmarginalen beräknades följaktligen som ett vägt genomsnitt av de dumpningsmarginaler som fastställts för de återstående samarbetsvilliga exportörer som varken beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling. Dumpningsmarginalen för de ovan nämnda återstående samarbetsvilliga exportörerna beräknades på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärde som fastställts för det jämförbara landet och det vägda genomsnittliga exportpris som den berörda exportören hade uppgivit.
- (99) På denna grundval fastställdes den landsomfattande dumpningsmarginalen preliminärt till 23,2 % av priset cif vid gemenskapens gräns.

C. SKADA

1. Tillverkning i gemenskapen

- (100) Under undersökningsperioden tillverkades polyetentereftalat av
- sju klagande gemenskapstillverkare, som till fullo samarbetade med kommissionen under undersökningen,
  - fyra andra tillverkare, som till fullo stödde och samarbetade med kommissionen under undersökningen,
  - en annan tillverkare som stödde förfarandet och lämnade vissa allmänna uppgifter om sin tillverkning och försäljning.
- (101) Den klagande känner inte till fler tillverkare av den berörda produkten och ingen annan tillverkare av den berörda produkten har givit sig till känna för Europeiska gemenskapernas kommission. Det polyetentereftalat som dessa tolv företag tillverkar utgör således gemenskapens tillverkning i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

2. Definition av gemenskapsindustrin

- (102) Den sammanlagda tillverkningen för de elva gemenskapstillverkare som till fullo samarbetade med kommissionen i undersökningen uppgick till 1 634 477 ton under undersökningsperioden, eller omkring 97 % av den uppskattade totala tillverkningen av polyetentereftalat i gemenskapen. De elva helt samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna ansågs således utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

3. Förbrukning i gemenskapen

3.1 Inledande anmärkning

3.1.1 Importuppgifter

- (103) Uppgifter från Eurostat avseende volymer och värden för KN-nummer 3907 60 20 samt uppgifter från exporterande tillverkare låg till grund för beräkningen av importens omfattning.

3.1.2 Uppgifter om gemenskapsindustrin

- (104) Uppgifter om gemenskapsindustrin erhöles från de kontrollerade svaren på frågeformuläret från de elva samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna.

3.2 Förbrukning i gemenskapen

- (105) Den synbara förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av
- den sammanlagda importen av den berörda produkten till gemenskapen enligt Eurostat-uppgifter och uppgifter från exporterande tillverkare,
  - gemenskapsindustrins totala kontrollerade försäljning på gemenskapsmarknaden,
  - örsäljningsuppgifter för den andra gemenskapstillverkare som lämnade vissa allmänna uppgifter.
- (106) Förbrukningen i gemenskapen uppgick till 1 845 962 ton under undersökningsperioden, vilket med 37 % överstiger den förbrukning som noterats vid början av skadeundersökningsperioden. Den betydande ökningen av förbrukningen av polyetentereftalat har orsakats av den avsevärt ökade förbrukningen av buteljerade drycker, dvs. läskedrycker och buteljerat vatten, och följer den trend som redan fastställts i en föregående undersökning ⁽¹⁾.

	1999	2000	2001	2002	UP
Förbrukning i EU	1 348 628	1 349 763	1 420 759	1 795 883	1 845 962
1999 = 100	100	100	105	133	137

4. Import till gemenskapen från de berörda länderna

4.1 Sammantagen bedömning av den berörda importens verkningar

- (107) Först undersöktes det huruvida verkningarna av importen från Kina, Pakistan och Australien borde undersökas sammantaget enligt artikel 3.4 i grundförordningen.
- (108) Importen från de berörda länderna, sett till volym (ton) och marknadsandelar, utvecklades på följande sätt:

	1999	2000	2001	2002	UP
Kina	144	20	9 000	89 329	120 814
Marknadsandel (%)	0	0	0,6	5,0	6,6
Australien	0	0	5 157	17 031	27 538
Marknadsandel (%)	0	0	0,4	0,9	1,5
Pakistan	0	8 500	14 678	47 767	74 311
Marknadsandel (%)	0	0,6	1,0	2,6	4,0
Sammanlagd import från de berörda länderna	144	8 520	28 835	154 127	222 663
Total marknadsandel (%)	0	0,6	2,0	8,6	12,1

⁽¹⁾ Se skäl 101 i kommissionens förordning (EG) nr 1742/2000 av den 4 augusti 2000 om införande av en preliminär antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 199, 5.8.2000, s. 48).

- (109) Det konstaterades att
- de dumpningsmarginaler som fastställts för importen från vart och ett av de berörda länderna översteg den miniminivå som anges i artikel 9.3 i grundförordningen,
  - volymen av importen från vart och ett av dessa länder under undersökningsperioden inte var försumbar, i det att dessa länders marknadsandelar varierade mellan 1,5 % och 6,6 % under undersökningsperioden,
  - en sammantagen bedömning av importens verkningar föreföll lämplig med hänsyn till konkurrensvillkoren både mellan import med ursprung i dessa olika länder och mellan denna import och den likadana gemenskapsprodukten. Detta framgår av det faktum att nivån på prisunderskridandet, vilken varierar mellan 10,0 % och 17,9 %, är förhållandevis likartad och att importen sker via liknande försäljningskanaler. Undersökningen visade även att den berörda importprodukten och den likadana produkten har samma fysiska och kemiska egenskaper. Den berörda importprodukten och den likadana produkten uppvisar också samma prisutveckling, vilken återspeglar priset för produkternas grundläggande råmaterial, dvs. nafta (raffinerad olja).
- (110) Av dessa orsaker dras preliminärt slutsatsen att samtliga de kriterier som anges i artikel 3.4 i grundförordningen är uppfyllda och att verkningarna av importen med ursprung i Kina, Australien och Pakistan bör bedömas sammantaget.

4.2 Den berörda importens marknadsandel

- (111) Som det framgår ovan påbörjades importen från de berörda länderna år 2000, men blev betydande först från och med år 2002 till följd av att nya produktionsanläggningar upprättades i de berörda länderna. Den berörda importens andel av gemenskapens förbrukning ökade från 0,6 % år 2000 till 8,6 % under 2002 och till 12,1 % under undersökningsperioden.

4.3 Priser för importen och prisunderskridande

- (112) En jämförelse gjordes mellan gemenskapsindustrins och de berörda ländernas exporterande tillverkare försäljningspriser på gemenskapsmarknaden under undersökningsperioden. Denna jämförelse skedde på nivån netto efter avdrag och rabatter. Gemenskapsindustrins priser justerades till nivån fritt fabrik, medan importpriserna noterades på nivån cif vid gemenskapens gräns, med tillägg av tullar och justeringar för handelsled och hanteringskostnader på grundval av uppgifter som inhämtats under undersökningen, särskilt från samarbetsvilliga icke-närstående importörer.
- (113) Denna jämförelse visade att produkterna med ursprung i de berörda länderna under undersökningsperioden såldes i gemenskapen till priser som underskred gemenskapsindustrins priser med följande procentsatser, uttryckta i procent av gemenskapsindustrins priser: Kina: 13,5–17,9 %, Australien: 10–11,9 % och Pakistan: 12,7 %.
- (114) De relativt låga genomsnittliga nivåerna för prisunderskridandet beror på den prisnedgång som de berörda ländernas exporterande tillverkare orsakade genom att sälja till dumpade priser. Gemenskapsindustrin tvingades anpassa sig till dessa priser för att försöka behålla sin marknadsandel. Det bör erinras om att det inflytande som ett flertal större användare av polyetentereftalat har på marknaden innebär att prisöverväganden är den viktigaste förklaringsfaktorn för marknads utveckling.

5. Gemenskapsindustrins situation

- (115) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade undersökningen av den dumpade importens inverkan på gemenskapsindustrin en bedömning av alla ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd från och med 1999 (basåret) till och med undersökningsperioden.
- (116) Uppgifterna nedan beträffande gemenskapsindustrin är samlade upplysningar från de elva samarbetsvilliga gemenskapstillverkarna.

5.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (117) Produktionskapaciteten fastställdes på grundval av den teoretiska maximiproduktionen per timme för de installerade maskinerna, multiplicerad med det teoretiska antalet arbetstimmar per år, med beaktande av underhåll och andra liknande uppehåll i produktionen.

	1999	2000	2001	2002	UP
Produktion	1 168 334	1 432 785	1 546 672	1 629 703	1 642 100
Index (1999 = 100)	100	123	132	139	141
Produktionskapacitet	1 346 074	1 595 962	1 759 762	1 948 248	1 955 954
Index (1999 = 100)	100	119	131	145	145
Kapacitetsutnyttjande	87 %	90 %	88 %	84 %	84 %
Index (1999 = 100)	100	103	101	96	97

- (118) Såsom framgår av tabellen ovan ökade produktionen under perioden från och med 1999 till och med undersökningsperioden med 41 %, vilket avspeglar den kraftiga ökningen av förbrukningen i gemenskapen. Under samma period ökade produktionskapaciteten med 45 %, dvs. något mer än förbrukningen. Denna ökning bör ses mot bakgrund av att efterfrågan varit stark i gemenskapen under de senaste åren. Vidare bör det också noteras att gemenskapsindustrin fram till den 5 augusti 2000⁽¹⁾ var utsatt för skadevällande dumpning och därför kunde ha förväntats dra fördel av en ökad försäljning till följd av att skadevällande dumpning från dessa länder avlägsnades. En ökning av gemenskapsindustrins produktionskapacitet var absolut nödvändig för att den skulle kunna behålla sina marknadsandelar och tillgodose användarnas ökande efterfrågan, som förväntas öka ytterligare. Utvecklingen när det gäller kapacitetsutnyttjandet var ojämn under skadeundersökningsperioden, med ett kapacitetsutnyttjande på 84 % under undersökningsperioden, vilket var något lägre än i början av perioden.
- (119) Vissa exportörer har hävdat att den ökade kapaciteten under skadeundersökningsperioden snarare är ett tecken på styrka än skada. Samma exportörer har också hänvisat till planerade nyinvesteringar i ny kapacitet.
- (120) Såsom anges ovan ökades produktionskapaciteten i syfte att tillgodose efterfrågan. Såsom anges i kommissionens förordning beträffande införande av antidumpningsåtgärder mot polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand⁽²⁾ var en av de allmänna farhågor som gemenskapsanvändarna hade när det gäller införandet av åtgärder vid den tidpunkten att det skulle kunna uppstå brist på polyetentereftalat på gemenskapsmarknaden.
- (121) Dessutom tar det normalt två år från ett beslut att investera i ny kapacitet tills den nya utrustningen är installerad och klar att tas i bruk. Enligt vad som framgår ovan ägde den största ökningen av ny kapacitet rum under perioden 1999–2000. Beslutet att installera denna kapacitet måste därför ha fattats före skadeundersökningsperioden, och den ökade kapaciteten kan därför inte ses som ett "tecken på styrka" som exportörerna påstått.
- (122) När det gäller den planerade nya kapaciteten har några av gemenskapstillverkarna officiellt meddelat att ytterligare investeringar i ny kapacitet kommer att göras. Några exportörer har därefter uppfattat dessa meddelanden som ett tecken på styrka hos gemenskapstillverkarna.

⁽¹⁾ Preliminära antidumpningstullar på import av polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand infördes genom förordning (EG) nr 1742/2000 med verkan från och med den 6 augusti 2000.

⁽²⁾ Se skäl 194 i förordning (EG) nr 1742/2000.

- (123) Det bekräftas att flera gemenskapstillverkare har planer på att ytterligare öka sin produktionskapacitet (med cirka 300 000–400 000 ton), men dessa planer bör ses mot bakgrund av den ökade förbrukningen av polyetentereftalat på gemenskapsmarknaden. Dessutom har flera gemenskapstillverkare under rådande omständigheter nu tagit sina investeringsplaner under förnyat övervägande, eftersom prisnivån på gemenskapsmarknaden gör det svårt för dem att finansiera de planerade investeringarna.
- (124) Några av tillverkarna tvingades faktiskt under den senare delen av undersökningsperioden och efter undersökningsperiodens slut att tillfälligt lägga ned verksamheten, eftersom de rådande prisnivåerna lett till ekonomiska förluster för dem. En tillverkare lade ned sin verksamhet motsvarande 73 000 ton under undersökningsperioden, och en annan gemenskapstillverkare lade ned sin verksamhet med en kapacitet på 270 000 ton efter undersökningsperiodens slut.

5.2 Lager

- (125) Siffrorna nedan visar lagervolymer vid utgången av varje period.

	1999	2000	2001	2000	UP
Lager (ton)	74 796	76 463	112 991	110 020	95 841
i procent av produktionen	6,4 %	5,3 %	7,3 %	6,8 %	5,8 %

- (126) Lagernivån förblev stabil under hela skadeundersökningsperioden. Denna ekonomiska indikator har dessutom inte ansetts relevant i den nuvarande skadeanalysen, eftersom den berörda produkten är skrymmande och har ett relativt lågt värde per m³. Av rent praktiska skäl kommer gemenskapsindustrin därför alltid att försöka hålla lagernivån så liten som möjligt.

5.3 Försäljningsvolym, marknadsandelar, tillväxt och genomsnittliga priser per enhet i gemenskapen

- (127) Siffrorna nedan visar gemenskapsindustrins försäljning till oberoende kunder i gemenskapen.

	1999	2000	2001	2002	UP
Försäljningsvolym (ton)	994 290	1 249 609	1 286 705	1 426 864	1 403 430
Index (1999 = 100)	100	126	129	144	141
Marknadsandel	73,7 %	92,6 %	90,6 %	79,5 %	76,0 %
Index (1999 = 100)	100	126	123	108	103
Genomsnittliga priser per enhet (euro/ton)	686	1 014	1 125	977	986
Index (1999 = 100)	100	148	164	143	144

- (128) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym ökade med 41 % under skadeundersökningsperioden, varav 26 % ägde rum mellan 1999 och 2000. Ökningen av försäljningsvolymen bör ses mot bakgrund av att förbrukningen ökade under samma period med 37 %.

- (129) Efter det att antidumpningsåtgärder hade införts den 5 augusti 2000 ⁽¹⁾ kunde gemenskapsindustrin återta förlorade marknadsandelar. Mellan 1999 och 2000 ökade gemenskapsindustrins marknadsandelar från 73,7 % till 92,6 % av förbrukningen i gemenskapen. Efter denna period av relativ styrka minskade emellertid gemenskapsindustrins marknadsandel igen. Mellan 2001 och undersökningsperioden minskade dess andel av förbrukningen i gemenskapen från 90,6 % till 76,0 % i och med att dumpade importprodukter från de berörda länderna började komma in på gemenskapsmarknaden.
- (130) Gemenskapsindustrin kunde till att börja med dra fördel av den ökade förbrukningen och av de ökade genomsnittliga försäljningspriserna, och dess omsättning ökade med 112 % under perioden från och med 1999 till och med 2001, men denna ökning avstannade abrupt 2002 i och med att dumpade importprodukter från de berörda länderna tvingade gemenskapsindustrin att sänka sina genomsnittliga försäljningspriser.
- (131) Gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser ökade med 48 % mellan 1999 och 2000 och nådde en mera hållbar nivå efter det att antidumpningsåtgärder hade införts mot dumpad import från Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand år 2000. Denna ökning berodde delvis på de högre priserna på råmaterial (se skäl 169) som gemenskapsindustrin kunde överföra till sina kunder. Denna ökning gjorde det också möjligt för gemenskapsindustrin att åter bli lönsam, även om vinstnivåerna och avkastningen på investeringar, såsom anges i detalj nedan, var relativt låga. Gemenskapsindustrin lyckades höja sina priser ytterligare 2001, men denna period följdes av en period med prisnedgång 2002 och under undersökningsperioden. Mellan 2001 och undersökningsperioden minskade priserna i själva verket med 12 %, en utveckling som sammanföll tidsmässigt med en våldsamt konkurrens från importen från de berörda länderna.

5.4 Lönsamhet, avkastning på investeringar och kassaflöde

- (132) Lönsamheten från försäljningen i gemenskapen är den vinst som genereras genom försäljning av den berörda produkten på gemenskapsmarknaden. Avkastningen på totalt kapital och kassaflödet har i enlighet med artikel 3.8 i grundförordningen endast kunnat beräknas för den minsta produktgrupp som inbegriper den likadana produkten.
- (133) Avkastningen på investeringar har dessutom beräknats på grundval av avkastningen på totalt kapital, eftersom denna anses mera relevant för analysen av utvecklingen.

	1999	2000	2001	2002	UP
Lönsamheten från försäljningen i EG	- 16,4 %	4,0 %	7,6 %	2,9 %	0,9 %
Avkastningen på totalt kapital	- 12,1 %	3,7 %	7,7 %	2,2 %	0,4 %
Kassaflöde (i procent av den sammanlagda försäljningen)	- 9,7 %	- 4,4 %	20,2 %	19,5 %	14,0 %

- (134) Efter det att antidumpningsåtgärder hade införts mot import av polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand kunde gemenskapsindustrin, enligt vad som framgår ovan, höja priserna till en mera hållbar nivå. Ändå dröjde det ända till 2001 innan den uppnådde den lönsamhetsnivå (7 %) som var målet enligt kommissionens förordning (EG) nr 1742/2000.
- (135) Efter en prisnedgång 2002 och under undersökningsperioden, som sammanföll med en kraftig ökning av den dumpade importen från de berörda länderna, började gemenskapsindustrins ekonomiska situation åter att försämrats. Vinstnivån låg under undersökningsperioden på en nivå strax över den kritiska punkten och är långt ifrån tillräcklig för att finansiera de nödvändiga återinvesteringar som kunderna kräver.

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 1742/2000 beträffande införande av en preliminär antidumpningstull på import av polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand.

- (136) Såväl lönsamheten från försäljningen i gemenskapen som avkastningen på totalt kapital visar i själva verket samma utvecklingstendens, nämligen en förbättring från och med 1999 till och med 2001, följt av en försämring från och med 2001 till och med undersökningsperioden.
- (137) Tendensen när det gäller kassaflödet utvecklades på ett liknande sätt, men med en eftersläpning på ett år, vilket förklaras av förändringarna när det gäller kortfristiga tillgångar, som i sin tur var en följd av den ökade försäljningen.

5.5 Investeringar och förmåga att anskaffa kapital

	1999	2000	2001	2002	UP
Investeringar	17 818	19 371	69 813	44 179	34 380

- (138) Efter det att antidumpningsåtgärder hade införts mot import av polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand beslutade gemenskapsindustrin att göra nya investeringar i sin kapacitet.
- (139) Såsom anges ovan är det en tidsskillnad på cirka två år mellan beslutet att investera i ny kapacitet och det ögonblick då denna nya kapacitet är klar att tas i bruk. Tidsskillnaden mellan beslutet att investera och det ögonblick då den nya maskinella utrustningen syns i balansräkningen är naturligtvis kortare, eftersom investeringarna tas med i balansräkningen så snart utrustningen är under konstruktion. Detta förklarar varför investeringsnivån ovan inte alltid motsvarar en omedelbar ökning av kapaciteten enligt vad som anges i skäl 117.
- (140) Gemenskapsindustrins förmåga att anskaffa kapital från externa finansörer eller moderbolag påverkades inte i allvarlig grad under skadeundersökningsperioden.

5.6 Sysselsättning, produktivitet och löner

	1999	2000	2001	2002	UP
Antal anställda	1 606	1 692	1 701	1 681	1 659
Index 1999 = 100	100	105	106	105	103
Personalkostnader (tusen euro)	31 291	33 236	34 541	35 478	36 045
Index 1999 = 100	100	106	110	113	115
Produktivitet (ton per anställd)	727	847	909	969	990
Index: 1999 = 100	100	116	125	133	136

- (141) Såsom framgår ovan ökade gemenskapsindustrin sin produktion med 41 % under skadeundersökningsperioden. Trots ökningen låg antalet anställda i produktionen kvar på nästan samma nivå.
- (142) Detta berodde på att gemenskapsindustrin investerat i nya högautomatiska maskiner för vilka det inte krävs någon betydande ökning av arbetskraften. Produktiviteten ökade i själva verket med 36 % under skadeundersökningsperioden, samtidigt som personalkostnaderna ökade med 15 %.

5.7 Återhämtning från tidigare dumpning

- (143) Efter det att antidumpningsåtgärder hade införts år 2000 ⁽¹⁾ kunde gemenskapsindustrin höja sina genomsnittliga försäljningspriser till en mera hållbar nivå, samtidigt som den kunde behålla sina marknadsandelar på den allt större marknaden för polyetentereftalat. Såsom anges i skäl 134 uppnådde gemenskapsindustrin en hållbar vinstmarginal 2001. Slutsatsen är därför att gemenskapen har återhämtat sig från verkningarna av tidigare dumpning.

5.8 Den faktiska dumpningsmarginalens storlek

- (144) Dumpningsmarginalerna specificeras i avsnittet om dumpning (se skälen 40, 48 och 96). Dessa fastställda marginaler är klart högre än den minsta marginal som definieras i artikel 9.3 i grundförordningen. Med tanke på den dumpade importens volym och priser kan verkningarna av den faktiska dumpningsmarginalen inte anses vara försumbara.

6. Slutsats om skada

- (145) Det erinras om att gemenskapsindustrin genast återfick en del av marknaden efter det att antidumpningsåtgärder hade införts mot import av polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand. Dess genomsnittliga försäljningspriser i gemenskapen ökade med 64 % mellan 1999 och 2001 (vilket delvis var en kompensation för ökade priser på råmaterial) och försäljningsvolymen i gemenskapen ökade med 29 %. Följden av denna utveckling var ökad lönsamhet. 2001 lyckades gemenskapsindustrin uppnå den vinstmarginal som var målet enligt förordning (EG) nr 1742/2000 och kunde därigenom investera i den nya kapacitet som dess kunder krävde och inleda projekt på miljöområdet, såsom återvinning av använda flaskor.
- (146) Såsom anges ovan började emellertid importen från de berörda länderna att öka kraftigt på gemenskapsmarknaden från och med 2002, vilket ledde till en prisnedgång på gemenskapsmarknaden. Gemenskapsindustrin förlorade marknadsandelar och dess ekonomiska stabilitet hotades på nytt, vilket framgår av dess dåliga ekonomiska resultat.
- (147) Mot bakgrund av ovanstående är den preliminära slutsatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen.

D. ORSAKSSAMBAND

1. Inledande anmärkning

- (148) I enlighet med artikel 3.6 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit hade vållats av den dumpade importen från de berörda länderna. I enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen även andra faktorer, vilka kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada, för att säkerställa att skada som vållats av dessa faktorer inte oriktigt tillskrevs den dumpade importen.
- (149) Åtgärder är för närvarande i kraft mot import med ursprung i Indien, Indonesien, Sydkorea, Malaysia, Taiwan och Thailand. Såsom anges i skäl 3 är de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av polyetentereftalat med ursprung i Sydkorea och Taiwan för närvarande föremål för en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen. Dessa omständigheter har beaktats i denna undersökning.

2. Verknings av den dumpade importen

- (150) Volymen av importen av polyetentereftalat med ursprung i de berörda länderna ökade dramatiskt under skadeundersökningsperioden. Såsom framgår av tabellen i skäl 108 ökade importen från de tre berörda länderna från nästan obefintliga mängder 1999 till 223 000 ton under undersökningsperioden, vilket motsvarade en marknadsandel av 12,1 %.

⁽¹⁾ Förordning (EG) nr 1742/2000 beträffande införande av en preliminär antidumpningstull på import av polyetentereftalat med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand.

- (151) Den betydande ökningen av importvolymen med ursprung i de berörda länderna och dess ökade marknadsandel 2002 och under undersökningsperioden, till priser som fortfarande var långt under gemenskapsindustrins priser, sammanföll tidsmässigt med gemenskapsindustrins försämrade situation under samma period.
- (152) Såsom fastställs i skäl 113 underskred priserna på importen från de berörda länderna betydligt gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser med prisunderskridandemarginaler på mellan 10 % och 17,9 %.
- (153) Den preliminära slutsatsen är därför att det tryck som utövades av den berörda importen, vars volym och marknadsandel ökade betydligt från och med 2001, och som skedde till låga dumpade priser, var en avgörande orsak till gemenskapsindustrins prissänkningar och förlorade marknadsandelar, och följaktligen till dess försämrade ekonomiska situation.

3. Verknningar av andra faktorer

3.1 Import med ursprung i andra tredje länder

- (154) Importen från tredje länder som inte berörs av denna undersökning visade följande utveckling under skadeundersökningsperioden:

	1999	2000	2001	2002	UP
Tredje länder som omfattas av gällande antidumpningstullar					
Indien	38 393	4 920	3 909	2 258	2 899
Indonesien	27 537	3 121	5 370	4 461	3 548
Sydkorea	88 790	5 361	2 818	86 748	95 414
Malaysia	29 481	4 917	8 327	12 983	10 566
Taiwan	38 595	7 500	589	27 787	25 748
Thailand	23 880	441	0	18	18
Delsumma	247 266	26 260	21 013	134 255	138 193
Tredje länder som inte omfattas av antidumpningstullar					
Brasilien	0	6	0	8 464	8 464
Turkiet	12 811	1 692	2 636	7 206	7 950
Förenta staterna	21 983	32 431	31 465	18 577	15 855
Andra tredje länder som inte omfattas av antidumpningstullar	47 686	3 192	13 381	5 767	7 302
Delsumma	82 480	37 321	47 482	40 014	39 571
Total import från andra tredje länder än de berörda länderna	329 746	63 581	68 495	174 269	177 764

- (155) Efter det att antidumpningsåtgärder hade införts år 2000 minskade importen från de tredje länder som inte berörs av denna undersökning dramatiskt i och med att åtgärderna trädde i kraft. Med undantag av Sydkorea och Taiwan är det inte något av de övriga länderna som uppvisar en sådan absolut ökning av volymen att den skulle ha kunnat vålla gemenskapsindustrin skada, eller också sammanföll denna ökning inte tidsmässigt med utvecklingen av den skada som gemenskapsindustrin lidit.

- (156) Importen från Sydkorea och Taiwan visade emellertid en utvecklingstendens liknande den som gällde för importen från de berörda länderna, dvs. en betydande ökning av importvolymen mot slutet av skadeundersökningsperioden. Denna utveckling sammanföll också tidsmässigt med gemenskapsindustrins försämrade situation. Det noteras emellertid att den sammanlagda importvolymen från dessa två länder uppgår endast till ungefär hälften av importvolymen från de tre berörda länderna.
- (157) Inga andra länder uppvisade någon betydande ökning av importvolymen under skadeundersökningsperioden.
- (158) Enligt uppgifter från Eurostat var de genomsnittliga cif-priserna, antidumpningstillarna undantagna, under undersökningsperioden 842 euro per ton för importen från Sydkorea och 784 euro per ton för importen från Taiwan. De gällande antidumpningstillarna varierar mellan 0 euro per ton och 148,3 euro per ton för Sydkorea och mellan 47 euro per ton och 69,5 euro per ton för Taiwan. Tullsatsen för tredje land var 6,5 % för både Sydkorea och Taiwan.
- (159) Det genomsnittliga pris inklusive tull som betalats för importen av polyetentereftalat med ursprung i Sydkorea varierade således mellan 896 euro per ton och 1 044 euro per ton och mellan 882 euro per ton och 905 euro per ton för importen från Taiwan. Eftersom gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser under undersökningsperioden, enligt vad som anges i skäl 127, var 986 euro per ton motsvarar de genomsnittliga exportpriserna en prisunderskridandenivå på 0 %–9,1 % för importen från Sydkorea och 8,2 %–10,5 % för importen från Taiwan. Dessutom är det sannolikt att de exportörer som omfattas av den lägre antidumpningstullen har ökat sin andel av importen på bekostnad av de exportörer som omfattas av den högre antidumpningstullen.
- (160) Den kan därför preliminärt inte uteslutas att en del av importen av polyetentereftalat med ursprung i Sydkorea och Taiwan även har bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit. Det bör erinras om att åtgärderna mot dessa båda länder för närvarande är föremål för en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen under vilken det kommer att undersökas huruvida de gällande åtgärderna är tillräckliga för att motverka den skadevällande dumpningen.

3.2 Priserna på råmaterial

3.2.1 Inledande anmärkning

- (161) De kvartalsvisa uppgifterna beträffande de genomsnittliga försäljningspriserna på polyetentereftalat i gemenskapen och beträffande kostnaderna för det använda råmaterialet har för denna analys lämnats av gemenskapsindustrin.

3.2.2 Råmaterialprisernas orsakssamband

- (162) Produktionskostnaden för polyetentereftalat är i hög grad (cirka 2/3) beroende av priserna på råmaterial och sådana allmänna nyttigheter som el och gas (rörliga kostnader). Priserna på renad tereftalsyra liksom på andra insatsvaror i produktionen, såsom monoetenglykol och dimetyltereftalat, avspeglar oljepriserna. Det ansågs därför viktigt för förfarandet att bedöma huruvida ökningarna av priset på renad tereftalsyra överförts till kunderna, eller huruvida gemenskapsindustrin befunnit sig i en pressad situation till följd av ökade råmaterialpriser och inte lika rörliga genomsnittliga försäljningspriser.
- (163) I samband med detta fastställdes att det fanns två typer av tillverkare av polyetentereftalat i gemenskapen, nämligen de som köpte sitt råmaterial från närstående företag ("integrerade tillverkare") och de som köpte sitt råmaterial från externa leverantörer ("oberoende tillverkare").
- (164) Det fastställdes först huruvida det fanns några strukturella skillnader mellan råmaterialpriserna mot bakgrund av att integrerade tillverkare köpte sitt råmaterial från närstående leverantörer och oberoende tillverkare köpte sitt råmaterial från externa leverantörer.

- (165) Det konstaterades att de integrerade tillverkarnas råmaterialkostnader inte skilde sig avsevärt från de oberoende tillverkarnas kostnader. I denna analys kunde därför gemenskapstillverkarnas råmaterialkostnader bedömas för alla gemenskapstillverkare tillsammans.
- (166) Efter det att det hade konstaterats att det var möjligt att bedöma råmaterialets orsakssamband utan att ta hänsyn till huruvida det rörde sig om en integrerad eller en oberoende tillverkare, gjordes en jämförelse mellan priserna på olika nivåer för gemenskapsindustrin som helhet.
- (167) Såsom anges i skäl 12 framställs polyetentereftalat från renad tereftalsyra (eller dimetyltereftalat) blandad med monoetenglykol. Tabellen nedan visar den kvartalsvisa utvecklingen av priserna för råmaterial (renad tereftalsyra/dimetyltereftalat och monoetenglykol) avsett för framställning av polyetentereftalat, liksom gemenskapsindustrins kvartalsvisa genomsnittliga försäljningspris.
- (168) I syfte att möjliggöra en jämförelse med priset på olja har de kvartalsvisa priserna för nafta (raffinerad olja), som är den viktigaste insatsvaran vid produktionen av p-xylen (PX), som i sin tur utgör cirka 2/3 av insatsvaran vid produktionen av renad tereftalsyra, införts för samma period.

Period	Genomsnittspris för nafta (i euro) (*)	Index	Genomsnittspris för råmaterial för framställning av polyetentereftalat (huvudsakligen renad tereftalsyra) (**)	Index	Genomsnittligt försäljningspris för polyetentereftalat (**)	Index
Första kvartalet 1999	12,67	100	466	100	634	100
Andra kvartalet 1999	16,36	137	454	97	633	100
Tredje kvartalet 1999	21,61	178	532	114	701	111
Fjärde kvartalet 1999	25,09	200	585	126	756	119
Första kvartalet 2000	26,55	224	645	138	941	148
Andra kvartalet 2000	24,93	201	692	148	1 087	171
Tredje kvartalet 2000	27,56	216	741	159	1 108	175
Fjärde kvartalet 2000	25,69	208	735	158	1 050	166
Första kvartalet 2001	23,85	202	702	151	1 164	184
Andra kvartalet 2001	23,86	194	734	158	1 228	194
Tredje kvartalet 2001	22,54	158	734	158	1 139	180
Fjärde kvartalet 2001	17,36	122	688	148	984	155
Första kvartalet 2002	18,53	144	575	123	936	148
Andra kvartalet 2002	23,02	174	657	141	1 052	166
Tredje kvartalet 2002	26,41	203	667	143	986	155
Fjärde kvartalet 2002	26,82	210	653	140	926	146
Första kvartalet 2003	33,80	298	690	148	1 001	158

(*) Källa: Internationella energiorganet: Oil Product Spot Prices, Rotterdam, i euro per fat.

(**) Källa: Information från gemenskapstillverkare, i euro per ton.

- (169) Av ovanstående framgår att priserna för råmaterial ökade med 59 % för gemenskapstillverkarna från och med det första kvartalet 1999 till och med det tredje kvartalet 2000, från 466 euro per ton till 741 euro per ton, vilket avspeglar det underliggande priset på nafta, som samtidigt ökade med 116 %. Mellan det tredje kvartalet 2000 och det tredje kvartalet 2001 låg priserna på råmaterial kvar på en relativt stabil nivå, medan uppgifter för perioden från och med det tredje kvartalet 2001 till och med slutet av undersökningsperioden visar en liten minskning av priserna på råmaterial, medan priset på nafta ökade med 188 % under samma period.
- (170) Under tiden ökade de genomsnittliga försäljningspriserna för gemenskapsindustrin med 75 % från och med det första kvartalet 1999 till och med det tredje kvartalet 2000, från 634 euro per ton till 1 108 euro per ton. Mellan det tredje kvartalet 2000 och det tredje kvartalet 2001 uppvisade de genomsnittliga försäljningspriserna endast obetydliga förändringar med en nettoförändring på endast 3 % under denna period. Från och med det tredje kvartalet 2001 till och med slutet av undersökningsperioden minskade slutligen det genomsnittliga försäljningspriset från 1 139 euro per ton till 1 001 euro per ton.
- (171) En jämförelse mellan siffrorna i tabellen ovan när det gäller prisutvecklingen för gemenskapsindustrin, dvs. för råmaterial och det genomsnittliga försäljningspriset, visar att priset på råmaterial ökade med 59 % och det genomsnittliga försäljningspriset ökade med 75 % under den första perioden, dvs. från och med det första kvartalet 1999 till och med det tredje kvartalet 2000. Under den följande perioden, dvs. från och med det tredje kvartalet 2000 till och med det tredje kvartalet 2001, låg både priset på råmaterial och de genomsnittliga försäljningspriserna kvar på en stabil nivå. Under den sista perioden slutligen, dvs. från och med det tredje kvartalet 2001 till och med det första kvartalet 2003, minskade priserna på råmaterial med 6 % och det genomsnittliga försäljningspriset minskade med 13 %, dvs. med mer än vad som var nödvändigt för att kompensera för lägre priser på råmaterial.
- (172) Det faktum att det genomsnittliga försäljningspriset minskade mer än råmaterialpriset bör ses som en direkt följd av den prisnedgång som förorsakades av den dumpade importen.
- (173) Den preliminära slutsatsen är därför att kostnaden för råmaterial inte bidragit i betydande omfattning till den skada som gemenskapsindustrin lidit, eftersom alla ökning av dess råmaterialpris (inbegripet alla prisfluktuationer i tidigare led av produktionskedjan) överförts till kunderna. Det var först under den sista delperioden som gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser minskade mer än priset på råmaterial till följd av konkurrensen från dumpad import.

3.3 Orsakssamband till följd av förändringar i konsumtionsmönstret

- (174) Såsom anges i skäl 106 ökade förbrukningen av polyetentereftalat i gemenskapen med 37 % under skadeundersökningsperioden. Konsumtionsmönstret ansågs därför preliminärt inte ha tillfogat den skada som gemenskapsindustrin lidit.

3.4 Orsakssamband till följd av internprissättning

- (175) Vissa exportörer har hävdade att den skada som de gemenskapstillverkare lidit som ägs av multinationella företag kan ha vållats av att företag inom koncernen tagit ut för höga avgifter för det levererade råmaterial av sitt dotterbolag i EG.
- (176) Det erinras om att det i skäl 165 konstaterats att det inte finns några skillnader mellan integrerade och oberoende tillverkare i gemenskapen. Mot bakgrund av att påståendet rör integrerade tillverkare och att det inte konstaterats finnas några strukturella skillnader i priserna på råmaterial mellan integrerade och oberoende tillverkare kunde detta argument därför avfärdas.

3.5 Slutsats om orsakssamband

- (177) Mot bakgrund av ovanstående är den preliminära slutsatsen att det finns ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den skada som gemenskapsindustrin lidit. Denna slutsats baseras på det faktum att importen från de berörda länderna ökade betydligt volymmässigt och i fråga om marknadsandelar under skadeundersökningsperioden, och att priserna för den importen också underskred gemenskapsindustrins priser betydligt. Vidare är den tidsmässiga överensstämmelsen mellan den kraftiga ökningen av den dumpade importen och gemenskapsindustrins försämrade ekonomiska situation slående.
- (178) Undersökningen har också visat att det inte kan uteslutas att en del av importen från Taiwan och Sydkorea även har bidragit till skadan. Det finns emellertid ingenting som tyder på att de eventuella verkningarna av denna import skulle bryta orsakssambandet mellan den dumpade importen från Australien, Pakistan och Kina och den skada som gemenskapsindustrin lidit till följd av dumpad import. Inga andra faktorer har framförts eller konstaterats som i betydande omfattning skulle ha kunnat ha någon inverkan på gemenskapsindustrins situation.

E. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Allmänna överväganden

- (179) Det undersöktes huruvida det fanns några tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte skulle vara i gemenskapens intresse att införa antidumpningstullar mot import från de berörda länderna. För detta ändamål och i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen grundades fastställandet av gemenskapens intresse på en bedömning av alla berörda parter intressen, dvs. gemenskapsindustrins intresse, importörernas och handlarnas intresse och intresset hos användarna och leverantörerna av den berörda produkten.
- (180) Kommissionen sände frågeformulär till importörer och handlare, leverantörer av råmaterial, industriella användare samt till flera intresseorganisationer för användare. Totalt sändes 84 frågeformulär.
- (181) Fullständiga svar på frågeformuläret mottogs från följande berörda parter:

Leverantörer

- Interquisa SA
- BP Chemicals

Importörer/handlare

- Mitsui & Co Benelux
- Helm AG
- Global Services International (agent)
- Sabic Italy

Användare

- Schweppes Benelux SA (tappningsföretag för läskedrycker)
- Resilux SA (omformningsföretag för förformar/flaskor)
- Danone Waters Europe SA (tappningsföretag för mineralvatten)
- Nestlé Waters Spain SA (tappningsföretag för mineralvatten)
- L'Abeille SA (tappningsföretag för läskedrycker)
- Pepsico France SA (tappningsföretag för läskedrycker)
- Amcor PET Europe (omformningsföretag för förformar/flaskor)
- RBC Cobelpast Mononate (producent av plastskivor)
- Aqua Minerale San Benedetto (tappningsföretag för mineralvatten)

Intresseorganisationer för användare

- European Plastic Converters

- (182) Dessutom hördes flera av de parter som anges ovan liksom de parter som gett sig till känna till kommissionen, men som inte besvarat frågeformuläret. Slutligen lämnades upplysningar också av och hördes flera exportörer med avseende på gemenskapens intresse.

2. Gemenskapsindustrins intresse

- (183) Det erinras om att gemenskapsindustrin bestod av elva tillverkare som har cirka 1 700 anställda i produktionen och försäljningen av polyetentereftalat. Det erinras också om att de ekonomiska indikatorerna för gemenskapsindustrin visade allt sämre ekonomiska resultat år 2002 och under undersökningsperioden. Trots ökande efterfrågan på polyetentereftalat i gemenskapen är gemenskapsindustrins ekonomiska situation för närvarande inte tillräckligt stabil för att investeringar skall kunna göras i den nya produktionskapacitet som användarna kräver.
- (184) Efter införandet av antidumpningsåtgärderna mot import med ursprung i bland annat Indien och Indonesien år 2000 visade gemenskapsindustrin att den var i stånd att dra fördel av dessa åtgärder. Industrin återhämtade sig faktiskt i tillfredsställande grad redan vid årsskiftet 2000–2001 och visade genom en hög investeringsnivå att den var fast besluten att fortsätta att vara en lönsam aktör på gemenskapsmarknaden. Mot bakgrund av gemenskapsindustrins rådande ekonomiska situation är det tydligt att antidumpningsåtgärder skulle vara i gemenskapens intresse.

3. Icke-närstående importörers intresse

- (185) Flera importörer och en handlare, vilkas import utgjorde 26 % av importen från de berörda länderna under undersökningsperioden, gav sig till känna till kommissionen. Dessa importörer hävdar att det inte skulle vara i gemenskapens intresse att införa åtgärder, eftersom gemenskapsmarknaden behöver importera för att tillgodose den ökande efterfrågan på polyetentereftalat i gemenskapen. Dessutom skulle importrestriktionerna skada importörernas verksamhet, vilket skulle kunna inverka på sysselsättningen inom dessa företag.
- (186) Syftet med antidumpningsåtgärder är att återupprätta rättvisa konkurrensförhållanden. Det är varken att förbjuda import eller hindra den verksamhet som bedrivs av importörerna i gemenskapen. De åtgärder som eventuellt föreslås bör i själva verket fastställas på en nivå som gör det möjligt att fortsätta importen även i framtiden, men till priser som inte dumpas eller är skadevällande, beroende på vilka som är lägst.
- (187) Eftersom import till rättvisa priser fortfarande kommer att vara tillåten till gemenskapsmarknaden, är det således sannolikt att importörernas traditionella verksamhet kommer att fortsätta även om antidumpningsåtgärder införs mot dumpad import.

4. Leverantörers intresse

- (188) Det erinras om att flera gemenskapstillverkare får sitt råmaterial från företag inom samma koncern (integrerade tillverkare). Endast leverantörer som är oberoende av gemenskapstillverkarna har inkluderats i denna undersökning.
- (189) De två samarbetsvilliga leverantörerna stod för merparten av försäljningen av renad tereftalsyra till gemenskapsindustrin (den största insatsvaran), när denna leverans inte skedde internt, såsom i fallet med de integrerade tillverkarna. Båda leverantörerna stödde förfarandena. Införandet av åtgärder skulle bidra till att upprätthålla gemenskapstillverkarnas efterfrågan på råmaterial, och det skulle därför vara i leverantörernas intresse att ha åtgärder i kraft mot dumpad import från de berörda länderna.

5. Användares intresse

5.1 Inledande anmärkning

- (190) Polyetentereftalat används för närvarande främst för att tillverka flaskor för läskedrycker och mineral- och källvatten. Det används också för tillverkning av vissa typer av plattor och film av plast. Flaskor av polyetentereftalat tillverkas i två steg för att uppnå den erforderliga fastheten: genom formsprutning av polyetentereftalat får man "förformar" som sedan blåses och omformas till flaskor. Det är relativt lätt att transportera förformar, eftersom de är små och kompakta, medan tomma flaskor är ömtåliga och mycket dyra att transportera.

- (191) Marknaderna för vatten- och läskedrycker är organiserade på olika sätt när det gäller tappningen på flaska:
- Mineral- och källvattenproducenterna har flera begränsningar när det gäller hälsoföreskrifter. Det stora flertalet av de förformar som används av vattenproducenter tillverkas på plats i nära anslutning till blåsnings- och tappningsanläggningarna.
  - Läskedryckstillverkare kan antingen köpa blåsta flaskor, eller köpa förformar och blåsa dem eller tillverka egna förformar och blåsa egna flaskor.
- (192) För gemenskapsindustrins del finns det alltså följande tre viktiga typer av kunder (uppgifter om användarnas andel har erhållits från den klagande):
- Omformningsföretag för förformar/flaskor som står för cirka 40 % av förbrukningen av polyetentereftalat.
  - Mineral- och källvattenproducenter som står för cirka 45 % av förbrukningen av polyetentereftalat.
  - Integrerade läskedryckstillverkare som står för cirka 7 % av förbrukningen av polyetentereftalat genom direkt försäljning, men som indirekt står för 40 % av förbrukningen genom de omformningsföretag för förformar/flaskor som nämns ovan.
  - Tillverkare av plattor och film av plast som står för cirka 8 % av förbrukningen av polyetentereftalat.

5.2 Omformningsföretag för förformar och flaskor

- (193) De båda samarbetsvilliga omformningsföretagen stod för cirka 11 % av förbrukningen av polyetentereftalat, varav 10 % inköptes från gemenskapsindustrin och 1 % importerades. När det gäller den beräknade förbrukningen av polyetentereftalat hos de omformningsföretag som tillverkar förformar och flaskor stod gemenskapsindustrin för cirka 27 % av försäljningen till de två samarbetsvilliga företagen. Plastomformningsföretagens intresseorganisation samarbetade också i undersökningen.
- (194) Kostnaderna för inköp av polyetentereftalat är av avgörande betydelse för de samarbetsvilliga företagen och utgör cirka 65 % av deras totala kostnader.
- (195) De båda företag som samarbetade i undersökningen var i allmänhet positiva till införandet av åtgärder mot dumpad import, eftersom detta skulle kunna leda till viss prisstabilitet och säkrad leverans av polyetentereftalat av olika kvaliteter på gemenskapsmarknaden. Plastomformningsföretagens intresseorganisation fruktade emellertid att ökade priser på polyetentereftalat skulle leda till problem för framför allt de cirka 50–100 små och medelstora omformningsföretagen, och att en del av bearbetningen skulle läggas ut på tredje länder som inte har några gällande tullar på import av polyetentereftalat, samt att dessa skulle dra fördel av det faktum att det inte finns några gällande antidumpingstullar på import av förformar till gemenskapen.
- (196) Slutsatsen är att de två samarbetsvilliga omformningsföretag som antas utgöra större delen av förforms-/omformningsföretagen i princip är positiva till antidumpningsåtgärder mot dumpad import, medan de små och medelstora förforms-/omformningsföretag som företräds av plastomformningsföretagens intresseorganisation är emot införandet av antidumpingstullar. Mot bakgrund av dessa motstridiga uppfattningar är det inte möjligt att fastställa huruvida det skulle vara i förforms-/flaskomformningsföretagens intresse att införa antidumpingstullar.

5.3 Mineral- och källvattenproducenter

- (197) De tre företag som samarbetade i undersökningen stod för cirka 13,3 % av förbrukningen av polyetentereftalat, varav 7,8 % inköptes från gemenskapsindustrin och 5,5 % importerades. När det gäller det polyetentereftalat som förbrukas i mineral- och källvattenproducenternas produktion står gemenskapsindustrins försäljning till dessa tre samarbetsvilliga företag för cirka 28 %.

- (198) Kostnaderna för inköp av polyetentereftalat är inte av lika avgörande betydelse för de samarbetsvilliga företagen som för förforms-/flaskomformningsföretagen, men utgör ändå cirka 30 % av de sammanlagda tillverkningskostnaderna.
- (199) För en 1,5-liters flaska med ett detaljhandelspris av 35–50 cent på stormarknaden (momsen inräknad) utgör kostnaderna för polyetentereftalat endast 3 cent (6 %–10 %) av detaljhandelspriset.
- (200) Samtidigt som en av mineralvattenproducenterna gav uttryck för sitt starka motstånd mot införandet av åtgärder var de två andra mineralvattenproducenterna i princip positiva till åtgärder mot dumpad import, så länge leveransen av polyetentereftalat av tillfredsställande kvalitet kunde garanteras, och eftersom de insåg att gemenskapsindustrin behöver investera i ny produktionskapacitet.
- (201) Samtliga uttryckte emellertid viss oro över det faktum att de viktigaste detaljhandlarna är mycket starka och att mineral- och källvattenproducenterna inte skulle vara i stånd att överföra några stora prishöjningar om antidumpningsåtgärder infördes.
- (202) Såsom anges ovan utgör kostnaden för polyetentereftalat i detaljhandeln endast 6 %–10 % av det detaljhandelspris som konsumenten får betala, vilket betyder att en höjning av priserna med 10 % skulle medföra en prisökning på 0,6 %–1,0 % på konsumentnivån, en nivå som inte anses betydelsefull i så måtto att den inte skulle kunna absorberas av industrin i senare produktionsled eller överföras på detaljhandlare eller konsumenter.

5.4 Läskedryckstillverkare

- (203) Alla läskedryckstillverkare som samarbetade i undersökningen var icke-integrerade tappningsföretag, dvs. de var indirekta användare av polyetentereftalat genom att de köpte polyetentereftalat indirekt via förforms-/omformningsföretagen. Mot bakgrund av deras förformskostnader och med vetskap om genomsnittspriset för förformar utgjorde deras indirekta förbrukning av polyetentereftalat emellertid mindre än 1 % av gemenskapsförbrukningen av polyetentereftalat. På grund av denna låga representativitetsnivå bland de samarbetsvilliga läskedryckstillverkarna kan de synpunkter som framförs nedan inte sägas vara representativa för läskedryckstillverkarna som helhet.
- (204) De tre samarbetsvilliga läskedryckstillverkarna var generellt emot införandet av åtgärder och uttryckte oro över det faktum att de viktigaste detaljhandlarna är mycket starka och att mineral- och källvattenproducenterna inte skulle vara i stånd att överföra några stora prishöjningar om antidumpningsåtgärder infördes.
- (205) Det har redan påvisats att priset på polyetentereftalat är en ganska marginell kostnad för slutkonsumenten. En ökning av priset på polyetentereftalat med 10 % medför en ökning med 0,3 cent för en 1,5-liters flaska, vilket motsvarar en ökning i storleksordningen 0,6 % för denna flaska på stormarknaden. Eftersom en 1,5-liters läskedrycksflaska vanligtvis kostar cirka 1 euro på stormarknaden, skulle en motsvarande höjning av priset på polyetentereftalat med 10 % i själva verket medföra en mindre höjning av priset med 0,3 % för slutkonsumenten.
- (206) Med tanke på den marginella effekt som en ökning av priset på polyetentereftalat har för detaljhandelspriset, är det inte orimligt att anta att användarna kommer att kunna överföra denna höjning till detaljhandlarna och slutkonsumenten.

6. Bristen på polyetentereftalat på gemenskapsmarknaden

- (207) Flera berörda parter uttryckte oro över att gemenskapsindustrin inte skulle vara i stånd att täcka den ökande förbrukningen av polyetentereftalat om det infördes åtgärder, och hävdade att import behövs för att fylla detta gap mellan produktion och förbrukning.

- (208) Det erinras om att gemenskapsindustrin ökade sin kapacitet med 45 % under skadeundersökningsperioden. Flera av gemenskapstillverkarna har dessutom meddelat att de har planer på att öka sin kapacitet med ytterligare 300 000–400 000 tusen ton. Eftersom ekonomisk stabilitet normalt är en förutsättning för erhållande av ekonomiska medel finns det ingenting som talar emot att gemenskapsindustrin kommer att återinvestera vinsten i kapacitetsuppbyggnad om antidumpningsåtgärder införs och ekonomisk stabilitet återupprättas. Liknande synpunkter har dessutom redan framförts i samband med den undersökning som ledde till åtgärder mot import från Indien, Indonesien, Sydkorea, Malaysia, Taiwan och Thailand. Den nuvarande undersökningen har i själva verket visat att det inte rådde någon brist på leveranser efter det att antidumpningsåtgärder hade införts till följd av den tidigare undersökningen. Mot bakgrund även av förklaringarna i nästa skäl finns det inte heller något som tyder på att det skulle vara annorlunda till följd av denna undersökning.
- (209) Dessutom kommer om antidumpningsåtgärder införs, såsom redan angivits ovan, importerade varor till rättvisa priser fortfarande att tillåtas komma in på gemenskapsmarknaden, i syfte att täcka gapet mellan produktion och gemenskapsförbrukning, så att det sörs för en sund konkurrens på gemenskapsmarknaden. Det noteras också att nivån på de föreslagna antidumpningsåtgärderna inte är sådan att import från de berörda länderna inte längre är affärsmässigt livskraftig.

7. Slutsats beträffande gemenskapens intresse

- (210) Det skulle helt klart vara i gemenskapsindustrins intresse att införa åtgärder mot import av polyetentereftalat med ursprung i de berörda länderna. I enlighet med vad leverantörerna gav uttryck för under undersökningen skulle det också vara i deras intresse att sörja för en sund marknad för polyetentereftalat, till vilken leverantörerna kan leverera sitt råmaterial. Slutligen har också några av de viktigaste användarna uttryckt ett intresse av att det införs åtgärder mot dumpad import, om detta leder till ökad produktionskapacitet i gemenskapen. Vissa andra användares och importörers intresse ändrar inte denna positiva bild.
- (211) Mot bakgrund av ovanstående är slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl till att inte införa antidumpningstullar mot import av polyetentereftalat med ursprung i de berörda länderna.

F. FÖRSLAG TILL PROVISORISKA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (212) Mot bakgrund av de preliminära slutsatserna beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör provisoriska åtgärder införas i syfte att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada genom den dumpade importen.
- (213) För fastställandet av nivån på de provisoriska åtgärderna har hänsyn tagits till både den konstaterade dumpningsmarginalen och det tullbelopp som krävs för att undanröja den skada som gemenskapsindustrin lidit.
- (214) De provisoriska åtgärderna bör införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som denna import vållat, utan att den dumpningsmarginal som konstaterats överskrids. Vid beräkningen av det tullbelopp som var nödvändigt för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen ansågs det att åtgärderna borde göra det möjligt för gemenskapsindustrin att täcka sina tillverkningskostnader och uppnå en sammanlagd vinst före skatt som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå vid försäljning av den likadana produkten i gemenskapen under normala konkurrensförhållanden, det vill säga om det inte förekom någon dumpad import. Den vinstmarginal före skatt som använts för denna beräkning var 7 % av omsättningen, dvs. samma som ansågs nödvändig för att säkerställa industrins lönsamhet i det tidigare förfarandet mot Indien, Indonesien, Malaysia, Sydkorea, Taiwan och Thailand⁽¹⁾. På denna grundval beräknades ett icke-skadevällande pris för de företag inom gemenskapsindustrin som tillverkar den likadana produkten. Det icke-skadevällande priset erhöles genom att den ovannämnda vinstmarginalen på 7 % lades till tillverkningskostnaden.

⁽¹⁾ EGT L 199, 5.8.2000, s. 48.

- (215) Den nödvändiga prisökningen fastställdes därefter på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga importpris som fastställts för beräkningarna av prisunderskridandet och det genomsnittliga icke-skadevållade priset. Den eventuella skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes sedan i procent av det genomsnittliga importvärdet cif. Dessa skillnader översteg i samtliga fall den konstaterade dumpningsmarginalen.

2. Provisoriska åtgärder

- (216) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att en preliminär antidumpningstull bör införas på nivån för den dumpningsmarginal som konstaterats, dock inte högre än den skademarginal som beräknats ovan i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen.
- (217) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den nuvarande undersökningen. De avspeglar således den situation som i denna undersökning befunnits föreligga när det gäller dessa företag. Dessa tullsatsen (i motsats till den landsomfattande tull som gäller "alla övriga företag") gäller alltså endast import av produkter med ursprung i det berörda landet som tillverkats av de företag och därmed de specifika rättsliga enheter som nämns. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del med namn och adress, inbegripet enheter som är närstående dem som uttryckligen nämns, kan inte omfattas av dessa satsen utan skall omfattas av den tullsats som gäller för "alla övriga företag".
- (218) Alla ansökningar om att få tillämpa dessa individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsen (t.ex. till följd av en ändring av enhetens namn eller upprättandet av nya tillverknings- eller försäljningsenheter) bör omgående sändas till kommissionen⁽¹⁾ tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i samband med tillverkning, inhemsk försäljning och exportförsäljning med anknytning till t.ex. namnändringen eller förändringen av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter, vid behov, att ändras i enlighet därmed genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsen.
- (219) Det faktum att priserna på polyetentereftalat kan variera i takt med att priserna på råolja förändras bör inte medföra att en högre tull tas ut. Kommissionen ansåg det därför lämpligt att införa tullar i form av ett specifikt belopp per ton. Dessa belopp beräknades genom att antidumpningstullsatsen tillämpades på de exportpriser cif som under undersökningsperioden användes vid beräkningen av nivån för undanröjande av skada.

- (220) De antidumpningstullar som föreslås är följande:

Land	Företag	Marginal för undanröjande av skada	Dumpningsmarginal	Antidumpningstullsats	Föreslagen antidumpningstull
Australien	Leading Synthetics Pty Ltd	19,3 %	8,6 %	8,6 %	72 euro/t
	Novapex Australia Pty Ltd	24,9 %	17,6 %	17,6 %	141 euro/t
	Alla övriga företag	24,9 %	17,6 %	17,6 %	141 euro/t
Kina	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	180 euro/t
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	29,4 %	17,4 %	17,4 %	137 euro/t
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	23,9 %	21,0 %	21,0 %	172 euro/t
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	21,2 %	12,6 %	12,6 %	106 euro/t
	Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai	28,9 %	23,2 %	23,2 %	188 euro/t
	Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	30,9 %	29,5 %	29,5 %	230 euro/t

⁽¹⁾ Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat B
Kontor J-79 5/16
B-1049 Bryssel

Land	Företag	Marginal för undanröjande av skada	Dumpningsmarginal	Antidumpningstullsats	Föreslagen antidumpningstull
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	191 euro/t
	Wuliangye Group Push Co. Ltd	28,9 %	23,2 %	23,2 %	179 euro/t
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	27,4 %	18,1 %	18,1 %	144 euro/t
	Alla övriga företag	28,9 %	23,2 %	23,2 %	183 euro/t
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 euro/t
	Novatex Ltd	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 euro/t
	Alla övriga företag	21,8 %	14,8 %	14,8 %	128 euro/t

G. SLUTBESTÄMMELSE

(221) Enligt god förvaltningspraxis bör en period fastställas inom vilken de berörda parter som givit sig till känna inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande kan lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla avgöranden i denna förordning rörande införandet av tullar är preliminära och kan behöva omprövas vid fastställandet av eventuella slutgiltiga tullar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av polyetentereftalat med en viskositetskvot på 78 ml/g eller mer, enligt ISO-standard 1628-5, vilken klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20 och har ursprung i Australien, Kina och Pakistan.

2. Följande preliminära antidumpningstullsatsen skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns för produkter som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Anti-dumpningstull (euro/ton)	TARIC-tilläggsnummer
Australien	Leading Synthetics Pty Ltd	72	A 503
	Novapex Australia Pty Ltd	141	A 504
	Alla övriga företag	141	A 999
Kina	Sinopec Yizheng Chemical Fibre Company Ltd	180	A 505
	Changzhou Worldbest Radici Co. Ltd	137	A 506
	Jiangyin Xingye Plastic Co. Ltd	172	A 507
	Far Eastern Industries Shanghai Ltd	106	A 508
	Yuhua Polyester Co. Ltd of Zhuhai	188	A 509
	Jiangyin Chengsheng New Packing Material Co. Ltd	230	A 510

Land	Företag	Anti-dumpningstull (euro/ton)	TARIC-tilläggsnummer
	Guangdong Kaiping Polyester Enterprises Group Co. and Guangdong Kaiping Chunhui Co. Ltd	191	A511
	Wuliangye Group Push Co. Ltd	179	A512
	Hubei Changfeng Chemical Fibres Industry Co. Ltd	144	A513
	Alla övriga företag	183	A999
Pakistan	Gatron (Industries) Ltd	128	A514
	Novatex Ltd	128	A515
	Alla övriga företag	128	A999

3. I de fall varorna har skadats innan de övergår till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller skall betalas fördelas vid fastställande av tullvärdet, i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (¹), skall antidumpningstullen, beräknad på grundval av punkt 2, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas.

4. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

5. För övergång till fri omsättning i gemenskapen av den produkt som avses i punkt 1 skall det krävas att en säkerhet ställs motsvarande det preliminära tullbeloppet.

Artikel 2

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom trettio dagar efter denna förordnings ikraftträdande begära att bli underrättade om de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för antagandet av denna förordning, lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda av kommissionen.

I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 kan berörda parter inom en månad efter dagen för denna förordnings ikraftträdande yttra sig om tillämpningen av denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 skall tillämpas i sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

(¹) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 307/2004

av den 20 februari 2004

om ändring av förordning (EG) nr 1520/2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för ordningen för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget samt om kriterierna för fastställande av bidragsbelopp och särskilda bestämmelser när det gäller vissa bidragslicenser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3 första stycket i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 19 i kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000⁽²⁾ skall förordningen anpassas i överensstämmelse med ändringarna i Kombinerade nomenklaturen och bilaga B skall anpassas för att upprätthålla överensstämmelsen med bilagorna till de förordningar som nämns i artikel 1.1.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1789/2003 av den 11 september 2003 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽³⁾ infördes ändringar i Kombinerade nomenklaturen för vissa varor. Dessutom fastställs i bilaga V till rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽⁴⁾, att inga exportbidrag får betalas ut för sockerinnehållet i aktiv jäst efter den 1 februari 2004.
- (3) Förordning (EG) nr 1520/2000 bör aktualiseras med hänsyn till dessa ändringar.
- (4) När denna förordning träder i kraft kommer det socker som ingår i aktiv jäst som det tidigare gått att ansöka om bidragslicens för, i enlighet med förordning (EG) 1520/2000, inte längre att ge rätt till bidrag när de exporteras till tredje land.
- (5) Nedskrivning av bidragslicenser och stegvis frisläppande av motsvarande säkerheter bör tillåtas när marknadsaktörerna på ett för den nationella behöriga myndigheten godtagbart sätt kan styrka att deras krav på ersättning påverkas av att denna förordning träder i kraft.
- (6) När de nationella behöriga myndigheterna bedömer ansökningar om att skriva ned bidragslicensens belopp och i motsvarande grad släppa säkerheten fri bör de i

tveksamma fall stödja sig särskilt på de handlingar som anges i artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 4045/89 av den 21 december 1989 om medlemsstaternas granskning av de transaktioner som utgör en del av systemet för finansiering genom garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och om upphävande av direktiv 77/435/EEG⁽⁵⁾, varvid övriga bestämmelser i den förordningen dock äger företräde.

- (7) Av handläggningstekniska skäl är det lämpligt att föreskriva att ansökningar om nedskrivning av bidragslicenserna eller om att släppa säkerheten fri görs inom en kort tid, och att summan av de beviljade nedskrivningarna anmäls till kommissionen i så god tid att de kan beaktas när det belopp fastställs som skall gälla för bidragslicenser som utfärdas från den 1 april 2004 enligt förordning (EG) nr 1520/2000.
- (8) Eftersom ändringarna i Kombinerade nomenklaturen som infördes genom förordning (EG) nr 1789/2003 och ändringarna som infördes genom förordning (EG) nr 39/2004 gäller från den 1 januari 2004 respektive den 1 februari 2004, bör de ändringar som fastställs i denna förordning gälla från dessa datum.
- (9) De åtgärder som enligt denna förordning skall vidtas är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för övergripande frågor rörande handeln med bearbetade jordbruksprodukter som inte omfattas av bilaga I till fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 1520/2000, ändras bilaga B på följande sätt:

- a) Raden som börjar med "1905 90 40 till 1905 90 90" i kolumn 1 skall detta ersättas med "1905 90 45 till 1905 90 90".
- b) I raden som börjar med "2102 10 31 och 2102 10 39" i kolumn 1, skall "X" i kolumn 6 utgå.

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 740/2003 (EUT L 106, 29.4.2003, s. 12).

⁽³⁾ EUT L 281, 30.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004 s. 16).

⁽⁵⁾ EGT L 388, 30.12.1989, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2154/2002 (EGT L 328, 5.12.2002, s. 4).

Artikel 2

1. Bidragstillstånd som utfärdats enligt förordning (EG) nr 1520/2000 för export av jordbruksprodukter för vilka exportbidragen har avskaffats enligt artikel 1 b i denna förordning får, på begäran av en berörd part, skrivas ned om följande villkor uppfylls:

- a) Ansökan om licens måste ha gjorts före det datum då denna förordning träder i kraft.
- b) licensens giltighetstid sträcker sig över den 1 februari 2004.

2. Bidragstillståndet skall skrivas ned med det belopp den berörda parten inte kan begära exportbidrag för på grund av ikraftträdandet av den ändring som avses i artikel 1 b, vilket styrks på ett för de nationella behöriga myndigheterna godtagbart sätt.

I tveksamma fall skall de behöriga myndigheterna när de gör sin bedömning stödja sig särskilt på de handlingar som anges i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 4045/89.

3. Motsvarande ställd säkerhet skall släppas fri i proportion till nedskrivningen.

Artikel 3

1. För att en ansökan om nedskrivning skall tas upp till bedömning enligt artikel 2 skall den ha mottagits av den nationella behöriga myndigheten senast den 7 mars 2004.

2. Senast den 14 mars 2004 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de nedskrivningar de beviljat enligt artikel 2.2 i denna förordning. De belopp som anmälts skall beaktas vid fastställandet av det belopp för vilket det får utfärdas bidragstillstånd från och med den 1 april 2004, i enlighet med artikel 8.1 d i förordning (EG) nr 1520/2000.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 a skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Artikel 1 b skall tillämpas från och med den 1 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 308/2004

av den 20 februari 2004

om omfördelning av de under 2003 icke utnyttjade delarna av de kvantitativa kvoterna för vissa produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 520/94 av den 7 mars 1994 om fastställande av ett gemenskapsförfarande för förvaltningen av kvantitativa kvoter⁽¹⁾, särskilt artikel 2.5 samt artiklarna 14 och 24 i denna, och

av följande skäl:

(1) Genom rådets förordning (EG) nr 427/2003 av den 3 mars 2003 om en produktspecifik övergångsskyddsordning för import med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av förordning (EG) nr 519/94 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder⁽²⁾ införs årliga kvantitativa kvoter för vissa i bilaga I till den förordningen angivna produkter med ursprung i Kina. Förordning (EG) nr 520/94 är tillämplig på dessa kvoter.

(2) Kommissionen har antagit förordning (EG) nr 738/94⁽³⁾, som innehåller allmänna bestämmelser för genomförandet av förordning (EG) nr 520/94. Dessa bestämmelser är tillämpliga vid förvaltningen av de ovannämnda kvoterna, om inte annat följer av bestämmelserna i den här förordningen.

(3) I enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 520/94 har medlemsstaternas behöriga myndigheter meddelat kommissionen vilka kvantiteter som inte utnyttjats av de kvoter som fördelats för 2003.

(4) De outnyttjade kvantiteterna kunde inte omfördelas i tid för att utnyttjas före utgången av kvotåret 2003.

(5) Undersökningen av de uppgifter som tagits emot för var och en av produkterna i fråga visar att de kvantiteter som inte utnyttjats under kvotåret 2003 bör omfördelas 2004 upp till de mängder som fastställs i bilaga I till denna förordning.

(6) Efter en genomgång av de olika förvaltningsmetoder som anges i förordning (EG) nr 520/94 ansågs den metod som grundar sig på traditionella handelsmönster vara den lämpligaste. Enligt denna metod delas kvoterna upp i två delar, varvid den ena delen förbehålls traditionella importörer och den andra övriga sökande.

(7) Detta har visat sig vara det bästa sättet att säkerställa kontinuiteten i de berörda gemenskapsimportörernas affärsverksamhet och undvika störningar i handelsmönstret.

(8) De kvantiteter som omfördelas enligt denna förordning bör delas upp enligt samma kriterier som vid fördelningen av kvoterna för 2003.

(9) Det är nödvändigt att förenkla de formaliteter som måste uppfyllas av de traditionella importörer som redan innehar importlicenser från tilldelningen av gemenskapskvoterna för 2004. De behöriga myndigheterna har redan nödvändig bevisning för att samtliga traditionella importörer haft import 1998 eller 1999. De traditionella importörerna behöver därför endast bifoga en kopia av sina tidigare licenser när de ansöker om ny licens.

(10) Det bör vidtas åtgärder för att skapa bästa möjliga förutsättningar för fördelningen av den del av kvoten som reserverats för icke-traditionella importörer i syfte att åstadkomma optimalt utnyttjande av kvoterna. För detta ändamål bör denna del fördelas i proportion till de begärda kvantiteterna, på grundval av en samtidig genomgång av de importlicensansökningar som faktiskt lämnats in, varvid tillgången till denna del förbehålls de importörer som kan bevisa att de fått och utnyttjat minst 80 % av en importlicens för den berörda produkten under kvotåret 2003. Den mängd som varje icke-traditionell importör kan begära bör också begränsas till en viss volym eller ett visst värde.

(11) Med hänsyn till kvotfördelningen bör en tidsgräns fastställas för importörers inlämnande av licensansökningar.

(12) I syfte att uppnå optimalt utnyttjande av kvoterna bör det i licensansökningar för import av skodon enligt kvoter som avser flera KN-nummer anges vilka kvantiteter som krävs för varje KN-nummer.

⁽¹⁾ EGT L 66, 10.3.1994, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 65, 8.3.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1985/2003 (EUT L 295, 13.11.2003, s. 43).

⁽³⁾ EGT L 87, 31.3.1994, s. 47. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 983/96 (EGT L 131, 1.6.1996, s. 47).

(13) Enligt förfarandet i artikel 8 i förordning (EG) nr 520/94 måste medlemsstaterna underrätta kommissionen om mottagna importlicensansökningar. Uppgifterna om traditionella importörers tidigare import måste uttryckas i samma enheter som används för kvoten i fråga.

- (14) Eftersom kvotssystemet upphör att gälla den 31 december 2004 bör giltighetstiden för de importlicenser som avser omfördelade kvantiteter upphöra den 31 december 2004.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté för förvaltning av kvoter som inrättats genom artikel 22 i förordning (EG) nr 520/94.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs särskilda bestämmelser för omfördelning 2004 av delar av de kvantitativa kvoterna för 2003 enligt rådets förordning (EG) nr 427/2003 som inte utnyttjades under kvotåret 2003.

De kvantiteter som inte utnyttjades under kvotåret 2003 skall omfördelas upp till de mängder eller värden som fastställs i bilaga I till denna förordning.

Förordning (EG) nr 738/94 skall tillämpas om inte annat följer av de särskilda bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 2

1. De kvantitativa kvoter som avses i artikel 1 skall fördelas enligt den metod som anges i artikel 2.2 a i förordning (EG) nr 520/94 och som grundar sig på traditionella handelsmönster.
2. De delar av varje kvantitativ kvot som avsatts för traditionella importörer respektive icke-traditionella importörer anges i bilaga II till den här förordningen.
3. a) Den del som avsatts för icke-traditionella importörer skall fördelas enligt den metod som grundar sig på fördelning i proportion till begärda kvantiteter. Den volym som begärs av en enskild importör får inte överskrida den volym som anges i bilaga III. Endast importörer som kan bevisa att de importerat minst 80 % av den produktvolym för vilken de beviljats importlicens i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2077/2002⁽¹⁾ skall vara berättigade att ansöka om importlicens.
- b) Näringsidkare som är att anse som närstående personer enligt definitionen i artikel 143 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93⁽²⁾ får endast lämna in en enda licensansökan för den del av kvoten som avsatts för icke-traditionella importörer när det gäller de varor som anges i ansökan. Utöver den förklaring som föreskrivs i artikel 3.2 g i förordning (EG) nr 738/94 skall det i licensansökan för den icke-traditionella kvoten anges att den sökande inte är närstående någon annan näringsidkare som lämnat in en ansökan avseende den icke-traditionella kvoten i fråga.

⁽¹⁾ EGT L 319, 23.11.2002, s. 12.
⁽²⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

Artikel 3

Ansökningar om importlicenser skall inges till de behöriga myndigheter som förtecknas i bilaga IV till denna förordning från och med dagen efter det att denna förordning har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* till och med den 10 mars 2004, kl. 15.00 Brysseltid.

Artikel 4

1. Vid fördelningen av den del av varje kvot som avsatts för traditionella importörer skall de näringsidkare som kan visa att de importerat varor under kalenderåret 1998 eller 1999 anses vara traditionella importörer.

2. De styrkande handlingar som anges i artikel 7 i förordning (EG) nr 520/94 skall avse övergång till fri omsättning under kalenderåret 1998 eller 1999, beroende på importörens uppgift, av produkter med ursprung i Kina som omfattas av den kvot som ansökan avser.

3. I stället för de handlingar som avses i artikel 7 första strecksatsen i förordning (EG) nr 520/94 får den sökande till sin licensansökan foga handlingar som upprättats och bestyrkts av de behöriga nationella myndigheterna på grundval av tillgängliga tulluppgifter, som bevis för att den sökande, eller i förekommande fall den näringsidkare vars verksamhet denne övertagit, importerade produkten i fråga under kalenderåret 1998 eller 1999.

Sökande som redan innehar en importlicens för 2004 som utfärdats enligt kommissionens förordning (EG) nr 1956/2003⁽³⁾, eller kommissionens förordning (EG) nr 215/2004⁽⁴⁾, och som avser produkter som omfattas av licensansökan, får till sin licensansökan foga kopior av sina tidigare licenser. I det fallet skall de i sin licensansökan ange den sammanlagda kvantitet som importerats av den berörda produkten under den valda referensperioden.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall senast den 1 april 2004 kl. 10.00 Brysseltid meddela kommissionen antalet importlicensansökningar och den sammanlagda kvantitet som dessa avser samt, när det gäller ansökningar från traditionella importörer, den volym som dessa tidigare importerat under den valda referensperiod som avses i artikel 4.1 i denna förordning.

Artikel 6

Senast 30 dagar efter mottagandet av alla de uppgifter som avses i artikel 5 skall kommissionen anta de kvantitativa kriterier som skall användas av de behöriga nationella myndigheterna vid behandlingen av importörernas ansökningar.

⁽³⁾ EUT L 289, 7.11.2003, s. 10.
⁽⁴⁾ EUT L 36, 7.2.2004, s. 10.

Artikel 7

Importlicenserna skall gälla till och med den 31 december 2004.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Kvantiteter som skall omfördelas

Varubeskrivning	HS-/KN-nummer	Omfördelade kvantiteter
Skodon enligt HS-/KN-nr	ex 6402 99 ⁽¹⁾	9 720 296 par
	6403 51 6403 59	1 577 200 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	1 966 283 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	4 169 083 par
	6404 19 10	10 151 135 par
Bords- och köksartiklar av porslin enligt HS-/KN-nr	6911 10	10 983 ton
Bords- och köksartiklar, andra hushållsartiklar samt toalettartiklar, av andra keramiska material än porslin, enligt HS-/KN-nr	6912 00	16 565 ton

(¹) Med undantag av skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

(²) Med undantag av

a) skodon utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med en sula som inte sprutats och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar e.d.,

b) skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

BILAGA II

Fördelning av kvoter

Varubeskrivning	HS-/KN-nummer	Del som avsatts för traditionella importörer 75 %	Del som avsatts för icke-traditionella importörer 25 %
Skodon enligt HS-/KN-nr	ex 6402 99 ⁽¹⁾	7 290 222 par	2 430 074 par
	6403 51 6403 59	1 182 900 par	394 300 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	1 474 712 par	491 571 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	3 126 812 par	1 042 271 par
	6404 19 10	7 613 351 par	2 537 784 par
Bords- och köksartiklar av porslin enligt HS-/KN-nr	6911 10	8 237 ton	2 746 ton
Bords- och köksartiklar, andra hushållsartiklar samt toalettartiklar, av andra keramiska material än porslin, enligt HS-/KN-nr	6912 00	12 424 ton	4 141 ton

⁽¹⁾ Med undantag av skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag av

- a) skodon utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med en sula som inte sprutats och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar e.d.,
- b) skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

BILAGA III

Största kvantitet som varje enskild icke-traditionell importör får ansöka om

Varubeskrivning	HS-/KN-nummer	Fastställd största kvantitet
Skodon enligt HS-/KN-nr	ex 6402 99 ⁽¹⁾	5 000 par
	6403 51 6403 59	5 000 par
	ex 6403 91 ⁽¹⁾ ex 6403 99 ⁽¹⁾	5 000 par
	ex 6404 11 ⁽²⁾	5 000 par
	6404 19 10	5 000 par
Bords- och köksartiklar av porslin enligt HS-/KN-nr	6911 10	5 ton
Bords- och köksartiklar, andra hushållsartiklar samt toalettartiklar, av andra keramiska material än porslin, enligt HS-/KN-nr	6912 00	5 ton

⁽¹⁾ Med undantag av skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

⁽²⁾ Med undantag av

a) skodon utformade för att användas vid sport- eller idrottsutövning med en sula som inte sprutats och som är utrustade eller kan utrustas med broddar, stift, spikar, dubbar e.d.,

b) skodon som är tillverkade med hjälp av särskild teknik och som har särskilda tekniska egenskaper: skor som har ett cif-pris per par av minst 9 euro, avsedda för sport- eller idrottsutövning, med enkla eller flerskiktiga formgjutna sulor utan insprutning, tillverkade av syntetmaterial som är speciellt framtagna för att absorbera effekten av vertikala eller horisontala rörelser och med tekniska detaljer såsom hermetiskt tillslutna kuddar innehållande gas eller vätska, mekaniska komponenter som absorberar eller neutraliserar stötar eller material såsom polymerer med låg densitet.

BILAGA IV

FÖRTECKNING ÖVER BEHÖRIGA NATIONELLA MYNDIGHETER I MEDLEMSSTATERNA

1. BELGIEN

Service public fédéral Économie, PME, Classes moyennes & énergie

Administration du Potentiel économique
Politiques d'accès aux marchés, Service Licences

Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie

Bestuur Economisch Potentieel
Markttoegangsbeleid, Dienst Vergunningen
Generaal Lemanstraat 60, Rue Général-Leman 60
B-1040 Brussel/Bruxelles
Tél./Tel.: (32-2) 206 58 16
Télécopieur/Fax: (32-2) 230 83 22/231 14 84

2. DANMARK

Erhvervs- og Boligstyrelsen

Vejlsovej 29
DK-8600 Silkeborg
Tlf. (45) 35 46 64 30
Fax (45) 35 46 64 01

3. TYSKLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)

Frankfurter Straße 29-35
D-65760 Eschborn
Tel. (49) 619 69 08-0
Fax (49) 619 69 42 26/(49) 619 69 08-800

4. GREKLAND

Ministry of Economy & Finance

General Directorate of Policy Planning & Implementation
Directorate of International Economic Issues
1, Kornarou Street
GR-105-63 Athens
Tel.: (30-210) 328-60 31/328 60 32
Fax: (30-210) 328 60 94/328 60 59

5. SPANIEN

Ministerio de Economía y Hacienda

Dirección General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana 162
E-28046 Madrid
Tel.: (34) 913 49 38 94/913 49 37 78
Fax: (34) 913 49 38 32/913 49 37 40

6. FRANKRIKE

Service des titres du commerce extérieur

8, rue de la Tour-des-Dames
F-75436 Paris Cedex 09
Tél. (33) 155 07 46 69/95
Télécopieur (33) 155 07 48 32/34/35

7. IRLAND

Department of Enterprise, Trade and Employment

Licensing Unit, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 631 25 41
Fax (353-1) 631 25 62

8. ITALIEN

Ministero Attività Produttive

Direzione Generale Politica Commerciale e la Gestione del regime degli scambi
Div. VII
Viale Boston 25
I-00144 Roma
Tel. (39-6) 599 32 489/(39-6) 599 32 487
Fax (39-6) 592 55 56

9. LUXEMBURG

Ministère des affaires étrangères

Office des licences
Boîte postale 113
L-2011 Luxembourg
Tel. (352) 22 61 62
Fax (352) 46 61 38

10. NEDERLÄNDERNA

Belastingdienst/Douane

Engelse Kamp 2
Postbus 30003
9700 RD Groningen
Nederland
Tel. (31-50) 523 91 11
Fax (31-50) 523 22 10

11. ÖSTERRIKE

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit

Außenwirtschaftsadministration
Abteilung C2/2
Stubenring 1
A-1011 Wien
Tel. (43-1) 71 10 00
Fax (43-1) 711 00 83 86

12. PORTUGAL

Ministério das Finanças

Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos Especiais sobre o Consumo, Edifício da Alfândega de Lisboa
Largo do Terreiro do Trigo
P-1100 Lisboa
Tel.: (351-21) 881 4263
Fax: (351) -21 881 4261

13. FINLAND

Tullihallitus/Tullstyrelsen

Erottajankatu/Skillnadsgatan 2
FIN-00101 Helsinki/Helsingfors
P./Tel: (358-9) 6141
F. (358-9) 614 28 52

14. SVERIGE

Kommerskollegium

Box 6803
S-113 86 Stockholm
Tfn (46-8) 690 48 00
Fax (46-8) 30 67 59

15. FÖRENADE KUNGARIKET

Department of Trade and Industry

Import Licensing Branch
Queensway House
West Precinct
Billingham
TS23 2NF
United Kingdom
Tel. (44-1642) 36 43 33/36 43 34
Fax (44-1642) 53 35 57

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 309/2004

av den 20 februari 2004

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1877/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1877/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsörfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat ångbehandlat (parboiled) långkornigt B-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 16 till och med den 19 februari 2004 fastställas till 265,00 EUR/t inom ramen för det anbudsörfarande som avses i förordning (EG) nr 1877/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 20.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 310/2004

av den 20 februari 2004

om anbud som lämnats för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris B inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1878/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽²⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1878/2003 ⁽³⁾ öppnades en anbudsinfordran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbudsförfarandet.

(3) Med hänsyn till de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 är det inte nödvändigt att fastställa en maximisubvention.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 16 till och med den 19 februari 2004 inom ramen för anbudsinfordran för fastställande av den subvention som skall utgå för leverans av långkornigt råris B under KN-nummer 1006 20 98 avsett för Réunion, vilket avses i förordning (EG) nr 1878/2003, skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 (EGT L 167, 2.7.1999, s. 19).

⁽³⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 311/2004

av den 20 februari 2004

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris till vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1875/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 16 till och med den 19 februari 2004 fastställas till 118,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1875/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 27).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 312/2004

av den 20 februari 2004

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1876/2003 ⁽²⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽³⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 16 till och med den 19 februari 2004, fastställas till 118,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 1876/2003.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002 (EGT L 62, 5.3.2002, s. 27).

⁽²⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 17.

⁽³⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1948/2002 (EGT L 299, 1.11.2002, s. 18).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 313/2004
av den 20 februari 2004
om fastställande av världsmarknadspriset på orensad bomull

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokoll nr 4 om bomull som är fogat som bilaga till Anslutningsakten för Grekland, senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 1050/2001 ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1051/2001 av den 22 maj 2001, om produktionsstöd för bomull ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall ett världsmarknadspris på orensad bomull fastställas regelbundet på grundval av det världsmarknadspris som konstaterats för rensad bomull med hänsyn till det förhållande som tidigare har konstaterats mellan priset för rensad bomull och det pris som beräknas för orensad bomull. Detta tidigare förhållande har fastställts i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1591/2001 ⁽³⁾ om tillämpningsföreskrifter för stödsystemet för bomull. Om världsmarknadspriset inte kan fastställas på detta sätt skall priset fastställas på grundval av det senast fastställda priset.
- (2) Enligt artikel 5 i förordning (EG) nr 1051/2001, skall världsmarknadspriset på orensad bomull bestämmas för en produkt med vissa egenskaper och med hänsyn till de mest fördelaktiga anbuden och prisnoteringarna på

världsmarknaden mellan dem som anses vara representativa för den verkliga marknadstendensen. För att bestämma detta pris har det fastställts ett medeltal av de anbud och de priser som noterats på en eller flera representativa europeiska börser för en produkt som levererats cif till en hamn inom gemenskapen och som kommer från olika leverantörsländer vilka anses vara de mest representativa för den internationella handeln. Det föreskrivs justeringar av kriterierna för att bestämma världsmarknadspriset för orensad bomull för att ta hänsyn till motiverade skillnader när det gäller den levererade produktens kvalitet eller anbudens och prisnoteringarnas karaktär. Dessa justeringar fastställs i artikel 3.2 i förordning (EG) nr 1591/2001.

- (3) Tillämpningen av ovanstående kriterier innebär att världsmarknadspriset på orensad bomull bör fastställas på nedan angiven nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Världsmarknadspriset på orensad bomull, som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1051/2001, fastställs till 29,291 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 21 februari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 februari 2004.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 148, 1.6.2001, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 210, 3.8.2001, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr. 1486/2002 (EFT L 223, 20.8.2002, s. 3).

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2004/8/EG

av den 11 februari 2004

om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi och om ändring av direktiv 92/42/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Möjligheterna att använda kraftvärme för att spara energi är inte tillräckligt utnyttjade i gemenskapen för närvarande. Främjande av högeffektiv kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme är en prioritering för gemenskapen eftersom nyttan med kraftvärme kan bli avsevärd med tanke på besparingar av primäre energi, undvikande av överföringsförluster och minskning av utsläpp, framför allt av växthusgaser. Dessutom kan en effektiv energianvändning genom kraftvärme bidra på ett positivt sätt till försörjningstryggheten och till Europeiska unionens och medlemsstaternas konkurrenssituation. Därför är det nödvändigt att vidta åtgärder för att se till att möjligheterna utnyttjas bättre inom ramen för den inre marknaden för energi.
- (2) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG ⁽⁵⁾ fastställs gemensamma regler för produktion, överföring, distribution och leverans av el inom den inre marknaden för el. I detta sammanhang bidrar utvecklingen av kraftvärme till att öka konkurrensen, även med hänsyn till nya marknadsaktörer.
- (3) I grönboken "Mot en europeisk strategi för tryggad energiförsörjning" konstateras det att Europeiska unionen är kraftigt beroende av sina externa försörjningskällor, som

idag tillgodoser 50 procent av dess behov – en siffra som kommer att stiga till närmare 70 procent år 2030 om de nuvarande tendenserna håller i sig. Importberoende och ökande importandelar ökar risken för försörjningsavbrott eller försörjningssvårigheter. Försörjningstryggheten bör inte enbart ses som en fråga om att minska importberoendet och öka den inhemska produktionen. För en trygg försörjning krävs en lång rad politiska initiativ för att, bland annat, skapa en diversifiering av källor och teknik samt förbättra de internationella relationerna. I grönboken betonades vidare att en trygg energiförsörjning är avgörande för en hållbar utveckling i framtiden. I grönboken framgår avslutningsvis att nya åtgärder för att minska efterfrågan på energi är avgörande, både för att minska importberoendet och för att begränsa utsläppen av växthusgaser. Europaparlamentet efterlyste i sin resolution av den 15 november 2001 om grönboken ⁽⁶⁾ incitament för att uppmuntra en övergång till effektiva anläggningar för energiproduktion, inbegripet kraftvärme.

- (4) I kommissionens meddelande "Hållbar utveckling i Europa för en bättre värld: En strategi för hållbar utveckling i Europeiska unionen", som presenterades vid Europeiska rådets möte i Göteborg den 15 och 16 juni 2001, pekades klimatförändringarna ut som ett av de största hindren för hållbar utveckling. I meddelandet betonades också behovet av att öka användningen av ren energi och att vidta tydliga åtgärder för att minska efterfrågan på energi.
- (5) En ökad användning av kraftvärme som inriktas på primärenergibesparingar kunde vara en viktig del i det åtgärdspaket som behövs för att Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar skall kunna efterlevas, och även i andra strategiska paket för att uppnå ytterligare åtaganden. I meddelandet om genomförandet av första delen av det europeiska klimatförändringsprogrammet pekade kommissionen på främjandet av kraftvärme som en av de åtgärder som behövs för att minska utsläppen av växthusgaser från energisektorn. Kommissionen tillkännagav även att man hade för avsikt att lägga fram ett förslag till direktiv om främjande av kraftvärme under 2002.
- (6) Europaparlamentet välkomnar i sin resolution av den 25 september 2002 om kommissionens meddelande om genomförandet av första delen av det europeiska klimatförändringsprogrammet ⁽⁷⁾ idén om att lägga fram ett förslag till ökade gemenskapsåtgärder för att främja användningen av kraftvärme, och kräver att ett direktiv om främjande av kraftvärme antas snarast.

⁽¹⁾ EGT C 291 E, 26.11.2002, s. 182.

⁽²⁾ EUT C 95, 23.4.2003, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 244, 10.10.2003, s. 1.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 maj 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 september 2003 (ännu ej offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 18 december 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽⁵⁾ EUT L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁶⁾ EGT C 140 E, 13.6.2002, s. 543.

⁽⁷⁾ EUT C 273 E, 14.11.2003, s. 172.

- (7) Vikten av kraftvärme erkändes också i rådets resolution av den 18 december 1997 ⁽¹⁾ och i Europaparlamentets resolution av den 15 maj 1998 om en gemenskapsstrategi för att främja kraftvärme ⁽²⁾.
- (8) I slutsatserna av den 30 maj 2000 och den 5 december 2000 godkände rådet kommissionens handlingsplan för ökad energieffektivitet och pekade på främjandet av kraftvärme som ett av de prioriterade områdena på kort sikt. I sitt betänkande av den 14 mars 2001 om handlingsplanen för ökad energieffektivitet ⁽³⁾ uppmanade Europaparlamentet kommissionen att framlägga förslag om gemensamma bestämmelser om främjande av kraftvärmeteknik i den utsträckning det ur ekologisk synvinkel är förnuftigt.
- (9) Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG av den 4 december 2000 om förbränning av avfall ⁽⁶⁾ understryker alla behovet att utvärdera möjligheterna till kraftvärme i nya anläggningar.
- (10) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda ⁽⁷⁾ skall medlemsstaterna se till att det i fråga om nya byggnader med en total användbar golvyta på över 1 000 m² sker en bedömning av om alternativa system, exempelvis kombinerad värme- och elproduktion, är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbara, och detta skall beaktas innan byggandet inleds.
- (11) Högeffektiv kraftvärme kännetecknas enligt detta direktiv av de energibesparingar som uppnås genom kombinerad istället för separat produktion av värme och el. För att kraftvärmeproduktionen skall kunna betecknas som högeffektiv bör energibesparingarna vara mer än 10 %. För att energibesparingarna skall bli så stora som möjligt och för att undvika att de går förlorade bör största möjliga uppmärksamhet riktas mot driftsvillkoren för kraftvärmepannor.
- (12) Vid utvärdering av primärenergibesparingarna är det viktigt att beakta situationen för de medlemsstater där den mesta elförbrukningen täcks genom import.
- (13) Med hänsyn till insyn och öppenhet är det viktigt att en harmoniserad grunddefinition av kraftvärme antas. När det gäller kraftvärmeanläggningar som är utrustade för separat el- och värmeproduktion, bör sådan produktion inte anses som kraftvärme vid utfärdande av ursprungsgaranti och för statistiska ändamål.
- (14) För att se till att stödet till kraftvärmeproduktion inom ramen för detta direktiv grundas på efterfrågan på nyttiggjord värme och primärenergibesparingar är det nödvändigt att införa kriterier så att energieffektiviteten i den typ av kraftvärmeproduktion som faller under grunddefinitionen skall kunna fastställas och bedömas.
- (15) Det allmänna syftet med detta direktiv bör vara att fastställa en harmoniserad metod för beräkning av kraftvärmeproducerad el och nödvändiga riktlinjer för dess genomförande, med beaktande av metoder som för närvarande utarbetas av de europeiska standardiseringsorganisationerna. Beräkningsmetoden bör gå att anpassa beroende på den tekniska utvecklingen. Tillämpningen av beräkningarna i bilagorna II och III på mikrokraftvärmepannor kan i enlighet med proportionalitetsprincipen baseras på värden från ett typgodkännandeförfarande som godkänts av ett behörigt oberoende organ.
- (16) De definitioner av kraftvärme och högeffektiv kraftvärme som används i detta direktiv påverkar inte användningen av de definitioner i nationell lagstiftning som används för andra syften än de som fastställs i detta direktiv. Det är lämpligt att dessutom använda relevanta definitioner i 2003/54/EG och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/77/EG av den 27 september 2001 om främjande av el producerad från förnybara energikällor på den inre marknaden för el ⁽⁸⁾.
- (17) Mätningen av produktionen av nyttiggjord värme vid kraftvärmeverkets produktionsställe understryker behovet av att säkerställa att fördelarna med den nyttiggjorda värmen från kraftvärme inte går förlorade i höga värmeförluster från distributionsnäten.
- (18) El-värmeförhållandet är en teknisk uppgift som måste definieras för beräkningen av mängden kraftvärmeproducerad el.
- (19) I detta direktiv kan definitionen av kraftvärmepanna också omfatta utrustning i vilken endast elenergi eller endast värmeenergi kan framställas, t.ex. reserveldning och efterbränningsenheter. Produktionen från sådan utrustning bör inte anses som kraftvärme vid utfärdande av ursprungsgaranti och för statistiska ändamål.

⁽¹⁾ EGT C 4, 8.1.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 167, 1.6.1998, s. 308.

⁽³⁾ EGT C 343, 5.12.2001, s. 190.

⁽⁴⁾ EGT C 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽⁵⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 91.

⁽⁷⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁸⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 33.

- (20) Definitionen av småskalig kraftvärme omfattar bland annat mycket småskalig kraftvärme och decentraliserade kraftvärmepannor, t.ex. kraftvärmepannor som tillgodoser behoven i isolerade områden eller begränsade privata, kommersiella eller industriella behov.
- (21) För att öka insyn och öppenhet i samband med konsumenternas val mellan kraftvärmeproducerad el och el som producerats med annan teknik är det nödvändigt att se till att ursprunget i högeffektiv kraftvärme kan garanteras på grundval av harmoniserade referensvärden för effektivitet. Ursprungsgarantiordningar innebär inte i sig själva en rätt att utnyttja nationella stödmekanismer.
- (22) Det är viktigt att alla former av el som produceras från högeffektiv kraftvärme kan omfattas av ursprungsgarantier. Det är viktigt att göra en klar skillnad mellan ursprungsgarantier och överlåtbara certifikat.
- (23) För att kraftvärmetekniken skall få ökad genomslagskraft på marknaden på medellång sikt är det lämpligt att kräva att medlemsstaterna antar och publicerar en rapport där den nationella kraftvärmepotentialen analyseras; en separat analys av de hinder som finns för kraftvärme och av de åtgärder som vidtagits för att se till att certifieringssystemet är tillförlitligt bör också ingå.
- (24) Offentligt stöd bör vara förenligt med bestämmelserna i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön⁽¹⁾, inbegripet när det gäller icke-kumulation av stöd. Enligt dessa riktlinjer kan för närvarande vissa typer av offentligt stöd tillåtas om det kan påvisas att stödåtgärderna gynnar miljön därför att verkkningsgraden är ovanligt hög, därför att energiåtgången kan minska eller därför att tillverkningsprocessen påverkar miljön mindre. Sådant stöd kommer i vissa fall att vara nödvändigt för att kraftvärmepotentialen skall kunna utnyttjas ytterligare, i synnerhet med tanke på behovet av att internalisera de externa kostnaderna.
- (25) System för offentligt stöd för främjande av kraftvärme bör i huvudsak vara inriktade på stöd till kraftvärme på grundval av ekonomiskt motiverad efterfrågan på värme och kylning.
- (26) Medlemsstaterna har olika stödmekanismer för kraftvärme på nationell nivå, t.ex. investeringsstöd, skattebefrielse eller skattereduktion, gröna certifikat och system med direkt prisstöd. Ett viktigt medel att uppnå detta direktivs mål är att garantera att dessa mekanismer fungerar väl till dess att ett harmoniserat rättsligt ramverk på gemenskapsnivå blir operativt, för att bibehålla investerarnas förtroende. Kommissionen har för avsikt att övervaka situationen och rapportera om de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av nationella stödsystem.
- (27) För överföring och distribution av el som produceras från högeffektiv kraftvärme bör bestämmelserna i artikel 7.1, 7.2 och 7.5 i direktiv 2001/77/EG samt relevanta bestämmelser i direktiv 2003/54/EG tillämpas. Fram till dess att kraftvärmeproducenten är en berättigad kund enligt nationell lagstiftning och enligt artikel 21.1 i direktiv 2003/54/EG bör avgifterna för köp av ytterligare el, som kraftvärmeproducenterna ibland behöver, fastställas enligt objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier. Tillgången till nätet för el producerad från högeffektiv kraftvärme får särskilt underlättas för småskaliga kraftvärmepannor och mikrokraftvärmepannor, under förutsättning att kommissionen underrättas.
- (28) Kraftvärmepannor på upp till 400 kW som omfattas av definitionerna i rådets direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle⁽²⁾ uppfyller troligen i allmänhet inte det direktivets minimikrav på effektivitet och bör därför inte omfattas av det.
- (29) Kraftvärmesektorns särskilda struktur, med många små och medelstora producenter, bör beaktas, särskilt när de administrativa förfarandena för tillstånd till uppbyggnad av kraftvärmekapacitet ses över.
- (30) Syftet med detta direktiv är att skapa en ram för främjande av kraftvärme och det är därför viktigt att betona behovet av stabila ekonomiska och administrativa förutsättningar för investeringar i nya kraftvärmeanläggningar. Medlemsstaterna bör uppmanas att tillgodose det behovet genom att utforma stödsystem med en varaktighet på minst fyra år, och genom att undvika att ofta ändra de administrativa förfarandena osv. Medlemsstaterna bör vidare uppmanas att se till att systemen för offentligt stöd uppfyller principen om ett gradvist upphörande.
- (31) Kraftvärmens totala effektivitet och hållbarhet beror på många faktorer, till exempel teknik, bränsletyper, lastkurvor, pannstorlek och temperaturnivå på nyttiggjord värme. Av praktiska skäl och på grund av att värmen måste hålla olika temperatur beroende på hur den skall användas, vilket tillsammans med andra skillnader påverkar kraftvärmeeffektiviteten, kan kraftvärmens indelas i t.ex. följande klasser: industriell kraftvärme, kraftvärme för fjärrvärme och kraftvärme för jordbrukssektorn.

⁽¹⁾ EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 17. Direktivet senast ändrat genom direktiv 93/68/EEG (EGT L 220, 30.8.1993, s. 1).

- (32) I enlighet med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget bör allmänna principer om en ram för främjande av kraftvärme på den inre marknaden för energi fastställas på gemenskapsnivå, men detaljerna kring genomförandet bör utformas av medlemsstaterna så att varje medlemsstat kan välja det system som är lämpligast. Detta direktiv begränsar sig till de minimiåtgärder som krävs för att uppnå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta syfte.
- (33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EEG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att öka energieffektiviteten och förbättra försörjningstryggheten genom att skapa en ram för främjande och utveckling av högeffektiv kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme och primärenergi-besparingar på den inre marknaden för energi med hänsyn till särskilda nationella omständigheter, i synnerhet klimatförhållanden och ekonomiska villkor.

Artikel 2

Räckvidd

Detta direktiv skall tillämpas på framställning av kraftvärme enligt definitionen i artikel 3 och kraftvärmeteknik som förtecknas i bilaga I.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- kraftvärme: samtidig framställning i en och samma process av värmeenergi och elenergi och/eller mekanisk energi,
- nyttiggjord värme: värme som framställs genom en kraftvärmeprocess för att tillgodose en ekonomiskt motiverad efterfrågan på värme eller kyla.
- ekonomiskt motiverad efterfrågan: efterfrågan som inte överstiger behovet av värme eller kyla och som annars skulle tillgodoses på marknadsvillkor genom andra energi-framställningsprocesser än kraftvärme,
- kraftvärmeproducerad el: el som framställts i en process i samband med produktionen av nyttiggjord värme och som beräknas i enlighet med de metoder som anges i bilaga II,

- reservkraft: den el som levereras via elnätet när kraftvärmeprocessen avbryts, inklusive perioder för underhåll, eller är ur funktion,
- spetskraft: den el som levereras via elnätet, när efterfrågan på el är större än den mängd el som genereras vid kraftvärmeproduktionen,
- total effektivitet: den årliga summan av produktionen av el och mekanisk energi och nyttiggjord värme dividerat med den bränslemängd som använts för den värme som producerats med en kraftvärmeprocess och den totala produktionen av el och mekanisk energi,
- effektivitet: effektiviteten beräknad på grundval av bränslenas effektiva värmevärden (benämns även lägre värmevärden),
- högeffektiv kraftvärme: kraftvärme som uppfyller kriterierna i bilaga III,
- referensvärde för effektivitet vid separat produktion: effektiviteten vid den alternativa separata produktion av värme och el som kraftvärmeprocessen är avsedd att ersätta,
- el-värmeförhållande: förhållandet mellan kraftvärmeproducerad el och nyttiggjord värme vid full kraftvärmedrift med användning av den specifika pannans prestanda,
- kraftvärmepanna: panna som kan användas vid kraftvärmedrift,
- mikrokraftvärmepanna: kraftvärmepanna med en maximal kapacitet som understiger 50 kW_e,
- småskalig kraftvärme: kraftvärmepannor med en installerad kapacitet under 1 MW_e,
- kraftvärmeproduktion: summan av el, mekanisk energi och nyttiggjord värme från kraftvärme.

Dessutom skall de relevanta definitionerna i direktiv 2003/54/EG och direktiv 2001/77/EG gälla.

Artikel 4

Effektivitetskriterier för kraftvärme

1. Vid fastställandet av kraftvärmens effektivitet i enlighet med bilaga III, skall kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, senast den 21 februari 2006 fastställa harmoniserade referensvärden för effektivitet vid separat produktion av el och värme. Dessa harmoniserade referensvärden för effektivitet skall bestå av en uppsättning värden som differentieras av relevanta faktorer, bland annat konstruktionsår och bränsletyper, och de måste grundas på en väldokumenterad analys, bland annat med beaktande av uppgifter från operativ användning under realistiska förhållanden, gränsöverskridande elhandel, bränslemix och klimatförhållanden samt tillämpad kraftvärmeteknik i enlighet med principerna i bilaga III.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, se över de harmoniserade referensvärdena för effektivitet för separat produktion av el och värme som avses i punkt 1, första gången den 21 februari 2011 och därefter vart fjärde år, i syfte att beakta teknisk utveckling och förändringar i fördelningen av energikällor.

3. Medlemsstater som genomför detta direktiv innan kommissionen har fastställt harmoniserade referensvärden för effektivitet för den separata produktion av el och värme som avses i punkt 1 bör, fram till den tidpunkt som avses i punkt 1, anta nationella referensvärden för effektivitet för separat produktion av värme och el, vilka skall användas vid beräkningen av primärenergibesparingar från kraftvärme i enlighet med metoden i bilaga III.

Artikel 5

Ursprungsgaranti för el från högeffektiv kraftvärme

1. På grundval av de harmoniserade referensvärden för effektivitet som avses i artikel 4.1 skall medlemsstaterna senast sex månader efter det att dessa värden har antagits se till att ursprunget för el som producerats genom högeffektiv kraftvärme kan garanteras i enlighet med objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier som har fastställts av varje medlemsstat. De skall se till att denna ursprungsgaranti för el gör det möjligt för producenterna att påvisa att den el de säljer producerats genom högeffektiv kraftvärme och utfärdas för detta ändamål på begäran av producenten.

2. Medlemsstaterna får utse ett eller flera behöriga organ, som är oberoende av produktions- och distributionsverksamhet, med uppgift att kontrollera utfärdandet av sådana ursprungsgarantier som avses i punkt 1.

3. Medlemsstaterna eller de behöriga organen skall inrätta lämpliga mekanismer för att se till att ursprungsgarantierna är både riktiga och tillförlitliga samt i den rapport som avses i artikel 10.1 beskriva de åtgärder som vidtagits för att se till att garantisystemet är tillförlitligt.

4. System för ursprungsgaranti ger inte i sig rätt att komma i åtnjutande av nationella stödmekanismer.

5. För ursprungsgarantin skall följande gälla:

- Energikällans lägre värmevärde skall anges, när det gäller elproduktionen, samt hur den värme som framställts samtidigt som elen har använts och datum och plats för produktionen.
- Den mängd el från högeffektiv kraftvärme enligt bilaga II som garantin avser skall anges.
- Primärenergibesparingarna skall anges, beräknade i enlighet med bilaga III på grundval av harmoniserade referensvärden för effektivitet som fastställts av kommissionen enligt artikel 4.1.

Medlemsstaterna får förse ursprungsgarantin med kompletterande information.

6. Sådana ursprungsgarantier som utfärdats i enlighet med punkt 1 bör medlemsstaterna ömsesidigt erkänna, enbart som bevis för det som avses i punkt 5. Vägran att erkänna en ursprungsgaranti som ett sådant bevis, i synnerhet av skäl som rör bedrägeribekämpning, måste grundas på objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier.

Om en ursprungsgaranti inte erkänns, får kommissionen tvinga den vägrande parten att erkänna den, i synnerhet med beaktande av de objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier som ett sådant erkännande skall grundas på.

Artikel 6

Nationella potentialer för högeffektiv kraftvärme

1. Medlemsstaterna skall göra en analys av respektive nationell potential för användning av högeffektiv kraftvärme, inbegripet högeffektiv mikrokraftvärme.

2. Analysen skall

- grundas på väldokumenterade vetenskapliga uppgifter och överensstämna med de kriterier som förtecknas i bilaga IV,
- identifiera hela den potential för efterfrågan på nyttiggjord värme och kyla som är lämplig för högeffektiv kraftvärme samt tillgången till bränslen och andra energiresurser som används i kraftvärme,
- omfatta en separat analys av de hinder som kan finnas för utnyttjandet av den nationella potentialen för högeffektiv kraftvärme. Analysen skall framför allt avse hinder i form av priser och kostnader på och tillgång till bränslen, hinder i samband med frågor som rör nätet, administrativa förfaranden samt bristande internalisering av externa kostnader i energipriserna.

3. Medlemsstaterna skall första gången senast den 21 februari 2007 och därefter vart fjärde år, på en begäran av kommissionen åtminstone sex månader före den tillämpliga tidpunkten, göra en utvärdering av de framsteg som gjorts för att öka andelen högeffektiv kraftvärme.

Artikel 7

Stödarrangemang

1. Medlemsstaterna skall se till att stödet till kraftvärme – befintliga och framtida kraftvärmepannor – grundas på efterfrågan på nyttiggjord värme och primärenergibesparingar, mot bakgrund av de möjligheter som finns att minska efterfrågan på energi genom andra ekonomiskt genomförbara eller miljövänliga åtgärder, liksom andra energieffektivitetsåtgärder.

2. Kommissionen skall, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget, utvärdera tillämpningen av de stödmekanismer som används i medlemsstaterna enligt vilka en kraftvärmeproducent på grundval av regler som utfärdats av offentliga myndigheter, får direkt eller indirekt stöd som skulle kunna leda till begränsning av handeln.

Kommissionen skall överväga huruvida sådana mekanismer bidrar till att målen i artikel 6 och artikel 174.1 i fördraget uppfylls.

3. Kommissionen skall, i den rapport som avses i artikel 11, lägga fram en väldokumenterad analys av erfarenheterna av de olika parallella stödmekanismer som avses i punkt 2 i den här artikeln och tillämpningen av dessa. I rapporten skall göras en bedömning av om stödsystemen för främjande av användningen av högeffektiv kraftvärme enligt de nationella potentiåler som avses i artikel 6, varit framgångsrika och kostnadseffektiva. Rapporten skall även innehålla en översikt över huruvida stöddarrangemangen har bidragit till att skapa stabila förutsättningar för investeringar i kraftvärme.

Artikel 8

Frågor avseende elnät och tariffer

1. I syfte att garantera överföring och distribution av el producerad genom högeffektiv kraftvärme skall bestämmelserna i artikel 7.1, 7.2 och 7.5 i direktiv 2001/77/EG liksom de relevanta bestämmelserna i direktiv 2003/54/EG tillämpas.

2. Fram till dess att kraftvärmeproducenten är en berättigad kund enligt nationell lagstiftning och enligt artikel 21.1 i direktiv 2003/54/EG, bör medlemsstaterna vidta de åtgärder som krävs för att se till att tarifferna för inköp av reservkraft eller spetskraft grundas på offentliggjorda tariffer och villkor.

3. Medlemsstaterna får bl.a. underlätta tillgången till nätet för el producerad från högeffektiv kraftvärme från småskaliga kraftvärmepannor och mikrokraftvärmepannor, under förutsättning att de anmäler detta till kommissionen.

Artikel 9

Administrativa förfaranden

1. Medlemsstaterna eller de behöriga organ som medlemsstaterna har utsett skall utvärdera nuvarande lagstiftning och regelverk om tillståndsförfaranden eller de andra förfaranden som anges i artikel 6 i direktiv 2003/54/EG och som omfattar högeffektiva kraftvärmepannor.

Sådana utvärderingar skall göras i syfte att

- främja utformningen av kraftvärmepannor som motsvarar ekonomiskt motiverade krav på nyttiggjord värme samt undvika produktion av mer värme än nyttiggjord värme,
- minska lagstiftningshinder och andra hinder för en ökning av kraftvärmeproduktionen,
- få fram effektivare och snabbare förfaranden på lämplig administrativ nivå, och
- se till att reglerna är objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande och fullt ut beaktar särdragen hos de olika kraftvärmeteknikerna.

2. Medlemsstaterna skall – om det är relevant med hänsyn till den nationella lagstiftningen – ange hur långt de kommit med följande:

- Samordning mellan de olika administrativa organen när det gäller tidsfrister för samt mottagande och behandling av ansökningar om tillstånd.
- Möjligheten att fastställa särskilda riktlinjer för den verksamhet som avses i punkt 1 och möjligheten att införa ett snabbplaneringsförfarande för kraftvärmeproducenter.
- Utseende av myndigheter för medling vid tvister mellan tillståndsgivande myndigheter och dem som ansöker om tillstånd.

Artikel 10

Medlemsstaternas rapportering

1. Medlemsstaterna skall senast den 21 februari 2006 offentliggöra en rapport med resultaten av de analyser och utvärderingar som utförts i enlighet med följande artiklar: 5.3, 6.1, 9.1 och 9.2.

2. Medlemsstaterna skall senast den 21 februari 2007 och därefter vart fjärde år, på begäran av kommissionen minst sex månader före utsatt datum, offentliggöra en rapport med resultatet av den utvärdering som avses i artikel 6.3.

3. Medlemsstaterna skall första gången före december månads utgång 2004, omfattande uppgifter för år 2003, och därefter varje år till kommissionen överlämna statistiska uppgifter om nationellt kraftvärmeproducerad elkraft och värme, i enlighet med den metod som anges i bilaga II.

De skall även överlämna årliga statistiska uppgifter om kraftvärmekapacitet och bränslen som används för kraftvärme. Medlemsstaterna får även överlämna statistik över de primärenergibesparingar som uppnåtts genom användning av kraftvärme, i enlighet med den metod som anges i bilaga III.

Artikel 11

Kommissionens rapportering

1. Kommissionen skall, på grundval av de rapporter som överlämnas i enlighet med artikel 10, se över tillämpningen av detta direktiv och senast den 21 februari 2008 och därefter vart fjärde år, överlämna en rapport om genomförandet av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet.

Rapporten skall i synnerhet

- beakta framstegen i förverkligandet av respektive nationell potential för högeffektiv kraftvärme enligt artikel 6,
- bedöma i vilken utsträckning regler och förfaranden för utformningen av ramvillkor för kraftvärme på den inre marknaden för energi har utformats på grundval av objektiva, klara och tydliga samt icke-diskriminerande kriterier och med beaktande av fördelarna med kraftvärme,

- c) granska erfarenheterna av användningen och samexistens av de olika parallella stödmekanismerna för kraftvärme, och
- d) se över referensvärdena för effektivitet för separat produktion med nuvarande teknik.

Vid behov skall kommissionen tillsammans med rapporten lägga fram ytterligare förslag till Europaparlamentet och rådet.

2. När de framsteg som avses i punkt 1 a utvärderas skall kommissionen beakta i vilken utsträckning de nationella potentialerna för högeffektiv kraftvärme som avses i artikel 6 har utnyttjats eller avses att utnyttjas med hänsyn till medlemsstaternas åtgärder, förhållanden inklusive klimatförhållanden, och effekterna av den inre energimarknaden och konsekvenserna av andra gemenskapsinitiativ såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG⁽¹⁾.

Om så är lämpligt skall kommissionen lägga fram ytterligare förslag för Europaparlamentet och rådet, särskilt med syfte att utarbeta en handlingsplan för utveckling av högeffektiv kraftvärme i gemenskapen.

3. När möjligheterna för ytterligare harmonisering av beräkningsmetoder enligt i artikel 4.1 bedöms, skall kommissionen beakta konsekvenserna av de alternativa beräkningar som avses i artikel 12, bilagorna II och III, på den inre energimarknaden, även med hänsyn till erfarenheterna från nationella stödmekanismer.

Om så är lämpligt skall kommissionen lägga fram ytterligare förslag för Europaparlamentet och rådet i syfte att ytterligare harmonisera beräkningsmetoderna.

Artikel 12

Alternativa beräkningar

1. Fram till slutet av 2010 och under förutsättning att de i förväg får godkännande av kommissionen får medlemsstaterna använda andra metoder än de som föreskrivs i bilaga II b för att från de rapporterade uppgifterna subtrahera eventuell el som inte producerats i samband med en kraftvärmeprocess. För de ändamål som avses i artiklarna 5.1 och 10.3 skall mängden kraftvärmeproducerad el dock fastställas enligt bilaga II.

2. Medlemsstaterna får beräkna primärenergibesparingar från produktion av värme och el och mekanisk energi enligt bilaga III c, utan att bilaga II tillämpas för att utesluta den icke-kraftvärmeproducerade värmen och elen inom samma process. Sådan produktion kan betraktas som framställning genom högeffektiv kraftvärme under förutsättning att den uppfyller effektivitetskriterierna i bilaga III a och, för kraftvärmepannor med en kapacitet på över 25 MW, den totala kapaciteten överskrider 70 %. En specifikation av den mängd kraftvärmeproducerad el som framställs genom denna produktion skall för utfärdande av ursprungsgaranti och för statistiska ändamål emellertid fastställas i enlighet med bilaga II.

⁽¹⁾ EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.

3. Fram till slutet av 2010 får medlemsstaterna använda alternativa metoder för att definiera en kraftvärmeproduktion som högeffektiv kraftvärme utan att kontrollera att kraftvärmeproduktionen uppfyller kriterierna i bilaga III a, om det på nationell nivå kan påvisas att den kraftvärmeproduktion som fastställs genom en sådan alternativ beräkningsmetod i genomsnitt uppfyller kriterierna i bilaga III a. Om en ursprungsgaranti utfärdas för en sådan produktion, får den effektivitet hos kraftvärmeproduktionen som anges i garantin då inte överstiga tröskelvärdena för kriterierna i bilaga III a, om inte annat påvisas genom beräkningar i enlighet med bilaga III. En specifikation av den mängd kraftvärmeproducerad el som framställs genom denna produktion skall för utfärdande av ursprungsgaranti och för statistiska ändamål emellertid fastställas i enlighet med bilaga II.

Artikel 13

Översyn

1. De tröskelvärden som används för beräkning av kraftvärmeproducerad el enligt bilaga II a skall anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

2. De tröskelvärden som används för beräkning av kraftvärmeproduktionens effektivitet och primärenergibesparingar enligt bilaga III a skall anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

3. Riktlinjerna för fastställande av el-värmeförhållandet enligt bilaga II d skall anpassas till den tekniska utvecklingen i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Införlivande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 21 februari 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 16

Ändring av direktiv 92/42/EEG

Följande strecksats skall läggas till i artikel 3.1 i direktiv 92/42/EEG:

”— kraftvärmepannor enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG av den 11 februari 2004 om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi (*).

(*) EUT L 52, 21.2.2004, s. 50.”

Artikel 17

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 11 februari 2004.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

M. McDOWELL

Ordförande

BILAGA I

Kraftvärmetekniker som omfattas av detta direktiv

- a) Kombicykel med värmeåtervinning
  - b) Mottrycksturbin
  - c) Kondensturbin med ångavtappning
  - d) Gasturbin med värmeåtervinning
  - e) Förbränningsmotor
  - f) Mikroturbiner
  - g) Stirlingmotorer
  - h) Bränsleceller
  - i) Ångmaskiner
  - j) Organiska Rankinecykler
  - k) Andra typer av tekniker eller kombinationer av tekniker som omfattas av definitionerna i artikel 3 a
-

BILAGA II

Beräkning av kraftvärmeproducerad el

De värden som används för beräkning av kraftvärmeproducerad el skall fastställas på grundval av den förväntade eller faktiska driften av pannan under normala användningsförhållanden. För mikrokraftvärmepannor får beräkningen baseras på certifierade värden.

- a) I följande fall skall den kraftvärmeproducerade elen betraktas som lika med pannans totala årliga elproduktion, uppmätt vid anslutningspunkten till huvudgeneratorerna:
- i) I de kraftvärmepannor av typerna b, d, e, f, g och h som avses i bilaga I, med en total årlig effektivitet som av medlemsstaterna fastställs till minst 75 %.
  - ii) I de kraftvärmepannor av typerna a och c som avses i bilaga I, med en total årlig effektivitet som av medlemsstaterna fastställs till minst 80 %.
- b) I kraftvärmepannor med en total årlig effektivitet under det värde som anges i led a i (de kraftvärmepannor av typerna b, d, e, f, g och h som avses i bilaga I eller med en total årlig effektivitet under det värde som anges i led a ii (de kraftvärmepannor av typerna a och c som avses i bilaga I skall följande formel användas:

$$E_{\text{CHP}} = H_{\text{CHP}} \cdot C$$

där

E_{CHP} är mängden kraftvärmeproducerad el

C är el-värmeförhållandet

H_{CHP} är mängden av nyttiggjord värme från kraftvärmeproduktionen (beräknad för detta ändamål som den totala värmeproduktionen minus den värme som producerats i separata pannor eller genom direkt ångavtappning från ånggeneratoren före turbinen).

Beräkningen av kraftvärmeproducerad el måste grundas på det verkliga el-värmeförhållandet. Om det verkliga el-värmeförhållandet för en kraftvärmepanna är okänt, får följande standardvärden användas, särskilt för statistiska ändamål, för de kraftvärmepannor av typerna a, b, c, d, och e som avses i bilaga I, förutsatt att beräknad mängd kraftvärmeproducerad el understiger eller är lika med pannans totala elproduktion:

Typ av panna	Standardvärden för el-värmeförhållandet, C
Kombicycle med värmeåtervinning	0,95
Mottrycksturbin	0,45
Kondensturbin med ångavtappning	0,45
Gasturbin med värmeåtervinning	0,55
Förbränningsmotor	0,75

Om medlemsstaterna fastställer standardvärden för el-värmeförhållanden för de pannor av typerna f, g, h, i, j och k som avses i bilaga I, skall dessa värden offentliggöras och anmälas till kommissionen.

- c) Om en del av energiinnehållet i den bränslemängd som använts för kraftvärmeprocessen återvinns i kemikalier, kan denna del subtraheras från bränslemängden innan den totala effektiviteten i enlighet med leden a och b beräknas.
- d) Medlemsstaterna får fastställa el-värmeförhållandet som förhållandet mellan el och nyttiggjord värme vid en kraftvärmeprocess som används vid dellast med användning av de operativa uppgifterna för den specifika pannan.
- e) Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 14.2 lägga fram ingående riktlinjer för genomförande och tillämpning av bilaga II, inbegripet fastställandet av el-värmeförhållandet.
- f) Medlemsstaterna får använda andra rapporteringsperioder än ett år för de beräkningar som görs enligt leden a och b.

BILAGA III

Metod för att fastställa kraftvärmeprocessens effektivitet

De värden som används för beräkning av kraftvärmeproduktionens effektivitet och besparingarna av primärenergi skall fastställas på grundval av den förväntade eller faktiska driften av pannan under normala förhållanden.

a) *Högeffektiv kraftvärme*

Vid tillämpningen av detta direktiv skall högeffektiv kraftvärmeproduktion uppfylla följande kriterier:

- Kraftvärmeproduktionen i kraftvärmepannor skall innebära besparingar beräknade enligt led b av primärenergi på minst 10 % jämfört med referensvärdena för separat produktion av värme och el.
- Produktionen i småskaliga kraftvärmepannor och mikrokraftvärmepannor, vilken leder till primärenergisparingar, får betecknas som högeffektiv kraftvärme.

b) *Beräkning av primärenergisparingar*

De primärenergisparingar som görs till följd av kraftvärmeproduktion i enlighet med definitionen i bilaga II skall beräknas enligt följande formel:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHP H_{\eta}}{Ref H_{\eta}} + \frac{CHP E_{\eta}}{Ref E_{\eta}}} \right) \times 100 \%$$

där

PES är primärenergisparingarna

CHP H_{η} är kraftvärmeproduktionens värmeeffektivitet definierad som årlig produktion av nyttiggjord värme dividerad med den bränslemängd som använts för att producera summan av nyttiggjord värme och el från kraftvärme.

Ref H_{η} är referensvärdet för effektivitet för separat värmeproduktion.

CHP E_{η} är kraftvärmeproduktionens eleffektivitet definierad som årlig elproduktion genom kraftvärme dividerad med den bränslemängd som använts för att producera summan av nyttiggjord värme och el genom kraftvärme. Om en kraftvärmepanna framställer mekanisk energi, kan den årliga elproduktionen genom kraftvärme ökas med ytterligare en faktor som motsvarar en lika stor mängd el som den mekaniska energin. Denna ytterligare faktor ger inte rätt att utfärda ursprungsgarantier i enlighet med artikel 5.

Ref E_{η} är referensvärdet för effektivitet för separat elproduktion.

c) *Beräkningar av energibesparingar med alternativ beräkningsmetod enligt artikel 12.2*

Om primärenergisparingarna för en process beräknas enligt artikel 12.2 skall primärenergisparingarna beräknas enligt formeln i led b i denna bilaga varvid

"CHP H_{η} " skall ersättas med " H_{η} " och

"CHP E_{η} " skall ersättas med " E_{η} "

där

H_{η} betecknar processens värmeeffektivitet, definierad som den årliga värmeproduktionen dividerad med den bränslemängd som använts för att producera summan av värmeproduktionen och elproduktionen.

E_{η} betecknar processens eleffektivitet, definierad som den årliga elproduktionen dividerad med den bränslemängd som använts för att producera summan av värmeproduktionen och elproduktionen. Om en kraftvärmepanna framställer mekanisk energi, kan den årliga elproduktionen genom kraftvärme ökas med ytterligare en faktor som motsvarar en lika stor mängd el som den mekaniska energin. Denna ytterligare faktor ger inte rätt att utfärda ursprungsgarantier i enlighet med artikel 5.

d) Medlemsstaterna får använda andra rapporteringsperioder än ett år för de beräkningar som görs enligt leden b och c i denna bilaga.

- e) För mikrokräftvärmepannor får beräkningen baseras på certifierade uppgifter.
- f) *Referensvärden för effektivitet för separat produktion av värme och el*

I principerna bakom definitionen av referensvärdena för effektivitet för separat produktion av värme och el som avses i artikel 4.1 och i formeln i led b i denna bilaga skall drifteffektiviteten hos den separata värme- och elproduktion som är avsedd att ersättas av kraftvärme fastställas.

Referensvärdena för effektivitet skall beräknas enligt följande principer:

1. För kraftvärmepannor enligt definitionen i artikel 3, skall jämförelsen med separat elproduktion utgå från principen att samma bränslekategorier jämförs.
2. Varje kraftvärmepanna skall jämföras med den bästa tillgängliga och ekonomiskt motiverade tekniken för separat produktion av värme och el på marknaden under kraftvärmepannans konstruktionsår.
3. Referensvärdena för effektivitet för kraftvärmepannor som är äldre än tio år skall fastställas som referensvärdet för pannor som är tio år gamla.
4. Referensvärdena för effektivitet för separat produktion av el och värme skall återspegla klimatskillnaderna mellan medlemsstaterna.

BILAGA IV

Kriterier för analys av nationell potential för högeffektiv kraftvärme

- a) I analysen av nationell potential enligt artikel 6 skall följande beaktas:
- Vilken bränsletyp som sannolikt kommer att användas för att utnyttja kraftvärmemöjligheterna, inbegripet särskild hänsyn till möjligheterna att genom kraftvärme öka användningen av förnybara energikällor på de nationella marknaderna för värme.
  - Vilken typ av kraftvärmetekniker enligt bilaga I som sannolikt kommer att användas för att förverkliga den nationella potentialen.
  - Vilken typ av separat produktion av värme och el eller, om möjligt, mekanisk energi som den högeffektiva kraftvärmens antas ersätta.
  - En uppdelning av potentialen mellan modernisering av befintlig kapacitet och uppbyggnad av ny kapacitet.
- b) Analysen skall inbegripa lämpliga mekanismer för bedömning av kostnadseffektiviteten – i form av primärenergibesparingar – om andelen högeffektiv kraftvärme ökar i den nationella energimixen. Analysen av kostnadseffektiviteten skall också beakta nationella åtaganden som gjorts inom ramen för de klimatpolitiska åtaganden som gemenskapen gjort enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.
- c) I analysen av nationell kraftvärmepotential skall potentialen i förhållande till tidsramarna 2010, 2015 och 2020 anges, om möjligt med kostnadsuppskattningar för de olika tidsramarna.
-

RÅDETS DIREKTIV 2004/15/EG

av den 10 februari 2004

om ändring av direktiv 77/388/EEG i syfte att förlänga möjligheten att tillåta medlemsstaterna att tillämpa reducerade mervärdesskattesatser på vissa arbetsintensiva tjänster

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 28.6 i rådets direktiv 77/388/EG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽³⁾ får de reducerade skattesatser som anges i artikel 12.3 a tredje stycket även tillämpas på de arbetsintensiva tjänster som anges i bilaga K till det direktivet under en period av högst fyra år från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2003.
- (2) Genom rådets beslut 2000/185/EG av den 28 februari 2000 om att tillåta medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på vissa arbetsintensiva tjänster i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 28.6 i direktiv 77/388/EEG ⁽⁴⁾ tillåts vissa medlemsstater tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på de arbetsintensiva tjänster för vilka de lämnat in en ansökan senast den 31 december 2003.
- (3) På grundval av de bedömningsrapporter som upprättats av de medlemsstater som deltagit i försöket framlade kommissionen den 2 juni 2003 en rapport med en övergripande bedömning av försöket.
- (4) I enlighet med sitt meddelande om en strategi för förbättring av mervärdesskattesystemets funktion inom ramen för den inre marknaden har kommissionen antagit ett förslag rörande en övergripande översyn av de reducerade mervärdesskattesatserna i syfte att förenkla och rationalisera dessa.
- (5) Rådet har inte enats om innehållet i detta förslag, och för att undvika ett oklart rättsligt läge från och med den 1 januari 2004 bör rådet ges tillräcklig tid för att fatta

beslut om förslaget till en övergripande översyn av de reducerade mervärdesskattesatserna. Den maximala tillämpningsperiod som fastställs för åtgärden i direktiv 77/388/EEG bör således förlängas.

- (6) För att säkerställa en kontinuerlig tillämpning av de tillstånd som avses i det nämnda direktivet bör det föreskrivas om retroaktiv tillämpning av det här direktivet.
- (7) Verkställigheten av detta direktiv medför inte någon ändring i bestämmelserna i medlemsstaternas lagstiftning.
- (8) Följaktligen bör direktiv 77/388/EEG ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 28.6 första stycket i direktiv 77/388/EEG skall orden "fyra år mellan den 1 januari 2000 och den 31 december 2003" ersättas med orden "sex år från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2005".

Artikel 2

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det antas.

Det skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 februari 2004.

På rådets vägnar

C. McCREEVY

Ordförande

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 15 januari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 28 januari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/7/EG (EUT L 27, 30.1.2004, s. 44).

⁽⁴⁾ EGT L 59, 4.3.2000, s. 10. Beslutet ändrat genom beslut 2002/954/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 28).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 10 februari 2004

om förlängning av giltighetstiden för beslut 2000/185/EG om att tillåta medlemsstaterna att tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på vissa arbetsintensiva tjänster i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 28.6 i direktiv 77/388/EEG

(2004/161/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽¹⁾, särskilt artikel 28.6 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med rådets beslut 2000/185/EG ⁽²⁾ får Belgien, Grekland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal och Förenade kungariket till och med den 31 december 2003 tillämpa en reducerad mervärdesskattesats på de arbetsintensiva tjänster för vilka de lämnat en ansökan.
- (2) Den 23 juli 2003 antog kommissionen ett förslag till direktiv rörande genomförandet av en övergripande översyn av de reducerade mervärdesskattesatserna. Eftersom rådet inte kunnat nå enighet före den 31 december 2003 bör det gällande systemet med reducerad mervärdesskattesats för arbetsintensiva tjänster förlängas med två år.
- (3) Den maximala tillämpningstid för åtgärden som fastställs i direktiv 77/388/EEG har förlängts.

- (4) Även tillämpningstiden för beslut 2000/185/EG bör förlängas.
- (5) För att säkerställa en kontinuerlig tillämpning av de tillstånd som avses i det nämnda direktivet bör det föreskrivas om retroaktiv tillämpning av detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2000/185/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 1 första stycket skall orden "fyra år från och med den 1 januari 2000 och till och med den 31 december 2003" ersättas med orden "sex år från och med den 1 januari 2000 till och med den 31 december 2005".
2. I artikel 3 andra stycket skall datumet "31 december 2003" ersättas med "31 december 2005".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Storhertigdömet Luxemburg, Konungariket Nederländerna, Republiken Portugal och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/15/EG (se sidan 61 i detta nummer av EUT).

⁽²⁾ EGT L 59, 4.3.2000, s. 10. Beslutet ändrat genom beslut 2002/954/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 28).

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Utfärdat i Bryssel den 10 februari 2004.

På rådets vägnar

C. McCREEVY

Ordförande

RÅDETS BESLUT

av den 10 februari 2004

om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen och om förlängning av giltighetstiden för beslut 89/688/EEG

(2004/162/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 299.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 299.2 i fördraget skall bestämmelserna i fördraget gälla för gemenskapens yttersta randområden och således på de franska utomeuropeiska departementen, dock med beaktande av den strukturella, sociala och ekonomiska situationen som förvärras av dessa områdens avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt ekonomiska beroende av ett fåtal produkter, vilka faktorer på grund av sin bestående natur och sammanlagda verkan allvarligt hämmar områdenas utveckling. Denna bestämmelse i fördraget sammanhänger direkt med de åtgärder som tidigare antagits till förmån för gemenskapens yttersta randområden, särskilt för de franska utomeuropeiska departementen, genom rådets beslut 89/687/EEG av den 22 december om inrättande av ett särskilt åtgärdsprogram för de franska utomeuropeiska departementen på grund av deras ökaraktär och avlägsna belägenhet (Poseidom) ⁽²⁾.
- (2) Enligt artikel 2.3 i rådets beslut 89/688/EEG av den 22 december 1989 om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen ⁽³⁾ får, med hänsyn till de särskilda svårigheterna i dessa departement, befrielse från sjötullen helt eller delvis beviljas för den lokala produktionen under en period på högst tio år räknat från och med tullens införande. Denna period löpte ut den 31 december 2002, eftersom tullen infördes den 1 januari 1993.
- (3) Enligt artikel 3 i beslut 89/688/EEG skulle kommissionen lägga fram en rapport om tillämpningen av systemet för att de antagna åtgärdernas effekter och det eventuella behovet av att bibehålla möjligheten till befrielse skulle kunna bedömas. I denna rapport, som den lade fram för rådet den 24 november 1999, konstaterar kommissionen att de fyra utomeuropeiska departementen i sin egenskap av yttersta randområden befinner sig i en speciell ekonomisk och social situation som är mycket ömtåligare än i resten av gemenskapen. Kommis-

sionen understryker hur viktig sjötullen och befrielsen från denna till förmån för den lokala produktionen är för den socioekonomiska utvecklingen i dessa regioner.

- (4) Enligt kommissionens rapport av den 14 mars 2000 om åtgärder för genomförande av artikel 299.2 i fördraget måste denna artikel tillämpas inom ramen för ett partnerskap med de berörda medlemsstaterna på grundval av väl underbyggda ansökningar från dessa.
- (5) Frankrike lämnade den 12 mars 2002 in en ansökan till kommissionen om förlängning med tio år av systemet med befrielse från sjötullen. I ansökan angavs inte särskilt vilka varor som de franska myndigheterna önskar befria från skatt i det framtida systemet eller skillnaderna i skattesats mellan lokalt tillverkade produkter och produkter som inte tillverkats lokalt, och inte heller hur dessa befrielser och skillnader i skattesats motiveras med hänsyn till de franska utomeuropeiska departementens nackdelar. För att den ofullständiga ansökan inte skulle leda till ett rättsligt vakuum förlängdes tillämpningstiden för beslut 89/688/EEG med ett år genom beslut 2002/973/EG ⁽⁴⁾.
- (6) Frankrike ingav den 14 april 2003 en ny ansökan till kommissionen, vilken uppfyllde de ovan nämnda kraven. De franska myndigheterna föreslog i sin ansökan att rådets beslut skall tillämpas under en period på femton år och att det skall ses över vart tredje år, varvid systemet vid behov skall uppdateras. De ansökte vidare om att inom ramen för sjötullen få tillämpa ett system med olika skattesatser för att kunna ta ut mer skatt på produkter med ursprung utanför de utomeuropeiska departementen än på produkter från de berörda utomeuropeiska departementen. Skillnaden i skattesats på tio procentenheter skulle huvudsakligen tillämpas på basprodukter och på produkter för vilka det förefaller råda jämvikt mellan lokal och icke-lokal tillverkning. Skillnaden på tjugo procentenheter skulle framför allt tillämpas på produkter för vilka det behövs stora investeringar som påverkar självkostnadspriserna hos varor som tillverkas lokalt och för en begränsad marknad. Skillnaden på trettio procentenheter skulle huvudsakligen tillämpas på produkter som tillverkas av stora företag och på produkter som är mycket sårbara på grund av import från angränsande utomeuropeiska departement. Skillnaden på femtio procentenheter skulle tillämpas på alkohol, framför allt rom, i Franska Guyana

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 15 januari 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 399, 30.12.1989, s. 39.

⁽³⁾ EGT L 399, 30.12.1989, s. 46. Beslutet senast ändrat genom beslut 2002/973/EG (EGT L 337, 31.12.2002, s. 83).

⁽⁴⁾ EGT L 337, 13.12.2002, s. 83.

- och Réunion. Frankrike ansökte också om kompletterande åtgärder, till exempel tillåtelse att inte kräva sjötull för lokalt tillverkade produkter av företag vars årliga omsättning är lägre än 550 000 euro, tillåtelse att tillämpa en nedsättning på 15 % av beskattningsunderlaget för sjötullen för lokalt tillverkade produkter samt tillåtelse för de lokala myndigheterna att vidta nödatgärder för att uppdatera förteckningarna över produkter som kan komma att omfattas av en differentierad skattesats.
- (7) Kommissionen har bedömt denna ansökan med hänsyn till de omfattande nackdelar som påverkar situationen för den industriella produktionen i de franska utomeuropeiska departementen. De främsta nackdelarna är följderna av de faktorer som räknas upp i artikel 299.2 i fördraget: departementens avlägsna belägenhet, ökaraktär, ringa storlek, besvärliga terräng- och klimatförhållanden samt beroende av ett fåtal produkter. Då och då drabbas också dessa områden av naturkatastrofer såsom cykloner, vulkanutbrott och jordbävningar.
- (8) Departementens avlägsna belägenhet utgör ett avsevärt hinder för den fria rörligheten för personer, varor och tjänster. Beroendet av flyg- och sjötransporter förvärras av att dessa transportsätt ännu inte fullständigt liberaliserats. Detta leder till ökade produktionskostnader, eftersom det rör sig om transportsätt som är mindre effektiva och dyrare än vägtransporter, järnvägstransporter eller transeuropeiska nät.
- (9) De högre produktionskostnaderna beror förutom på den avlägsna belägenheten också på råvaru- och energiberoendet, nödvändigheten av lagerhållning och svårigheterna i fråga om tillförseln av produktionsutrustning.
- (10) Det faktum att den lokala marknaden är begränsad och att exportverksamheten på grund av den svaga köpkraften i länderna i regionen är dåligt utvecklad samt att man försöker bibehålla diversifierade produktionsserier med små volymer för att tillgodose behoven på en liten marknad begränsar möjligheterna att uppnå skalfördelar i produktionen. "Exporten" av i de utomeuropeiska departementen tillverkade produkter till det franska fastlandet eller till de andra medlemsstaterna är svår på grund av att transportkostnaderna fördyrar dessa produkter, vilket minskar deras konkurrenskraft. Den lokala marknadens svaghet leder dessutom till alltför stor lagerhållning, vilket även det påverkar företagets konkurrenskraft.
- (11) Behovet av att utifrån ta in specialiserad underhållspersonal som fått adekvat utbildning och måste vara beredd att snabbt ingripa och det faktum att det är nästintill omöjligt att lägga ut verksamhet på underleverantörer ökar företagets kostnader och inverkar därigenom på deras konkurrenskraft.
- (12) Sammantaget innebär dessa nackdelar finansiellt sett ett ökat självkostnadspris för de lokalt tillverkade produkterna, vilket leder till att de, om det inte införs särskilda åtgärder, inte kan konkurrera med produkter utifrån, vilka inte har dessa nackdelar, inte ens om man tar hänsyn till kostnaderna för att transportera dessa produkter till de utomeuropeiska departementen. Om de lokalt tillverkade produkterna inte är konkurrenskraftiga blir det omöjligt att bibehålla lokal produktion, vilket skulle inverka negativt på sysselsättningen för befolkningen i de utomeuropeiska departementen.
- (13) Dessutom försvåras situationen för de i de utomeuropeiska departementen tillverkade produkterna av att deras självkostnad ligger på europeisk nivå, vilket innebär att produkterna, särskilt jordbruksprodukter, har svårt att konkurrera med produkter som tillverkats i grannländerna, där arbetskraften är billigare.
- (14) Frankrikes ansökan har granskats mot bakgrund av proportionalitetsprincipen i syfte att säkerställa att de skillnader i skattesats som de franska myndigheterna önskar tillämpa totalt sett inte skulle leda till någon omfattande överkompensation av de nackdelar som de lokalt tillverkade produkterna har jämfört med produkter som kommer utifrån.
- (15) Med hänsyn till samtliga dessa faktorer föreslår kommissionen att det skall vara tillåtet att införa en skatt på en rad produkter, upptagna i en förteckning, vilka kan beviljas befrielse från eller nedsättning av denna skatt om de tillverkats lokalt i de utomeuropeiska departementen. Syftet med denna differentierade beskattning är att återupprätta de lokalt tillverkade produkternas konkurrenskraft och på så sätt sörja för att sysselsättningsskapande verksamheter i de utomeuropeiska departementen bibehålls. Det måste upprättas en separat förteckning för varje utomeuropeiskt departement, eftersom det finns skillnader mellan de lokalt tillverkade produkterna i varje utomeuropeiskt departement.
- (16) Det är emellertid nödvändigt att kraven i såväl artikel 299.2 som artikel 90 i fördraget uppfylls, samtidigt som överensstämmelsen med gemenskapsrätten och den inre marknaden säkerställs. Detta förutsätter följaktligen att det vidtas endast sådana åtgärder som med beaktande av de nackdelar som följer av att departementen utgör gemenskapens yttersta randområden är absolut nödvändiga och står i proportion till de mål som eftersträvas. Gemenskapsramens tillämpningsområde utgörs således av en förteckning över känsliga produkter för vilka det har kunnat fastställas att deras självkostnadspris, när de tillverkas lokalt, är betydligt högre än självkostnadspriset för liknande produkter som kommer utifrån. Skattenivån bör emellertid utformas på så sätt att skillnaden i skattesats endast syftar till att kompensera nackdelarna; skatten får inte utvecklas till ett protektionistiskt vapen som underminerar principerna för den inre marknaden.

- (17) Dessutom bör, för överensstämmelse med gemenskapsrätten inga sådana skillnader i skattesats tillämpas på jordbruksprodukter som omfattas av det stöd som avses i artiklarna 2 och 3 i rådets förordning (EG) nr 1452/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, särskilt den särskilda försörjningsordningen.
- (18) De produkter som skulle kunna befrias från skatt eller bli föremål för en nedsättning till förmån för lokal produktion kan delas in i tre grupper på grundval av omfattningen av den föreslagna skattedifferentieringen: tio, tjuo eller trettio procentenheter.
- (19) De lokala tillverkare vars årliga omsättning är lägre än 550 000 euro bör emellertid kunna befrias från denna skatt. Om dessa tillverkares produkter endast omfattas av skattenedsättning, bör de största tillåtna skillnaderna kunna överskridas. Denna bestämmelse bör emellertid inte leda till att de högsta tillåtna skattesatserna höjs med mer än 5 procentenheter.
- (20) För konsekvensens skull bör den planerade befrielsen från sjö tull för företag vars årliga omsättning är lägre än 550 000 euro när det gäller lokalt tillverkade produkter som inte anges i bilagan vara sådan att skillnaden i skattesats mellan sådana produkter beror på om de tillverkats lokalt eller inte. Denna skillnad i skattesats bör emellertid, som i det föregående fallet, inte vara större än 5 procentenheter.
- (21) Målen med stödet till den socioekonomiska utvecklingen i de franska utomeuropeiska departementen, vilka fastställdes redan i beslut 1989/688/EG, bekräftas genom kraven på ändamålsenligheten med skatten. Det är en rättslig skyldighet att införliva intäkterna från skatten med de skatteintäkter som härrör från de utomeuropeiska departementens ekonomiska system och skattesystem, och att använda dessa medel inom ramen för en strategi för ekonomisk och social utveckling med stöd till främjande av lokal verksamhet.
- (22) Vikten av att uppdatera produktförteckningarna i bilagan, vilket är nödvändigt eftersom ny produktion kan komma att inledas i de utomeuropeiska departementen, att skydda den lokala produktionen om den äventyras på grund av visst handelsbruk och följaktligen av behovet av att ändra storleken på befrielseerna från eller nedsättningarna av tillämpliga tullar innebär att rådet självt måste kunna anta de åtgärder som krävs för tillämpningen av detta beslut, särskilt som sådana åtgärder kan komma att få betydande budgetkonsekvenser för mottagarna av intäkterna från sjö tullarna.
- Dessutom motiverar behovet av att agera i fråga om sådana åtgärder att rådet antar relevanta bestämmelser i enlighet med ett påskyndat förfarande genom att besluta med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.
- (23) Frankrike bör underrätta kommissionen om alla system som antas i enlighet med detta beslut.
- (24) Systemets giltighetstid har fastställts till tio år. Det blir dock nödvändigt att se över systemet efter en period på fem år. De franska myndigheterna bör därför senast den 31 juli 2008 inkomma med en rapport till kommissionen om tillämpningen av det godkända systemet, i syfte att bedöma effekterna av åtgärderna och deras bidrag till att främja eller bibehålla lokal ekonomisk verksamhet mot bakgrund av de nackdelar som försvårar situationen för de utomeuropeiska departementen. På denna grundval kommer produktförteckningarna och de befrielser som beviljats vid behov att bli föremål för översyn.
- (25) För att säkerställa kontinuiteten med det system som fastställdes i beslut 89/688/EEG och beslut 2002/973/EG bör det här beslutet tillämpas från och med den 1 januari 2004. För att de franska myndigheterna skall kunna anta en nationell lag för att genomföra innehållet i det här beslutet föreslås emellertid att de bestämmelser i beslutet som rör de produkter som kan komma att omfattas av en differentierad skattesats och de åtgärder som krävs för att beslutet skall kunna genomföras får verkan först den 1 augusti 2004. För att ett rättsligt vakuum skall undvikas bör tillämpningstiden för rådets beslut 89/688/EEG av den 22 december 1989 förlängas fram till och med den 31 juli 2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Genom avvikelser från artiklarna 23, 25 och 90 i EG-fördraget skall de franska myndigheterna till och med den 1 juli 2014 tillåtas att för de i bilagan angivna produkter som tillverkas lokalt i de franska utomeuropeiska departementen Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion att tillämpa befrielser från eller nedsättningar av den s.k. sjö tullen.

Sådana befrielser eller nedsättningar måste utgöra ett led i strategin för de utomeuropeiska departementens ekonomiska och sociala utveckling – med hänsyn till gemenskapsramen – och bidra till att främja lokal verksamhet, utan att för den skull ändra handelsvillkoren på ett sätt som strider mot det gemensamma intresset.

⁽¹⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1782/2003 (EGT L 270, 21.10.2003, s. 1).

2. Med hänvisning till de skattesatser som tillämpas på liknande produkter med ursprung utanför de utomeuropeiska departementen får de befrielser eller nedsättningar som avses i punkt 1 inte leda till större skillnader än följande:

- a) Tio procentenheter för produkter som avses i del A i bilagan.
- b) Tjugo procentenheter för produkter som avses i del B i bilagan.
- c) Trettio procentenheter för produkter som avses i del C i bilagan.

3. För att de franska myndigheterna skall kunna tillämpa skattebefrielse på produkter som tillverkats lokalt av aktörer vars årliga omsättning är lägre än 550 000 euro får de skillnader i skattesats som fastställs i punkt 2 höjas med högst fem procentenheter.

4. De franska myndigheterna får dock på sådana produkter som inte finns upptagna i bilagan, men som tillverkats lokalt av aktörer som avses i punkt 3, tillämpa en differentierad skattesats för att befria dem från skatt. Denna skillnad i skattesats får emellertid inte vara större än fem procentenheter.

Artikel 2

De franska myndigheterna skall på produkter som omfattas av den särskilda försörjningsordningen enligt artiklarna 2 och 3 i förordning (EG) nr 1452/2001 tillämpa samma beskattningssystem som på lokalt tillverkade produkter.

Artikel 3

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen anta de åtgärder som krävs för att detta beslut skall kunna tillämpas med avseende på uppdateringen av produktförteckningarna i bilagan på grund av att ny produktion inleds i de utomeuropeiska departementen och när det gäller vidtagande av nödatgärder om lokal produktion äventyras på grund av visst handelsbruk.

Artikel 4

Frankrike skall omedelbart underrätta kommissionen om sådana skattearrangemang som avses i artikel 1.

De franska myndigheterna skall senast den 31 juli 2008 inkomma med en rapport till kommissionen om tillämpningen av de skattearrangemang som avses i artikel 1, så att effekterna av åtgärderna och deras bidrag till att främja eller bibehålla lokal ekonomisk verksamhet kan kontrolleras mot bakgrund av de nackdelar som försvårar situationen för de yttersta randområdena.

Kommissionen skall på grundval av denna rapport lägga fram en rapport för rådet med en fullständig ekonomisk och social analys och vid behov lägga fram ett förslag om att anpassa bestämmelserna i detta beslut.

Artikel 5

Artiklarna 1–4 skall tillämpas från och med den 1 augusti 2004.

Artikel 6 skall tillämpas från och med den 1 januari 2004.

Artikel 6

Giltighetstiden för beslut 89/688/EEG skall förlängas till och med den 31 juli 2004.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 10 februari 2004.

På rådets vägnar

C. MCCREEVY

Ordförande

BILAGA

A. Förteckning enligt klassificeringen i Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾ över de produkter som avses i artikel 1.2 a:

1. Departementet Guadeloupe

0105, 0201, 0203, 0205, 0207, 0208, 0209, 0305 utom 0305 10, 0403, 0405, 0406, 08 utom 0807, 1106, 2001, 2005, 2103, 2104, 2209, 2302, 2505, 2710, 2711 12, 2711 13, 2712, 2804, 2806, 2811, 2814, 2836, 2851 00, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3211 00 00, 3212, 3213, 3214, 3215, 3808, 3809, 3925 utom 3925 10 00, 3925 20 00, 3925 30 00 och 3925 90, 4012, 4407 10, 4409 utom 4409 20, 4415 20, 4818 utom 4818 10, 4818 20 och 4818 30, 4820, 7003, 7006 00, 7225, 7309 00, 7310, 7616 91 00, 7616 99, 8419 19 00, 8471, 8902 00 18 och 8903 99.

2. Departementet Franska Guyana

3824 50, 6810 11.

3. Departementet Martinique

0105, 0201, 0203, 0205, 0207, 0208, 0209, 0305, 0403 utom 0403 10, 0406, 0706 10 00, 0707, 0709 60, 0709 90, 0710, 0711, 08 utom 0807, 1106, 1209, 1212, 1904, 2001, 2005, 2103, 2104, 2209, 2302, 2505 10 00, 2505 90 00, 2710, 2711 12, 2711 13, 2712, 2804, 2806, 2811, 2814, 2836, 2851 00, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3211 00 00, 3212, 3213, 3214, 3215, 3808 90, 3809 91, 3820 00 00, 4012, 4401, 4407, 4408, 4409, 4415 20, 4418 utom 4418 10, 4418 20, 4418 30, 4418 50 och 4418 90, 4421 90, 4811, 4820, 6902, 6904 10 00, 7003, 7006 00, 7225, 7309 00, 7310, 7616 91 00, 7616 99, 8402 90 00, 8419 19 00, 8438, 8471 och 8903 99.

4. Departementet Réunion

0105, 0207, 0208, 0209, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0403, 0405, 0406, 0407, 0408, 0601, 0602, 0710, 0711, 08, 0904, 0905 00 00, 0910 91, 1106, 1212, 1604 14, 1604 19, 1604 20, 1701, 1702, 1902 utom 1902 11 00, 1902 19, 1902 20, 1902 30 och 1902 40, 1904, 2001, 2005 utom 2005 51, 2006, 2007, 2103, 2104, 2201, 2309, 2710, 2712, 3211 00 00, 3214, 3402, 3505, 3506, 3705 10 00, 3705 90 00, 3804 00, 3808, 3809, 3811 90, 3814 00, 3820, 3824, 39 utom 3917, 3919, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20 00 och 3925 30 00, 4009, 4010, 4016, 4407 10, 4409 utom 4409 20, 4415 20, 4421, 4806 40 90, 4811, 4818 utom 4818 10, 4820, 6306, 6809, 6811 90 00, 7009, 7312 90, 7314 utom 7314 20, 7314 39 00, 7314 41 90, 7314 49 och 7314 50 00, 7606, 8310, 8418, 8421, 8471, 8537, 8706, 8707, 8708, 8902 00 18, 8903 99, 9001, 9021 29 00, 9405, 9406 utom 9406 00, 9506.

B. Förteckning enligt klassificeringen i Gemensamma tulltaxan över de produkter som avses i artikel 1.2 b ⁽¹⁾

1. Departementet Guadeloupe

0210, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305 10, 0306, 0307, 0407, 0409 00 00, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0705, 0706 10 00, 0707 00, 0709 60, 0709 90, 0807, 1008 90 90, 1601, 1602, 1604 20, 1605, 1702, 1704, 1806, 1902, 1905, 2105 00, 2201 10, 2202 10 00, 2202 90, 2309, 2523 21 00, 2523 29 00, 2828 10 00, 2828 90 00, 3101 00 00, 3102, 3103, 3104, 3105, 3301, 3302, 3305, 3401, 3402, 3406 00, 3917, 3919, 3920, 3923, 3924, 3925 10 00, 3925 20 00, 3925 30 00, 3925 90, 3926 10 00, 3926 90, 4409 20, 4418, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 6306, 6805, 6810, 6811 90 00, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610 10 00, 7610 90 90, 9401, 9403, 9404 och 9406.

2. Departementet Franska Guyana

0303 79, 0306 13, 0403 10, 1006 20, 1006 30, 2009 80, 2202 10, 2309 90, 2505 10 00, 2517 10, 2523 21 00, 3208 20, 3209 10, 3917, 3923, 3925, 7308 90 och 7610 90

3. Departementet Martinique

0210, 0302, 0303, 0304, 0306, 0307, 0403 10, 0405, 0407, 0409 00 00, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0705, 0807, 1008 90 90, 1102, 1601, 1602, 1604 20, 1605, 1702, 1704, 1806, 1902, 2105 00, 2106, 2201, 2202 10 00, 2202 90, 2309, 2523 21 00, 2523 29 00, 2828 10 00, 2828 90 00, 3101 00 00, 3102, 3103, 3104, 3105, 3301, 3302, 3305, 3401, 3402, 3406 00, 3808 utom 3808 90, 3809 utom 3809 91, 3820 utom 3820 00 00, 3917, 3919, 3920, 3923, 3924, 3925, 3926, 4418 10, 4418 20, 4418 30, 4418 50 och 4418 90, 4818, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 6103, 6104, 6105, 6107, 6203, 6204, 6205, 6207, 6208, 6306, 6805, 6810, 6811 90 00, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610, 9401, 9403, 9404, 9405 60 och 9406.

⁽¹⁾ Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2344/2003 (EGT L 346, 31.12.2003, s. 38).

4. Departementet Réunion

0306, 0307, 0409 00 00, 0603, 0604, 0709 60, 0901 21 00, 0901 22 00, 0910 10 00, 0910 30 00, 1507 90, 1508 90, 1510 00 90, 1512 19, 1515 29, 1516, 1601, 1602, 1605, 1704, 1806, 1901, 1902 11 00, 1902 19, 1902 20, 1902 30, 1902 40, 1905, 2005 51, 2008, 2105 00, 2106, 2828 10 00, 2828 90 00, 3208, 3209, 3210, 3212, 3301, 3305, 3401, 3917, 3919, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20 00, 3925 30 00, 4012, 4418, 4818 10, 4819, 4821, 4823, 4907 00 90, 4909 00, 4910 00 00, 4911 10, 4911 91, 7308, 7309 00, 7310, 7314 20, 7314 39 00, 7314 41 90, 7314 49, 7314 50 00, 7326, 7608, 7610, 7616, 8419 19 00, 8528, 9401, 9403, 9404 och 9406 00.

C. Förteckning enligt klassificeringen i Gemensamma tulltaxan över de produkter som avses i artikel 1.2 c⁽¹⁾

1. Departementet Guadeloupe

0901 11 00, 0901 12 00, 0901 21 00, 0901 22 00, 1006 30, 1006 40 00, 1101 00, 1517 10, 1701, 1901, 2006, 2007, 2009, 2106, 2203 00, 2208 40, 2517 10, 3208, 3209, 3210, 3705 10 00, 3705 90 00, 7009 91 00, 7009 92 00, 7015 10 00, 7113, 7114, 7115, 7117, 9001 40, 2208 70⁽²⁾ och 2208 90⁽²⁾.

2. Departementet Franska Guyana

2208 40, 4403 49, 4407 29.

3. Departementet Martinique

0901 11 00, 0901 21 00, 0901 22 00, 1006 30, 1006 40 00, 1101 00, 1517 10, 1701, 1901, 1905, 2006, 2007, 2008, 2009, 2203 00, 2208 40, 2517 10, 3208, 3209, 3210, 7009, 7015 10 00, 7113, 7114, 7115, 7117, 9001 40, 2208 70⁽²⁾ och 2208 90⁽²⁾.

4. Departementet Réunion

2009, 2202 10 00, 2202 90, 2203 00, 2204 21, 2206 00, 2208 40, 2402 20, 2403, 7113, 7114, 7115, 7117, 8521, 2208 70⁽²⁾ och 2208 90⁽²⁾.

⁽¹⁾ Bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1). Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2344/2003 (EGT L 346, 31.12.2003, s. 38).

⁽²⁾ Endast produkter baserade på rom under rubrik 2208 70 och 2208 90.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 17 februari 2004

om det samordnade kontrollprogram som skall genomföras på foderområdet under 2004 i enlighet med rådets direktiv 95/53/EG

(Text av betydelse för EES)

(2004/163/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 95/53/EG av den 25 oktober 1995 om fastställande av principerna för organisationen av officiell kontroll på djurfoderområdet⁽¹⁾, särskilt artikel 22.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt direktiv 95/53/EG skall kommissionen lägga fram en sammanfattande rapport av resultaten av de kontroller som genomförs på gemenskapsnivå. Denna rapport skall innehålla uppgifter om de officiella kontrollerna baserade på de uppgifter som medlemsstaterna lämnat om genomförandet av kontrollprogrammen 2002.
- (2) Under 2003 har medlemsstaterna valt ut vissa frågor som bör ingå i ett samordnat kontrollprogram för år 2004.
- (3) Även om det i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/32/EG av den 7 maj 2002 om främmande ämnen och produkter i djurfoder⁽²⁾ fastställs högsta tillåtna halter av aflatoxin B₁ i foder, finns det inga gemenskapsbestämmelser för andra mykotoxiner, t.ex. okratoxin A, zearalenon, deoxynivalenol och fumonisin. Om man samlade in uppgifter om förekomsten av dessa mykotoxiner genom stickprov, skulle det ge värdefull information som kunde tjäna som underlag för en bedömning av situationen med tanke på framtida lagstiftning. Dessutom är vissa foderråvaror, t.ex. spannmål och oljeväxtfrön särskilt utsatta för kontaminering med mykotoxiner på grund av förhållandena vid skörd, lagring och transport. Eftersom mykotoxinkoncentrationen växlar från år till år, är det lämpligt att samla in uppgifter från flera år efter varandra för alla de nämnda mykotoxinerna.

- (4) Tidigare kontroller av förekomsten av antibiotika och koccidiostatika i vissa foder, där dessa ämnen inte är tillåtna, tyder på att det fortfarande sker överträdelser i detta avseende. Förekomsten är så frekvent och ärendet så känsligt att det är rimligt att fortsätta kontrollerna.
- (5) Det är viktigt att säkerställa att den begränsning av användningen av foderråvaror av animaliskt ursprung i foder, fastlagd i EU-lagstiftningen, verkligen tillämpas.
- (6) Fallet med kontamineringen av foder- och livsmedelskedjan med medroxyprogesteronacetat (MPA) visade hur viktigt valet av råvaror är för fodersäkerheten. Vissa ingredienser i foder är biprodukter från livsmedelsindustrin eller andra branscher eller kommer från utvinning av mineraler. Källan till foderråvaror med industriellt ursprung och de bearbetningsmetoder som tillämpas på dem kan vara av särskilt intresse för produktsäkerheten. Den här aspekten bör därför de behöriga myndigheterna beakta vid kontrollerna.
- (7) Åtgärderna i denna rekommendation är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS.

1. Under år 2004 bör medlemsstaterna genomföra ett samordnat kontrollprogram med inriktning på följande:
  - a) Koncentrationen av mykotoxiner (aflatoxin B₁, okratoxin A, zearalenon, deoxynivalenol och fumonisin) i foder och därvid lämna uppgift om analysmetoder. Provtagningsmetoderna skall omfatta både stickprov och riktad provtagning. I det senare fallet skall proven vara foderråvaror som misstänks innehålla höga koncentrationer av mykotoxiner, t.ex. spannmål, oljeväxtfrön, oljehaltiga

⁽¹⁾ EGT L 265, 8.11.1995, s. 17. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/46/EG (EUT L 234, 1.9.2003, s. 55).

⁽²⁾ EGT L 140, 30.5.2002, s. 10. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/100/EG (EUT L 285, 1.11.2001, s. 33).

frukter, produkter och biprodukter till dessa samt foderåvåror som lagrats länge eller transporterats till havs över långa avstånd. Resultaten av kontrollerna skall av redovisas med hjälp av mallen i bilaga I.

b) Vissa medicinskt verksamma ämnen, oberoende av om de får användas som fodertillsatser för vissa djurarter och kategorier eller inte, som förekommer i förblandningar som inte innehåller läkemedel eller i foderblandningar där dessa medicinskt verksamma ämnen inte är tillåtna. Kontrollerna skall inriktas på dessa medicinskt verksamma ämnen i förblandningar och foderblandningar, om den behöriga myndigheten anser att det finns större möjlighet att finna oegentligheter. Resultaten skall redovisas med hjälp av mallen i bilaga II.

c) Genomförande av restriktioner för framställning och användning av foderråvaror av animaliskt ursprung enligt bilaga III.

d) Förfaranden som tillämpas av dem som tillverkar foderblandningar för att välja ut och bedöma anskaffningen av foderråvaror av industriellt ursprung och för att garantera sådana ingrediensers kvalitet och säkerhet enligt bilaga IV.

2. Medlemsstaterna bör redovisa resultaten av det samordnade kontrollprogrammet enligt punkt 1 i ett särskilt kapitel i den årsrapport om kontrollverksamheten som skall överlämnas den 1 april 2005 i enlighet med artikel 22.2 i direktiv 95/53/EG och den senaste versionen av den harmoniserade rapporteringsmodellen.

Utfärdad i Bryssel den 17 februari 2004.

På kommissionens vägnar
David BYRNE
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Koncentration av vissa mykotoxiner (aflatoxin B₁, okratoxin A, zearalenon, deoxynivalenol, fumonisiner) i foder

Enskilda resultat av alla prover; mall till de rapporter som avses i punkt 1a.

Foder		Provmethod (stickprov eller fokuserad provtagning)	Slag och koncentration av mykotoxiner (µg/kg för foder med en fuktighetshalt på 12 %)				
Slag	Ursprungs- land		Aflatoxin B ₁	Okratoxin A	Zearalenon	Deoxynivalenol	Fumonisiner (*)

(*) Fumonisin-koncentrationen omfattar den totala fumonisinhalten av B₁, B₂ och B₃.

Den behöriga myndigheten skall också uppge

- vilka åtgärder som vidtas då den högsta tillåtna halten av aflatoxin B₁ överskrids,
- analysmetoderna,
- detektionsgränserna.

BILAGA II

Förekomst av vissa medicinskt verksamma ämnen som inte är tillåtna som fodertillsatser

Vissa antibiotika, koccidiostatika och andra medicinskt verksamma ämnen får förekomma som tillsatser i förblandningar och foderblandningar för vissa djurarter och kategorier, när de är tillåtna enligt rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser⁽¹⁾.

Förekomsten av icke-tillåtna medicinskt verksamma ämnen i foder innebär en överträdelse.

De medicinskt verksamma ämnen som skall kontrolleras skall väljas bland följande:

1. Medicinskt verksamma ämnen som är tillåtna som fodertillsatser för endast vissa djurarter eller kategorier:

avilamycin	monensinnatrium
dekokinat	narasin
diclazuril	narasin – nicarbazin
flavofosfolipol	robenidin hydroklorid
halofuginon hydrobromid	salinomycinnatrium
lasalocid A natrium	semduramicinnatrium
maduramicinammonium alfa	

2. Medicinskt verksamma ämnen som inte längre är tillåtna som fodertillsatser:

amprolium	nicarbazin
amprolium/etopabat	nifursol
arprinocid	olakvindox
avoparcin	ronidazol
carbadox	spiramycin
dimetridazol	tetracyklin
dinitolmid	tylosinfosfat
ipronidazol	virginiamycin
metiklorpindol	zinkbacitracin
metiklorpindol/metylbensokvat	andra antimikrobiella ämnen

3. Medicinskt verksamma ämnen som aldrig varit tillåtna som fodertillsatser:

andra ämnen

Enskilda resultat av alla icke-överensstämmande prov; mall till de rapporter som avses i punkt 1 b

Slag av foder (djurart och kategori)	Upptäckt ämne	Halt	Anledning till överträdelsen ^(*)	Åtgärd

(*) Skäl till förekomsten av det icke-tillåtna ämnet i fodret enligt en undersökning som utförts av den behöriga myndigheten.

Den behöriga myndigheten skall också uppge

- det totala antalet prover,
- namn på de ämnen som undersökts,
- tillämpade analysmetoder,
- detektionsgränser.

(1) EGT L 270, 14.12.1970, s. 1.

BILAGA III

Restriktioner för framställning och användning av foderråvaror av animaliskt ursprung

Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 3–13 och 15 i direktiv 95/53/EG skall medlemsstaterna under 2004 genomföra ett samordnat kontrollprogram för att fastställa om de restriktioner har följts som införts när det gäller produktion och användning av produkter av animaliskt ursprung i foder.

För att säkerställa att förbudet mot utfodring av vissa djur med bearbetat animaliskt protein enligt bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati (⁽¹⁾), har tillämpats på ett effektivt sätt, bör medlemsstaterna genomföra ett särskilt kontrollprogram utifrån riktade kontroller. I enlighet med artikel 4 i direktiv 95/53/EG bör kontrollprogrammet bygga på en riskbaserad strategi, där samtliga produktionsled och typer av anläggningar där foder produceras, hanteras och administreras ingår. Medlemsstaterna bör särskilt ta hänsyn till definitionen av kriterier som kan relateras till en risk. Viktningen av varje enskilt kriterium bör stå i proportion till risken. Kontrollfrekvensen och antalet prov som skall analyseras på anläggningarna bör stå i ett samband till summan av viktningar som hänförs till dessa anläggningar.

Vid utarbetandet av ett kontrollprogram bör hänsyn tas till följande vägledande förteckning över anläggningar och kriterier:

Anläggningar	Kriterier	Viktning
Foderfabriker	<ul style="list-style-type: none"> — Foderfabriker med dubbla produktionslinjer som tillverkar sådana foderblandningar för idisslare och för icke-idisslare som innehåller bearbetat animaliskt protein som undantagits — Foderfabriker som tidigare inte har följt bestämmelserna eller misstänks för att inte följa bestämmelserna — Foderfabriker som importerar stora mängder fodermedel med hög proteinhalt, t.ex. fiskmjöl, sojabönsmjöl, majsglutenmjöl och protein-koncentrat — Foderfabriker som tillverkar stora mängder foderblandningar — Risk för korskontaminering till följd av interna arbetsmoment (t.ex. uppdelning på silor, kontroll av att linjerna verkligen är åtskilda, kontroll av ingredienser, interna laboratorier, provtagningsrutiner) 	
Gränskontrollstationer och andra införselorter till gemenskapen	<ul style="list-style-type: none"> — Import av stora/små mängder av foder — Foder med hög proteinhalt 	
Jordbruksföretag	<ul style="list-style-type: none"> — Hemmablandare som använder bearbetat animaliskt protein som undantagits — Jordbruksföretag som håller idisslare och andra djur (risk för sammanblandning av foder) — Jordbruksföretag som köper foder i bulk 	
Handlare	<ul style="list-style-type: none"> — Lagring och mellanlagring av foder med hög proteinhalt — Omfattande handel med foder i bulk — Handel med foderblandningar som tillverkats utomlands 	

(¹) EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

Anläggningar	Kriterier	Viktning
Mobila blandare	<ul style="list-style-type: none"> — Blandare som tillverkar foderblandningar för såväl idisslare som icke-idisslare — Blandare som tidigare inte har följt bestämmelserna eller misstänks för att inte följa bestämmelserna — Blandare som tillsätter foder med hög proteinhalt — Blandare som tillverkar stora mängder foder — Blandare som levererar till ett stort antal jordbruksföretag inkl. företag som håller idisslare 	
Transportmedel	<ul style="list-style-type: none"> — Fordon som används för transport av bearbetat animaliskt protein och foder — Fordon som tidigare har inte har följt bestämmelserna eller misstänks för att inte följa bestämmelserna 	

Som ett alternativ till dessa vägledande anläggningar och kriterier kan medlemsstaterna överlämna sin egen riskbedömning till kommissionen före den 31 mars 2004 eller den 31 maj 2004 för de länder som blir medlemmar i gemenskapen den 1 maj 2004.

Provtagningen bör inriktas på de partier eller situationer där sannolikheten är störst för korskontaminering med förbjudet bearbetat protein (det första partiet efter transport av fodermedel innehållande bearbetat animaliskt protein som är förbjudet för detta parti, tekniska problem eller förändringar i produktionslinjerna, förändringar i lager eller silor för råvaror i bulkform).

Det lägsta antalet kontroller per år i en medlemsstat bör vara 10 per 100 000 ton tillverkad foderblandning. Det lägsta antalet officiella prover per år i en medlemsstat bör vara 20 per 100 000 ton tillverkad foderblandning. I avvaktan på att alternativa metoder godkänns bör proven analyseras genom identifiering och bedömning i mikroskop i enlighet med kommissionens direktiv 98/88/EG av den 13 november 1998 om riktlinjer för identifiering och bedömning i mikroskop av beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder för den officiella foderkontrollen⁽¹⁾. Förekomst av förbjudna beståndsdelar av animaliskt ursprung i foder bör betraktas som överträdelse av foderförbudet.

Resultaten av kontrollprogrammen bör meddelas kommissionen i följande format.

⁽¹⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 45.

C. Översikt över förbjudet bearbetat animaliskt protein som påvisats i prover av foder avsett för idisslare

	Månad för provtagning	Typ av kontaminering och dess omfattning	Sanktioner (eller andra åtgärder) som vidtagits
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
...			

Medlemsstaterna skall också analysera fetter och vegetabiliska oljor avsedda att användas i foder med tanke på förekomsten av spår av ben och redovisa resultaten av sådana analyser i den rapport som nämns i punkt 2 i rekommendationen.

BILAGA IV

Förfaranden för urval och bedömning av foderråvaror av industriellt ursprung

De behöriga myndigheterna skall kartlägga och kort beskriva de förfaranden som tillverkarna av foderblandningar tillämpar då de väljer ut och bedömer foderråvaror av industriellt ursprung. Vissa förfaranden kan bygga på egenskaper eller krav som fastställts i förväg för de levererade produkterna eller för leverantörerna. Andra förfaranden kan bygga på egna kontroller av att vissa kriterier iaktas då tillverkarna av foderblandningar kontrollerar foderråvarorna i samband med levereras.

För varje fastställt förfarande (förfarande för urval och bedömning av foderråvaror) bör de behöriga myndigheterna ange vilka för- och nackdelarna är för fodersäkerheten. Slutligen bör de med tanke på eventuella risker bedöma om varje förfarande är godtagbart, otillräckligt eller icke godtagbart vad gäller fodersäkerheten. De skall dessutom ange skälen till sitt ställningstagande.

Bedömning av förfarandena

Förfarande (kort beskrivning, inklusive kriterierna för att godkänna/underkänna foderråvarorna)	Fördelar	Nackdelar	Bedömning av förfarandenas godtagbarhet

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 19 februari 2004****om ändring av beslut 2004/130/EG om att tillfälligt tillåta saluföring av visst utsäde av arten *Vicia faba* L. som inte uppfyller kraven i rådets direktiv 66/401/EEG***[delgivet med nr K(2004) 492]***(Text av betydelse för EES)**

(2004/164/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 2003/61/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 17.1 i detta, och av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens beslut 2004/130/EG ⁽³⁾ får saluföring av utsäde från vårsorter av åkerböna som inte uppfyller de minimikrav på grobarhet som fastställs i direktiv 66/401/EEG tillåtas i gemenskapen under en period som löper ut den 15 februari 2004, i överensstämmelse med fastställda bestämmelser och på vissa villkor.
- (2) Den återstående tiden för saluföring av utsäde enligt de mindre stränga kraven på grobarhet, dvs. fram till den 15 februari 2004, kommer inte att vara tillräcklig.
- (3) Följaktligen bör tillståndet förlängas och beslut 2004/130/EG ändras i enlighet med detta.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i beslut 2004/130/EG skall datumet "15 februari 2004" ersättas med datumet "31 mars 2004".

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 19 februari 2004.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT 125, 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽²⁾ EUT L 165, 3.7.2003, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 37, 10.2.2004, s. 32.